

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 5 • december 2004 • letnik II • ISSN-1581-7156

RoLeKS

Robert Letnar s.p.

Panonska ulica 33, 9231 Beltinci

Telefon: (02) 542 10 35 GSM: (041) 437 811

Fax: (02) 542 23 32

E-pošta: roleks@siol.net

Opravljam naslednje storitve

- Računovodstvo - knjigovodstvo
- DDV in poslovanje z EU
- Obračun DDV za kmetije
- Fotokopiranje - razmnoževanje
- Sestavljanje dopisov, prošenj itd.
- Prepisovanje besedil in tabel
- Dopisi v nemškem jeziku

1994 - 2004

Hvala, ker nam zaupate!

Drage občanke in občani Občine Beltinci!

V božičnih praznikih se Vas naj dotakne luč miru, ki naj Vam podeli modrosti za dobra dela, medsebojno razumevanje in naklonjenost.

Ob istekajočem letu in pričakovanju novega je čas, ko drug drugemu zaželim vse dobro.

Vsem Vam želim lepe praznične dni, osebne sreče, zdravja in zadovoljstva.

OBČINSKI PRAZNIK

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Ob koncu leta običajno delamo inventuro pri sebi, pri svojem delu in vsem, kar smo preživeli in doživeli. Dogodkov je dosti. So manj prijetni in tisti, ki se jih z veseljem spominjamo. Leto, ki smo ga preživeli, je prineslo velike spremembe v našo zavest in naše življenje. Doživeli smo priključitev Slovenije k Evropski uniji in zvezi Nato. To so nove kvalitete v naši zgodovini. Postali smo del velike evropske družine, kjer nas sedaj živi okrog petsto milijonov prebivalcev. Naš jezik je priznan kot evropski jezik. Vse to nas lahko navdaja z navdušenjem, da smo del te zgodovine, del generacije, ki lahko na vse to zre s ponosom.

Radost bi seveda bila večja, če se ne bi skozi našo občino dnevno valila množica kamionov. Od začetka leta 2004 je naraslo njihovo število na skoraj 70.000 mesečno. Prav ste prebrali. Število težkih tovornjakov se je samo od prvega maja, ko smo vstopili v Evropsko unijo, povečalo za 110 procentov. Zato razumem gnev vseh tistih, ki živijo ob cesti mimo katere ta množica drvi. Ureditve razmer je nujna in edina dolgoročna in sprejemljiva rešitev je izgradnja avtocestnega odseka do madžarske meje. V letu 2004 smo skupaj z župani prizadetih občin in

civilno iniciativo dosegli določen napredek. Nekateri hočejo ta trud arogantno izničiti z različnimi nepreverjenimi in zavajajočimi informacijami. Kljub temu pa mislim, da naš skupni trud ni bil zaman in bodo rezultati v doglednem času vidni.

Izvolili smo nove predstavnike v DZ Republike Slovenije. Prav gotovo vsi pričakujemo od predstavnikov naše regije, da se bodo za Pomurje zares zavzeli. Ne skrivamo pa tudi pričakovanja, da bo predstavnik v najvišjem zakonodajnem organu, ki zastopa tudi našo občino, naše zaupanje upravičil.

In kako je bilo v letu 2004 v naši občini?

Rad bi omenil, da smo nadaljevali z obnovo gradu, obnovo zdravstvenega doma, obnovo šole v Beltincih in Dokležovju, izvrtali drugi vodnjak za vodooskrbo naše občine, pričeli z obnovo Ravenske ceste v Beltincih, nadaljujemo s sanacijo kulturne dvorane kot občinskega projekta skupaj s KS Beltinci, nadaljujemo izgradnje kanalizacijskih vodov, vrtec. Tudi v krajevnih skupnostih smo s finančnim deležem soudeleženi pri izvedbi projektov le teh.

Pomembno pa je, da smo si pridobili zaupanje investitorjev izven naše občine, ki so pripravljeni svoj kapital vložiti pri nas. Tako se spreminja podoba Beltincev na območju MAROFA, ki dobiva novo podobo z izgrajeno valilnico, novimi prostori KG-ja ter bodočim nakupovalnim centrom.

Uspeli smo na razpisu za male projekte, kjer smo pridobili nepovratna evropska sredstva.

Uspeli smo se dogovoriti za sanacijo ceste skozi Beltince, ki je najbolj obremenjena s prometom in izvedbo krožišča v Lipovcih, kar bo v glavnem financirala država.

Pričela se je proizvodnja v "krumplovem skladišču".

Odrpta bo grajska restavracija.

Mogoče za nekoga malo, vendar so to koraki, ki gotovo vodijo k boljši prihodnosti naše občine.

Ne smemo pa pozabit tudi delovanja občine na pravnem področju, kjer smo sprejeli kar nekaj predpisov in pravilnikov, ki jih še nismo imeli. Med najbolj pomembnimi je tisti, na podlagi katerega pomagamo našim študentom v obliki stimulacije. To je skupno delo vseh svetnikov Občine Beltinci, ki so v občinskem svetu, in bi se jim zahvalil za njihov prispevek pri konstruktivnih predlogih. Skupaj smo našli rešitve, za katere mislimo, da so v tem času najboljše za našo občino. Nekdo sam ali posamezna svetniška skupina je premalo za takšne odločitve, mora biti volja in podpora vseh. Če konstruktivno delujemo v dobrobit občine, uspevamo, vse drugo ne vodi k razvoju, pač pa predstavlja izgubljanje energije in ni koristno za nikogar.

Pred nami so prazniki, za katere se moramo vsak pri sebi dobro pripraviti: božič in novo leto. To sta praznika, ko si vsak vsakemu želimo vse naj. Naj bodo naše želje in čestitke iskrene, izrečene iz srca, naj nas umirjajo. V krogu svojih družin se naučimo miru in blagoslova, naj nam prinese leto 2005 vse, kar si v najbolj skritih kotičkih naših src samo želimo.

Z najlepšimi željami

Milan KERMAN

Mali rjitar - informativno glasilo Občine Beltinci • uredniški odbor: Ivan Mesarič (odgovorni urednik), Mira Šomen (glavna urednica), Milan Zrinski (pomočnik glavne urednice), Marjan Maučec, Srečko Horvat, Franc Novak (člani) • jezikovni pregled: Nada Forjan, Cvetka Rengeo • fotografija na naslovnici: Dušan Legen • prelom: Robert Kuzma • fotoliti: Atelje Antolin • tisk: Soboška tiskarna • Solidarnost d.o.o. december 2004 • glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, (02) 541 35 35

SKUPNI SKLAD ZA MALE PROJEKTE PHARE CBC SLO/H 2002

Na razpis Skupnega sklada za male projekte Phare CBC Slovenija n Madžarska 2002 je Občina Beltinci v letu 2004 prijavila projekt "ZAKLADI PANONSKEGA PODEŽELJA".

Projekt v skupni vrednosti 47.342 EUR je bil odobren in Občina Beltinci je v mesecu oktobru 2004 podpisala pogodbo o dotaciji. Dotacija Evropske unije znaša 90 % celotne vrednosti projekta v višini 42.608 EUR, lastni delež prijaviteljice - Občine Beltinci predstavlja 10 % celotne vrednosti projekta (4.734 EUR).

Kratka predstavitev projekta

Namen projekta je dvig kakovosti in trženja turističnih proizvodov občine Beltinci z močnim poudarkom na sodelovanju z madžarskimi obmejnimi turističnimi ponudniki. S povezovanjem obstoječih, že razvitih izletniških točk, bogate ponudbe turističnih in kulturnih društev, aktiviranjem razvojnih potencialov (naravnih in kulturnih) v občini Beltinci, želimo oblikovati nove produkte, ki bodo v obmejno regijo privabili čim večje število turistov oz. izletnikov.

S pomočjo projekta želimo razdrobljeno, slabo prepoznavno in slabo izkoriščeno ponudbo podeželja povezati in jo aktivno tržiti. Z izvajanjem projekta bomo ustvarili možnosti dodatnega zaslužka mladim (vodniška služba), brezposelnim ženskam (dopolnilne dejavnosti na kmetiji, osebno dopolnilno delo) idr.

V okviru projekta bomo vzpostavili turistično-informativno pisarno v beltinskem gradu, pred vhodom v grad bomo postavili informativno tablo, oblikovali bomo nove in tržno zanimive turistične produkte (kultura brez meja, izleti v panonski svet), izvajali promocijski načrt (izdaja zemljevida, prospekta in razglednic, nastopi, predstavirve, oglaševanje, spletne strani), opravili natečaj za pridobitev izvirnih spominkov domačega podežlja, organizirali sejem domače obrti in izvedli študijsko potovanje na Madžarsko z ogledi primerov dobre prakse.

Partnerji Občine Beltinci v projektu:

1. Falusi Turizmus Vas Megyei Szövetsége, Szombathely (madžarski partner)
2. Turistično društvo Beltinci
3. Turistično društvo Bratonci
4. Turistično društvo "Zvonček" Dokležovje
5. Turistično društvo "Büjraš" Ižakovci
6. Turistično društvo Lipa
7. Turistično društvo Lipovci
8. Turistično društvo "Brod" Melinci
9. Kulturno umetniško društvo Beltinci

NAJ DOMAČIJA IN NAJ KMETIJA V OBČINI BELTINCI ZA LETO 2004

V občini Beltinci vsako leto razpišemo tekmovanje za izbiro Naj domačije in naj kmetije v občini Beltinci, ki je v interesu ljudi, kulture življenja, urejenega okolja in pospešenega razvoja turizma. Letos je občinska ocenjevalna komisija kriterije za ocenjevanje domačij in kmetij še dopolnila in poenostavila. Tako so krajevne komisije v okviru turističnih društev izbrale tri najlepše urejene domačije in kmetije v vsaki vasi. Letos so se odzvala vsa turistična društva v občini in poslala občinski komisiji svoje predloge. Na podlagi zbranih podatkov si je občinska ocenjevalna komisija ogledala izbrane domačije in kmetije in jih točkovala po kriterijih, ki so bili navedeni v razpisu. Komisija je

tako pri urejenosti domačije ocenjevala izgled celotnega dvorišča, hiše, sadovnjaka, ograje, okrasnega vrta in zelenjavnega vrta, pri urejenosti kmetij pa izgled hiše, celotnega dvorišča, gospodarskega dela kmetije, ograje, sadovnjaka in zelenjavnega vrta ter seveda opazne posebnosti tako pri domačijah kot pri kmetijah.

Vsi vemo, da je v urejeno okolico vloženo veliko dela in prostega časa, zato se v imenu komisije zahvaljujem vsem, ki so z urejenimi domovi ponos svojemu domačemu kraju in celotni občini. Vsem občanom želimo še mnogo prijetnih uric na svojem domu, naj bo v ponos njim in tudi domačemu kraju.

Komisija se je odločila, da prejme priznanje za najlepše urejeno domačijo družina Mesarič iz Lipovec 91.

Priznanje za najlepše urejeno kmetijo pa prejme družina Horvat iz Lipe 71b.

Podelitev priznanj Naj domačija in naj kmetija v občini Beltinci za leto 2004 je bila v GRAJSKI DVORANI v BELTINCIH 17.10. 2004. Vasi, iz katerih so bili dobitniki priznanj, to sta bili vasi Lipa in Lipovci, sta se izredno izkazali s pripravljenim kulturnim programom, dobitniki priznanj pa so nas presenetili z bogato obloženimi mizami z raznimi prekmurskimi dobrotami.

Večer se je tako zaključil ob prijetnem pomenku in z mislimi, da se moramo še naprej posvečati urejanju okolja, saj tako ustvarjamo ugodne pogoje za razvoj okolju prijaznega turizma, predvsem pa bogatimo kakovost svojega življenja in tudi življenja ljudi v občini.

Zaključujem s starim kitajskim pregovorom, ki pravi:

*"Kdor hoče biti srečen en dan,
ta se naj napije,
kdor hoče biti srečen teden dni,
naj zakolje prašiča,
kdor hoče biti srečen leto dni,
naj se poroči,
kdor pa hoče biti srečen vse življenje,
naj postane vrtnar."*

Lidija BALIGAČ

OBČINSKA PRIZNANJA V LETU 2004

TD Lipovci

Turistično društvo Lipovci je bilo ustanovljeno in registrirano leta 1994. V času svojega obstoja in delovanja aktivno sodeluje na prireditvah tako v krajevni skupnosti kot tudi v občinskem merilu.

Nekatere aktivnosti TD Lipovci:

- kot prvo je v občini Beltinci začelo z ocenjevanjem naj domačije in naj kmetije ter podeljevanjem priznanj;

- že pet let zapovrstjo pripravlja in organizira bogato velikonočno razstavo v vaškem domu Lipovci;

- vsako leto sodeluje pri pripravi in izvedbi pustne povorke po ulicah krajevne skupnosti Lipovci, ki je bila v letu 2004 že deveta po vrsti;

- aktivno se vključuje pri obdaritvi novorojencev, ki je tradicionalna v krajevni skupnosti, vsako leto 25. decembra;

- dvakrat doslej (2002 in 2003) je TD Lipovci aktivno sodelovalo na pustnem karnevalu v Ljubljani, kjer je kot edino društvo zastopalo Prekmurje in občino Beltinci; prav tako so člani TD Lipovci sodelovali na pustnem karnevalu v Moravskih Toplicah, kjer je pozvačin prejel prvo nagrado;

- izdalo je 5 velikonočnih in eno razglednico z motivi KS Lipovci;

- zastopalo je občino Beltinci na sejmu Alpe Adria v Ljubljani (2004);

- udeležilo se je prikazov obujanja starih običajev v Rakičanu;

- v juniju 2004 so člani TD v okviru Pomurske turistične zveze predstavili občino Beltinci na sejmu turizma v Feldbachu;

- vsako leto člani turističnega društva Lipovci predstavijo svojo dejavnost pri organizaciji razstave buč po celotni KS in pokušino bučnih specialitet.

Lahko poudarimo, da so člani turističnega društva Lipovci aktivni še na drugih področjih delovanja in družabnih prireditvah v krajevni skupnosti Lipovci, zato se jim v letu 2004 za vlogo pri promociji turizma občine Beltinci, in s tem lokalne skupnosti, podeljuje občinsko priznanje.

Jelka Breznik

Je učiteljica zgodovine na OŠ Beltinci. Poleg svojega profesionalnega dela je neutrudna, ambiciozna in uspešna delavka na področju kulture na šoli, kjer uspešno soorganizira razne kulturne prireditve in vodi folklorno skupino.

S folklorno skupino OŠ nastopa v Sloveniji kot tudi v tujini. V tekmovalnem delu nastopov dosegajo plesalci pod njenim vodstvom zelo dobre rezultate. V promociji Beltince pa je s svojo skupino predstavila našo občino v luči ohranjanja kulturne dediščine in dobro promovira našo lokalno skupnost na vseh prireditvah in nastopih širom sveta. S svojo umirjenostjo in pedagoškim pristopom ustvarja na vseh potovanjih s svojo skupino pristne odnose prijateljstva in medsebojnega sodelovanja.

Je članica kulturno-umetniškega društva krajevne skupnosti Beltinci. Je aktivna članica na področju promocije folklornih prekmurskih plesov na občinski ravni. Kot članica organizacijskega odbora folklornega festivala se vsako

leto neutrudno razdaja tako pri organizaciji kot tudi pri pripravi scenarija za to prireditev. Prav tako je prisotna na občinskih proslavah, kjer s svojimi idejami in na podlagi izkušenj znavedno najti pravo mero pri oblikovanju scenarija in mu doda svojo noto.

Za svoje dosedanje opravljeno delo v prid občine in ohranjanja kulturnega izročila ter kot vzpodbuda za nadaljevanje angažiranja na kulturnem področju, si gospa Jelka Breznik zasluži občinsko priznanje.

Jože Bojnec

Jožef Bojnec je človek, ki je svoje življenje posvetil razvoju kmetijstva na našem področju, razvoju kraja Lipa ter pomoči sočloveku.

Rodil se je 14. 4. 1927 v kraju Lipa, kjer je preživel svojo mladost. Od rane mladosti je vestno in pridno delal doma na kmetiji. Ob kmečkem delu se je izobraževal v smeri agronomije ter postal inženir agronomije.

Njegovo vodilo je pomagati in delati dobro sočloveku ter naši pokrajini.

Vaščani vasi Lipa ga poznajo kot naprednega in izobraženega človeka, ki je zmeraj rad priskočil na pomoč.

Aktivno se je vključeval v dogajanja v vasi in okolici. Bil je tudi predsednik skupščine v Lipi. Aktivno se je udeleževal tudi v gasilskem in kulturnem društvu v Lipi, delal v zvezi oficirjev in podoficirjev na področju krajevnega urada Beltinci, kjer je bil tudi predsednik.

Aktivno je vključen v Društvo upokojencev Beltinci, katerega predsednik je od leta 1994.

Za široko delo na družbenem področju, za razvoj vasi Lipa, razvoj kmetijstva v naši občini ter vsestranskega angažiranja do sočloveka, si gospod Jožef Bojnec zasluži priznanje občine Beltinci.

Lilijana ŽIŽEK

INFORMIRANJE IN SVETOVANJE ZA IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Slomškova 33
9000 Murska Sobota

»Program delno financira Ministrstvo
za šolstvo, znanost in šport«

»Program delno financira Evropska
unija«

Svetovalno središče Murska Sobota je informacijsko in svetovalno središče, v katerem odraslim brezplačno ponujamo informacije o:

- možnostih izobraževanja na osnovnih, srednjih, višjih in visokih šolah,
 - programih usposabljanja in izpopolnjevanja za delo, poklic in prosti čas,
 - vpisnih pogojih, trajanju izobraževanja, preverjanju znanja in učni pomoči,
 - možnostih za prehajanje med programi in nadaljevanje izobraževanja
- in svetujemo pri:
- odločanju za izbiro primernega izobraževanja,
 - premagovanju učnih in drugih težav, povezanih z izobraževanjem,
 - načrtovanju in spremljanju vašega izobraževanja.

Svetovalno središče Murska Sobota je povezano v mrežo devetih slovenskih svetovalnih središč, v lokalnem okolju pa sodelujemo z vsemi ustanovami, ki izvajajo izobraževalno dejavnost za odrasle. Projekt strokovno vodi Andragoški center Slovenije.

**Na sedežu OBČINE BELTINCI
nudimo brezplačne informacije in svetujemo
VSAKO 1. SREDO V MESECU
od 14.00 do 16.00 ure.**

Svetovalno središče Murska Sobota, Slomškova 33 (nasproti avtobusne postaje), vsak delovni dan od 8.00 do 16.00 ure, ob sredah od 14.00 do 18.00 ure, telefon: 02 536 15 76, elektronska pošta: svetovalno.sredisce@lu-murskasobota.si.

Što nikdar ne začne, ninkdar ne konča.

(Števan Kühar)

V NAŠEN KRAJI JE LIPOU ...

Beltinske ljudske pevke ob predstavitvi KS Beltinci na folklornem festivalu. Med njimi sta tudi Mertičkov Joužek - koritar in Monika Graj, ki je čakala šiviljo, da ji sešije novo oblekco.

Tako pravi pesem, ki jo rade zapojejo naše beltinske ljudske pevke. Ta naslov pesmi pa v Beltincih tudi drži, saj se na naše kraje res lahko zaneseš, pa naj bo to takrat, kadar jih zaprosimo za pomoč pri delu ob predstavitvi kraja, športnih dejavnostih, pripravah na razne prireditve, vzdrževanju lepe okolice ali pa kadar predstavljajo naš kraj širše tudi v tujini. Krog tistih, ki se vključujejo za večjo prepoznavnost kraja, je vedno širši. Veseli smo, da nam pomagajo naši najmlajši s svojimi mentorji iz vrtca, učenke in učenci z učitelji iz osnovne šole, člani KUD-a, Turističnega društva, posamezniki, ki nas z nastopi v svojih veseloigrah resnično razvedrijo, skupina ljudskih pevk, ki zna poleg svojih pevskih nastopov pripraviti zelo dobre domače langaše.

Težko je naštetati vse tiste, katerim izrekamo iskreno zahvalo, saj nam pri delu v KS velikokrat pomagajo tudi posamezniki s svojimi nasveti ali dobronamernimi kritikami, vsem smo enako hvaležni.

Vemo, da večina krajanov redno spremlja delo v KS. Ob vseh, že končanih delih imamo v letošnjem letu predvideno še obnovo in asfalti-

ranje ceste v Cvetnem naselju, delu Kmečke ulice, Finžgarjevi ulici, Gubčevi ulici in Pot ob Črncu - obojestransko. Upamo, da nam bo vreme naklonjeno in bomo s predvidenimi deli tudi uspeli.

Tudi za leto 2005 je ostalo nekaj del iz predvidenega referendumskega programa. To so obnove in asfaltne prevleke cest v posameznih ulicah in nadaljevanje obnovitvenih del v kulturni dvorani, kakor tudi asfaltiranje pločnika ob Ribiški poti, ki ga nismo, ko smo obnavljali cesto zaradi predvidenih del pri plinifikaciji. Urediti moramo projektno dokumentacijo in zgraditi komunalno opremo za dvanajst novih gradbenih parcel v Cankarjevi ulici, pripraviti se mora projektna dokumentacija za izgradnjo

parkirnega prostora na pašniku pri mrliški vežici, izgradnjo ulične razsvetljave na delu Kmečke ulice, kjer bo tudi cesta (zaradi gradbenih del pri izgradnji individualnih hiš) asfaltirana šele v naslednjem letu.

Ob koncu naslednjega leta, ko preteče petletno obdobje referendumskega programa, pa bomo skupaj ugotovili, kaj vse je bilo iz Vaših sredstev zgrajenega.

“V našen kraji je lipou ...” naj bo tudi vodilo našega bivanja in pričakovanj. Ni kraja na svetu, kjer bi imeli vse ali kjer bi bili vsi ljudje zadovoljni. Je pa na svetu kraj, kjer radi živimo, kjer včasih stisnemo zobe in marsikaj potrpiamo, da lahko ob koncu s skupnimi močmi, kakor je to pri nas v Beltincih, ugotovimo, da nam je lepo, samo zdravi naj bomo.

Teja MAUČEC

Lizika Tot s kajzerco, ki je pri obiskovalcih predstavitve izzvala veliko spoštljivega zanimanja.

NAJ DOMAČIJA IN NAJ KMETIJA V KS BELTINCI

Že tradicionalno tudi v naši vasi Beltinci vsako leto izbiramo NAJ DOMAČIJO in NAJ KMETIJO. Na predloge občanov ter predloge upravnega odbora TD Beltinci si je komisija ogledala domove in izbrala najbolj urejene. Izbira najlepše in najbolj urejene domačije in kmetije je vsako leto težja, ker komisija ugotavlja, da je vsako leto vse več urejenih domačij in tudi kmetij, čeprav je pravih kmetij vsako leto manj. Vsi obiskani domovi so bili zelo lepo urejeni, z urejeno okolico, z veliko cvetja na oknih in ob hišah. Ob stanovanjskih hišah imajo gospodinje tudi vzorno urejene zelenjavne vrtove, gospodarji pa sadno drevje in brajde. Pri vseh obiskanih se ukvarjajo tudi z dopolnilnimi dejavnostmi oziroma konjički. Delajo sokove, sušijo sadje, vlagajo sadje in zelenjavo, vežejo prte, zbirajo stare predmete ali imajo domače živali.

Veseli smo, da vsi tisti domačini, ki so priznanja že dobili v prejšnjih letih, nadaljujejo z urejanjem domov, da so vzgled vsem ostalim vaščanom, kako se da uživati v skrbi za svoj dom. Pohvaliti želimo tudi vse tiste domačine, ki urejajo svoje domove in smo jih mogoče letos prezrli.

Letos je komisija KS Beltinci za NAJ DOMAČIJO izbrala domačijo družine Vlada JERIČA, Ravenska cesta 63, za NAJ KMETIJO pa kmetijo družine Franca GLAVAČA, Ravenska cesta 52.

Podelili smo še priznanje za najlepše urejeno in obnovljeno panonsko domačijo, to je domačija Ane Perčič, Gregorčičeva ulica 7.

Priznanja in skromna spominska darila smo nagrajenim družinam podelili v petek, 15.10.2004. Po pozdravu predsednika KS in predstavnice TD Beltinci smo prisluhnili mladim harmonikašem in petju ljudskih pevk iz Beltincev.

Po podelitvi je bila pogostitev, ki so jo pripravile nagrajene družine.

Lidija BALIGAČ

ZANIMIVOSTI IZ VRTCA BELTINCI

ŽIVA HIŠA je naš vrtec, v njej živijo otroci, mali, veliki, tete in strici. Da je naš vrtec živ, vidimo po življenju in dogodkih, ki so se odvijali v enoti Beltinci.

Naši otroci so praznovali PUSTA HRUSTA. V pustnih delavnicah je zadišalo po krofih. Začarani v klovne, Pike Nogavičke, telebajske, čarovnice smo zaplesali in zapeli na pustni torek ter pregnali zimo.

V mesecu marcu nismo pozabili na naše pridne mamice in očete, ki so imeli svoj praznik. Povabili smo jih v vrtec, jim zapeli pesmice, se z njimi poigrali, jih pogostili in obdarili. S tem smo jim pokazali, kako radi jih imamo.

V pomladnem času radi počistimo vsi okoli hiše in tako smo tudi mi skupaj z mamicami in očki počistili naše otroško igrišče. Prav zabavno je bilo, ko smo skupaj grabljali, pometali in pobirali smeti. Ob koncu pa smo se posladkali s keksi in spili sok, kar nam je podarilo turistično društvo Beltinci. KS Beltinci je prispevala vrečke in rokavice za pobiranje smeti. Pridni delavci pa so smeti odpeljali.

Čez leto smo bili vključeni v projekt MALCEK BRALČEK. Skupaj z očki, mamicami, bratci in sestricami smo prebirali pravljice. Knjige smo si izposojali iz potujoče knjižnice Murska Sobota, ki je prihajala vsak drugi torek. V mesecu maju nam je vzgojiteljica Cilka Opaka, ki je bila vodja projekta, organizirala pravljичne urice s podelitvijo priznanj. V Pokrajinski in študijski knjižnici v Murski Soboti smo s starši in vzgojiteljicami poslušali pravljico, ob koncu pa si ogledali novo knjižnico.

Posloveli smo se od otrok, ki odhajajo v šolo. Letos se je poslovilo od vrtca kar 22 otrok. Mlajši otroci so jim pripravili nastop s kvizom in jih obdarili. Za konec pa so se veliki in mali prijatelji posladkali z lučko.

BIBE PRAZNUJEJO - je bil naslov velikega praznovanja Vrtca Beltinci. Uspešno smo zaključili šolsko leto, obenem pa praznovali otvoritev nove kuhinje. Otroke je zabavala Pika Nogavička. Nato pa so otroci uživali v ustvarjalnih delavnicah.

Darinka GRUŠKOVNJAK

ENOTA LIPOVCI

PRAZNIK BUČ - PRIHOD JESENI

Spet prišla je k nam jesen, vsa v škrlat odeta ... in z njo praznik buč v KS Lipovci. K temu praznovanju, ki sta ga priredili TD in KS Lipovci, smo se aktivno vključili tudi otroci, starši in zaposleni iz vrtca Lipovci.

Zbirali smo različne okrasne in jedilne buče in jih razstavljali v vrtcu, pred vrtcem in vaškem domu Lipovci. Bili smo ustvarjalni in iz buč so nastale različne figure. Buče pa nismo samo razstavljali, ampak smo se z njimi igrali, jih izrezovali, sestavljali, preštevali, med sabo primerjali. Otroci so se razveselili, nasmejali in razgibali ob zabavno-tekmovalnih igrakah: vožnji bučk v samokolnici, kotaljenju buč, prenašanju buč ... Poslušali smo zgodbi o buči, jo dramatizirali in jo tudi zaigrali svojim prijateljem.

Šli pa smo tudi na obisk k „stricu“ Slavku, kjer smo pobirali semena iz buč. Delo nam je šlo dobro od rok in bili smo kar vztrajni. Spoznali smo tudi različne pripomočke pri pobiranju semen iz buč. Tam smo okušali

bučno olje, grizljali bučna semena in tudi pogostitve ni manjkalo. Prepričali smo se, da tisti rek naših babic in dedkov, da dobiš uši, če ješ bučno seme, ne drži. Res pa je, da imajo otroci v tem času vsega na pretek in ne posegajo po bučnih semenih, kot je bilo nekoč. Posebno navdušeni so bili otroci nad vožnjo s traktorjem nazaj v vrtec.

Razstavo v vaškem domu smo si tudi mi ogledali. Bili smo ponosni in veseli, da smo delček k razstavi ob prazniku buč prispevali tudi mi.

Dušana ERJAVEC

ENOTA IŽAKOVCI

V tednu otroka smo izvedli izlet z dedki in babicami v Beznovce. V prijetnem, zabavnem in sproščenem druženju, ki smo ga skupaj preživeli, je čas hitro minil. Ob povratku nam je beseda "HVALA" povedala marsikaj in nam dala spodbudo za nadaljnjo organizacijo podobnih srečanj.

Martina POREDOŠ

ENOTA DOKLEŽOVJE

SPOZNAVAJMO OTROKE SVETA

*Svet je okrogel zato,
da ga lahko obkroža prijateljstvo.
P.T. de Chardin*

V vrtec "Sonček" Dokležovje so že vrsto let vključeni otroci Romi. Ta pisana različnost je bila dobra osnova za projekt SPOZNAVAJMO OTROKE SVETA, ki sva ga s pomočjo UNICEF-ovega priročnika podrobno načrtali v šolskem letu 2004/05.

Biti strpen do drugega, do drugačne kulture, običajev, potreb, želja, do drugega spola, barve kože, jezika, videza, drugačnih misli, stališč je glavni namen projekta.

Zdelo se nama je smiselno, da se v prvem delu pro-

jekta posvetimo delu na sebi. Prva tema KDO SEM JAZ? IN KDO SI TI? TO SEM JAZ IN TO SI TI, je bila realizirana skozi različne dejavnosti. Otroci so spoznavali najprej sebe, kaj zmorejo ..., da so ravno pravi taki, kot so, nato odnos do drugih otrok.

Naslednja tema, ki smo jo začeli uresničevati prav zdaj, je raziskovanje pojma družine. Poudarek pri tej

temi je ljubezen kot najpomembnejši temelj družinske skupnosti, spoštovanje otroštva, različni tipi družin.

Za vnaprej pa smo si še začrtali temo Dokležovje, moja vas in Slovenija, moja dežela.

V prazničnem prednovoletnem času želimo spoznati, kaj je UNICEF, komu pomaga, UNICEF-ove voščilnice in darila.

Nazadnje bomo potovali po svetu. Spoznali bomo evropske in neevropske dežele ter značilnosti teh dežel.

Rdeča nit, ki nas bo vodila skozi različne dejavnosti, je RAZLIČNOST KOT ŽIVLJENSKI STIL SKUPINE.

Otroci vsega sveta so si podobni.

Potrebujejo nekoga, ki jih ima rad in skrbi zanje.

Milena in Greta

ENOTA MELINCI

Gibanje, rekreacija, in šport v družini, v vrtcu, šoli in drugih institucijah so močan povezovalni element, so rdeča nit zdravega načina življenja od zgodnje mladosti do pozne starosti.

V vrtcu skrbimo za zdrav način življenja tudi z vsakodnevnimi gibalnimi aktivnostmi, zato smo se

odpravili na izlet v Ižakovce peš. Hoja nas ni preveč utrudila, saj smo imeli še dovolj moči in volje za skupne igre z žogo, na igralih, na hribu in v peskovniku s prijatelji iz sosednjega vrtca.

Eden izmed ciljev gibalne vzgoje je tudi ta, da otroci iščejo lastne poti pri reševanju gibalnih problemov.

Marija ZADRAVEC

ENOTA GANČANI

PRI TINI V SADOVNJAKU

Barva poletnega sonca počasi izginja in narava se odeva v rdečo-rjave odtenke. Z njiv pobiramo še zadnje pridelke in iz sadovnjakov hitimo polniti naše kleti za ozimnico.

Tudi v sadovnjaku pri Tini sta ostali še dve nepobrani jablani, na katerih so se pozibavala še zadnja dozorela jabolka in čakala, da jih pridne roke utrčajo in spravijo na varno v klet.

To so bile seveda ročice naših otrok, mlajše skupine, s katerimi smo se odpravili nekega lepega jesenskega dopoldneva k Tini v sadovnjak.

Med potjo, ki nas je deloma vodila med polji, smo ugotavljali, kateri pridelki so še ostali na njivi, jih poimenovali in povedali kaj bo potrebno še postoriti, preden bo narava dobila belo odejo.

Po prihodu v sadovnjak so se otroci kar razkropili pod jablanami. Sklanjali so se in pridno pobirali. Tudi na drevesu jih je bilo še nekaj, katere je bilo potrebno utrčati. Opazili smo, da so nekatera jabolka drobna, druga debela, tretja pa so bila že poškodovana. In prav ta so pritegnila največjo pozornost otrok. S prstki so začeli riniti v nagnita jabolka in jih kazati eden drugemu.

Starejši otroci so govorili, da vsa jabolka res ne spadajo skupaj v zaboj. Zato smo poškodovana jabolka spravili v drug zaboj, ki jih bodo pri Tini uporabili ali za kompot ali pa jih bodo narezali in posušili.

Po končanem delu nam je Tinina mamica postregla s čajem, keksi in bonboni. Ker pa v našem vrtcu živimo zdravo, smo poskusili tudi jabolka, ki smo si jih narezali sami. In ta so bila seveda najboljša.

Z majhnimi koraki, a zadovoljnih obrazov, smo se odpravili proti vrtcu. Še naslednji dan smo se ob pogovoru spominjali na prijeten obisk pri Tini, ki nam je polepšal in popestril dan.

Jožica MAUČEC

OTROKOVA SVOBODNA IGRA JE EKSTREMNO RESNA IN UPORABNA DEJAVNOST.

V letu 2004 / 05 je v enoti "Sodček" Gančani zopet bolj veselo, razigrano in razgibano s polnim številom otrok, zato smo zelo srečni in ponosni otroci, starši in vzgojno osebje.

Trudimo se, da otrokom ponujamo čimbolj široko in bogato učno okolje.

K temu prispevajo tudi starši in zunanji sodelavci.

HVALA VAM

Nanizali bomo le nekaj izmed sodelovanj.

Vesna HORVAT

Pri očku Simonu v mizarski delavnici smo stroje preizkušali tudi mi. Naredil nam je veliko leseno tablo, katero z veseljem uporabljamo.

Saškin rojstni dan smo praznovali na njenem domu.

Andreja je iz Lipe prišla s kobilom in žrebičkom. Jahali smo skoraj vsi, od najmlajšega do najstarejšega.

AVGUSTOVSKA GOSTOVANJA MLADIH BELTINSKIH FOLKLORISTOV NA MADŽARSKEM

Julij in avgust sta počitniška meseca, še posebej "počitniška" za vse velike in malo manj velike šolarje, ko si poskušajo oddahniti od različnih obveznosti.

Mladi rod beltinskih folkloristov pa so čakali v mesecu avgustu številni nastopi, zato smo se odločili, da bomo počitnice preživljali tudi s "folkloro" - na vajah ob ohranjanju ljudskega izročila.

Nastopa, ki sta od nas zahtevala največ odgovornosti, vaj in priprav, sta bili dve gostovanji na Madžarskem.

Najprej smo za pet dni odpotovali daleč, daleč na SV Madžarske, v mesto Mandok, ki leži le osem kilometrov od meje z Ukrajino. Na gostovanje smo odšli na priporočilo prijateljev iz Kranja in s posredovanjem

Nežke Lubej. V Mandoku je potekal mednarodni otroški festival, na katerem so ob naši skupini, ki se je predstavljala s spletom prekmurskih plesov, nastopile skupine iz Poljske, Latvije, Srbije, Romunije, Slovaške ter več madžarskih skupin iz različnih pokrajin. Nastopali smo v različnih krajih, nekateri so bili od Mandoka oddaljeni tudi več sto kilometrov. Bilo je naporno (vožnje, vsak dan dva nastopa in povorka, urejanje noš in rekvizitov, spreminjanje programa glede na dolžino nastopa ...), toda tudi lepo in poučno.

Spoznali smo prostranstva Madžarske, širna žitna polja, velika nepregledna polja sončnic in tobaka. Vozili smo se ob Blatnem jezeru in skozi Budimpešto. Zdaj si lažje predstavljamo, kje z vrtoglavo hitrostjo vozijo vozniki formule 1 na Hungaroringu. Spoznali smo velike razlike v

Prekmursko tihožitje na Madžarskem

razvitosti madžarskih mest in vasi v različnih predelih Madžarske, čudovite noše ter ljudsko izročilo številnih evropskih narodov, občutili prizadevnost in prijaznost organizatorjev, ki so se na vse načine trudili, da bi se počutili čim boljše in na koncu dobili pohvale, čestitke in povabilo za leto 2005.

Po vmitvi iz Mandoka nas je isti teden pot še enkrat vodila na Madžarsko, in sicer v prestolnico Budimpešto, kjer smo gostovali na povabilo zunanjega ministrstva Slovenije. Naš celovečerni nastop je sovpadal z obiskom zunanjega ministra gospoda Vajgla v Budimpešti. Zelo veseli in ponosni smo bili, ker nas je obiskal gospod Gerenčer, slovenski veleposlanik na Madžarskem in naš prekmurski rojak. Prijetno smo se počutili ob klepetu z njim. Prelepi spomini nas vežejo na Budimpešto, ki smo jo dodobra spoznali dan po nastopu:

- nastopali smo na velikem odru na obali Donave,
- presenetila nas je mogočnost dvomilijonskega mesta,
- obiskali smo trg herojev in velikanov madžarske zgodovine (ker poznamo vsaj malo zgodovine, smo se dalj časa ustavili ob kipih kralja Štefana, Matije Korvina, kralja Matjaža, in kipu Ladislava, ki je tudi zavetnik naše župnijske cerkve),

Skupinska slika pred šolo v Mandoku

- sprehajali smo se ob Donavi in jo primerjali s tisto v Bratislavi,
- vozili in ogledovali smo si številne cerkve, med katerimi vsekakor izstopata Matjaževa cerkev in cerkev sv. Štefana,
- ogledali smo si madžarski parlament s 365 stolpi in številnimi stopnišči, ki v dolžino merijo 24 kilometrov,
- občudovali smo budimsko palačo in iz nje otok na Donavi,
- ogledali smo si budimpeštansko "belo hišo", videli "hišo terorja" in se peljali po budimpeštanskem Brodwaju,

- ogledali smo si mostove, ki povezujejo Budim in Pešto, se večkrat peljali čez Elizabetinega,
- občudovali smo Citadelo,
- v strogem starem centru mesta smo si ogledali številne ekskluzivne trgovine svetovnih modnih proizvajalcev; ob pogledu na cene se nam je kar "vrtelo", med njimi pa smo našli tudi "našo" Muro,

- ogledali in seznanili smo se s posebnostmi NEP stadiona, ki se zdaj po novem imenuje po legendi madžarskega nogometa, slavnem Puškašu,

- obiskali smo živalski vrt, ki je bil lansko leto razglašen za najbolje urejen živalski vrt v Evropi: v njem živi več kot 3000 različnih živalskih vrst in raste 5000 različnih rastlinskih vrst,

- udeležili smo se posebne glasbene parade, kjer se je zbralo več kot 20.000 ljudi in je potekala po aveni-jah glavnega mesta.

Kot nam je povedal vodič, postaja Budimpešta finančno središče vzhodne Evrope.

Še bi lahko opisovali lepa doživetja, ob katerih še vedno radi obujamo spomine in so nam verjetno dajale moči za naslednje nastope, saj smo jih samo v septembru opravili 9, zavzeto pa se pripravljamo na nove izzive.

Veseli smo bili obiska Andreja Gerenčerja.

Jelka BREZNIK

OCENA 34. MEDNARODNEGA FOLKLORNEGA FESTIVALA V BELTINCIH

Snovalci festivala si v začetku najbrž niso predstavljali, da bo doživel tako veliko število ponovitev, še posebno, ker je vsak festival pred uresničitvijo terjal od njih veliko izjemnih naporov. Vendar so bili vedno vsi napor ob koncu pozabljeni, ostali so lepi spomini na doživetja in po vsakem zaključku so se že rojevali načrti za naslednje leto. Občudovanja vredno je zanesenjaštvo vseh, ki so v vseh teh letih omogočili, da je festival preživel in doživel toliko let. Prepričan sem, da tudi v prihodnje ne bo upadlo, saj daje festival Beltincem podobo, ki se je usidrala v zavest mnogih Slovencev.

Beltinski festival je edini pravi folklorni festival v Sloveniji. Vedno nudi prijetno domače vzdušje, ki ogreje vsakogar, ki ga obišče. Vsako leto vemo, kaj lahko na njem doživimo in vedno znova uživamo. Njegova podoba se je ustalila, začelja se z razstavo in večerom tamburaške glasbe, nadaljuje z nastopom tuje folklorne skupine, doseže vrh s predstavitvijo starih šeg in kulinarike vseh krajevnih skupnosti v okviru občine Beltinci in etno večerom ter se zaključi z nedeljskim popoldnevom, ki je posvečen slovenskim folklornim skupinam. Festivalu pa se že nekaj let pridružuje delavnica za instrumentalno glasbo.

Letos je treba posebej pohvaliti razstavo, ki je združevala glasbila in vezenine novejšega izvora. Oba dela sta bila skrbno pripravljena in zanimiva ter ob otvoritvi nazorno predstavljena. Severni kot grajskega pritličja so za svojo razstavo spretno in estetsko izkoristili cvetličarji in vrtnarji ter predstavniki domače in umetnostne obrti.

Večer tamburaške glasbe je po svoje predstavil slabosti vseh, ki se ukvarjajo s to glasbeno zvrstjo. Slišali smo malo čistih instrumentalnih skladb, a veliko skladb s slabim petjem, ki to glasbo izenačujejo z narodno zabavno in popevkami. V tem je posebno izstopala hrvaška skupina. Edina častna izjema so bili tamburaši iz Poljčan, ki so bili tudi dobri pevci ter so natančno vedeli, da

med petjem ni spremljave oziroma mora biti zelo nevsiljiva. Seveda za to ni kriv tisti, ki je izbiral skupine, saj se program in kvaliteta skupin neprestano spreminjata. Lahko pa se v bodoče od skupin terja, da imajo čim manj skladb s petjem, ker je to praviloma slabo. Škoda je, da letos niso nastopili domači tamburaši.

V petek zvečer sta nastopili dve tuji skupini, FS Vindija iz Varaždina in FS Jantar iz Gdanska. Hrvaška skupina je bila korektna, z dobro plesno in pevsko izvedbo, medtem ko sem od poljske skupine glede na njen izvor več pričakoval. Njen program je bil podoben programu drugih poljskih skupin, videli smo malo pravih plesov, pa veliko stilizacije, motilo je afektirano obnašanje solo pevke. Plesno pa je bil izveden po pričakovanjih in je tudi zadovoljil.

Sobotno popoldne se je odvijalo sejensko živahno, čemur je pripomoglo tudi izvrstno vodstvo in je pritegnilo kot vedno dosti obiskovalcev. Človek se čudi, kako domiselni so domačini posameznih vasi, ko pripravljajo svojo predstavitev. To popoldne daje beltinskemu festivalu največji čar, tu je še veliko možnosti za njegovo obogatitev. V okviru popoldneva sta nastopili še dve folklorni skupini, izseljenska "Kres" iz Clevelanda in domača mlajša otroška folklorna skupina. To je dobro izkoriščena priložnost za skupine, ki ne morejo nastopiti v okviru nedeljskega programa.

Etno večer je bil tokrat velikopotezno zastavljen, saj je na festivalski oder pripeljal razvpito skupino Katalena, ki se je predstavila po začetnem nastopu udeležencev delavnice, neizrazite poljske instrumentalne skupine in domače Mlade beltinske bande. Ta se je izkazala že kot zrela

skupina, vendar bo morala paziti pri izboru pesmi, ob množici lepih prekmurskih ljudskih pesmi (ne samo Zrejlo je žito in Vsi so venc) ne bi bilo treba izbrati popularne prekmurske popevke. Ob Kataleni se mi zdi, da ni sodila na beltinski oder, ker za mene ni več etno skupina, ampak je bližje rocku in izrazu kulturne globalizacije. Večina pesmi je skoraj neraspoznavnih, predvsem pa je motila "gibalna izraznost" pevke, ki je bila v primeru "V toj črni gori" do pesmi in gledalcev žaljiva. Človek se sprašuje, zakaj take skupine sploh jemljejo ljudske pesmi za svoja sporočila in, ali ni morda to pomanjkanje lastnega navdiha. Verjetno pa osebno tega ne razumem, ker sem pač prestar, zato mi gornjo oceno oprostite.

V nedeljskem popoldnevu je bila zopet državna revija izbranih slovenskih folklornih skupin, ki ga je letos prvič posnela tudi TV Slovenija. Tuja skupina ni sodelovala, ker je že odpotovala. Vendar je nismo prav nič pogrešali. Letos je bila kvaliteta skupin zelo dobra, tako da je bil program vsebinsko in vizualno pester ter niti malo dolgočasen. Pohvaliti je treba novo sceno, ki je bila sicer narejena zaradi zahtev televizije, vendar se je pokazala za zelo ustrezno in je prav, da taka ostane tudi v bodoče.

Naj ob koncu vsem, ki ste se trudili za 34. Mednarodni folklorni festival, iskreno čestitam in želim, da bi tudi v bodoče imeli dovolj moči zanj, pridobili nove in delavoljne pomočnike ter darežljive sponzorje.

Mirko RAMOVŠ

NOVA KASETA 'S PESMIJO MED SPOMINE'

Našo novo, že četrto kaseto in zgoščenko smo ljudske pevke iz Lipovec predstavile 9. oktobra 2004 v vaškem domu v Lipovcih.

Dvajset pesmi, posnetih na tej kaseti in zgoščenki, skoraj zahteva takšen naslov. Popeljejo nas daleč nazaj v našo mladost, mladost babic in dedkov in nam obujajo spomine.

Lahko rečemo, da je ljudska pesem dobrina, ki s svojo raznolikostjo odseva človeka, njegove navade, usodo. Je živ izraz ljudi, njihovega medsebojnega druženja, sproščanja, čustvovanja in pripadnosti. V sebi skriva lepote, ki jih spoznamo, če jim prisluhnemo. Njena preprostost in skromnost zrcalita svežino, ki zadovolji pevca in poslušalca ter ju bogati.

Ljudske pevke iz Poljčan z godcem v košari

odzove povabilu, nam je popestril večer nekoliko drugače - zborovsko.

Zahvaljujemo se vsem nastopajočim, sponzorjem, obiskovalcem, vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izidu kasete in zgoščenke, ter povezovalcu programa Milanu, ki je pripomogel k dobremu počutju in pestrosti večera.

Razšli smo se kot dobri prijatelji z željo, da se še kdaj srečamo.

Za gozdom hišica stoji (pesem s kasete)

Za gozdom hišica stoji, stara zapuščena,
le ptičica na gang zleti in žalostno prepeva.

Nekoč je v nje en kup otrok okol peči klečalo,
vsi rožni venec molili, o kruhu le sanjali.

So najstarejši služiti šli, tam kruha zaslužili,
včasih tudi za domov košček so dobili.

Ko pa mlačev je prišla, na gumlu so se zbrali,
so cepci peli celi dan, za lipo pa plesali.

Pozimi je prav lušno blo, zaklali so prašiča,
prirajžala je žlahta vsa, da jedla bi koline.

Odšli so vsi, z njimi radost, izbica sameva,
stenska ura zdaj molči, le v dalji gong odmeva.

Vera BEZJAK

Lipovske ljudske pevke in učenci OŠ Beltinci

Večkrat uporabimo misel: "Kak je inda fajn bilo." Pa še res je bilo. S pesmijo so si ljudje lajšali trpljenje in pomanjkanje. Peli so takrat, ko jim je bilo hudo ali so bili lačni. Naša mamca so rekli: "Spejvali smo in potem pozabili na dišeči kruh, ki ga je bilo takrat premalo."

Pa še nekaj sigurno drži, da kdor poje, slabo ne misli. Dobro je, da se po vaseh najdejo ljudje, ki to počnejo, pa naj bodo skupine ljudskih pevcev ali zbori. Vsi to počnemo z veseljem in odrekanjem. Plemenitimo kulturne prireditve po vaseh, občini in tudi drugje, kjer nastopamo.

Našo predstavitev so oplemenitili tudi naši gostje. Posebej smo bili veseli učencev osnovne šole Beltinci z mentorico, gospo Jelko Breznik. Kar pomladile smo se, ko smo skupaj zapeli. Hvala vam.

Zopet so nas razveselili fantje iz Male Nedelje in ljudski pevci iz Bučečovec. Naš domači pevski zbor, ki se rad

NASTOP MATJAŽA BALAZICA NA TEKMOVANJU V CASTELFIDARDU (ITALIJA)

Ko sem pred desetletjem začel poučevati na GŠ Murska Sobota, si v sanjah nisem predstavljal, da bom učencu na nižji glasbeni šoli na pult položil note, ki sem jih takrat sam šele dobro razumel. Harmonika je takrat v tem okolju imela status instrumenta za izvajanje ljudske in

zabavne glasbe. Na podlagi njene splošne priljubljenosti sem dobil veliko učencev, ki so se igranja na ta instrument želeli učiti. Iz kvantitete je moč dobiti kvaliteto. Tako se je zgodilo, da so se leta 2003 kar štirje harmonikarji iz beltinske občine udeležili mednarodnega srečanja

harmonikarjev v Puli (Hrvaška). Tam so dosegli zavidljive rezultate, o katerih smo že poročali. Letos, natančneje od 13.-17. oktobra, je v Castelfidardu (Italija) potekalo eno izmed dveh najprestižnejših tekmovanj harmonikarjev na svetu. V Castelfidardu, ki ima cca. 15.000

prebivalcev, je registriranih čez 30 svetovno znanih izdelovalcev harmonik (Pigini, Paolo Soprani, Armando Bugari, Guerrini, O). Ob podpori le-teh poteka vsako leto tekmovanje, na katerem sodelujejo v več starostnih kategorijah različnih glasbenih vrst izvajalci iz celega sveta. V kategoriji B (do 15 let) je v smeri klasične glasbe nastopil tudi Matjaž Balalžic iz Beltincev. Moram reči, da se tekmovanja nisva (sam sem njegov mentor) udeležila iz neke želje po prvem mestu, kajti o konkurenci sva bila seznanjena. Po vseh nagradah, ki jih je Matjaž do sedaj prejel, je to le ena stopnica višje na njegovi glasbeni poti. Zanimiva pa je le bila primerjava z ostalimi tekmovalci, ki so nastopili v isti kategoriji. Prvi vtis sva dobila že po akustični vaji v dvorani, ko je pred Matjažem akustiko preizkusil deček s Kitajske (končni zmagovallec). Najprej naju je kar malo stisnilo, ko sva slišala, kako je igral. Sam sem slišal že marsikaj, tudi čudežne dečke, česa takega pa še ne. Zaupanje v samega sebe je Matjažu pomagalo, da to nanj ni preveč vplivalo. Ko je igral pred komisijo, sem imel občutek, da mu je to vtilo še dodatne energije. Kompletan program za prvi krog tekmovanja je izvedel na zelo visokem nivoju. Z nastopom sva bila oba zelo zadovoljna in sva nestrpnost pričakovala rezultate, ki so odločali o 6-8 kandidatih, ki so se uvrstili v finale. V kategoriji je bilo prijavljenih 18 tekmovalcev.

Pričakovala sva seveda napredovanje, saj bi Matjaž po moji oceni po prvem krogu moral zasedeti vsaj četrto mesto. Izvedela sva, da je zasedel nevhvaležno sedmo mesto, ki tokrat žal ni bilo dovolj za uvrstitev v finale. Matjaž je dosegel 15.67 točke (možnih je bilo 20, potrebnih za uvrstitev v finale pa 16). Iz tabele je bilo razvidno, kakšno oceno je dobil od katerega izmed petih sodnikov. Ugotovila sva, da so se v finale uvrstili tekmovalci iz pretežno tistih držav, od koder so prihajali sodniki. Samih ocen posameznikov si ne dovolim komentirati.

Preko interneta sva izvedela, da je prvo mesto zasedel ravno "čudežni deček" iz Kitajske, ki je imel akustično vajo pred Matjažem in je po mojem mnenju bil tudi favorit.

Vsekakor smo občani beltinske občine, kakor tudi vsi, ki imamo kakršenkoli delež pri tem dosežku, na Matjaža lahko zelo ponosni. Sedmo mesto od osemnajstih v konkurenci najboljših na svetu je vsekakor zelo velik dosežek, ki pa, upajmo, ni zadnji.

Ob tej priložnosti bi se seveda zahvalil za vso podporo. Veliko priz-

nanje je bil tako številčen obisk koncerta, ki je bil nekaj dni pred tekmovanjem v župnijski cerkvi sv. Ladislava. Posebna zahvala za finančno podporo pa velja občini Beltinci in županu Milanu Kermanu. Stroški udeležbe na takšnem tekmovanju so zelo veliki, zato je bila ta pomoč, brez katere le-teh ne bi mogli pokriti, zelo dobrodošla.

Matej ZAVEC

RAZSTAVA DEL LIKOVNE KOLONIJE IZAK LIPOVCI

V Lipovcih se je junija 2004 odvijala likovna kolonija pod nazivom "Likovna kolonija Izak Lipovci 2004". To je bila že dvanajsta likovna kolonija v Lipovcih.

V koloniji nastane lepo število umetniških del, ki jih društvo obiskovalcem prvič sicer pokaže že na priložnostni razstavi ob koncu kolonije. Da pa nastale umetnine ne bi samevale kje v zaprašenih arhivih, skrite od oči javnosti, se društvo trudi, da bi pripravilo čimveč razstav v bližnji in širši okolici. Tako so nastala dela priznanih umetnikov predstavljena širši, strokovni in ljubiteljski javnosti

Beltinci, 25. 9. - 25. 10. 2004

Kot je že običajno, je društvo v jesenskem času pripravilo razstavo del, nastalih v koloniji. Otvoritev razstave je bila 25. 9. 2004 v galeriji Grad Beltinci. Ob kulturnem programu, za katerega je poskrbel podmladek

iz KUD-a Beltinci, so svoja dela na ogled postavili slikarji, udeleženci kolonije: Igor Banfi, Martin Bizjak, Lucijan Bratuš, Lučka Falk, Rado Jerič, Zdravko Jerkovič, Goce Kalajdžiski, Martina Koritnik Fajt, Gorazd Šimenko in Peter Vernik.

Ob tej priložnosti je društvo izdalo tudi barvni tiskan katalog z deli iz Likovne kolonije Izak Lipovci 2004 in podatki o sodelujočih umetnikih ter strokovno oceno in spremno besedo mag. Franca Obala, ki je tudi odprl razstavo.

Društvo se je odločilo, da bo vsako leto ob tej priložnosti podarilo eno umetniško delo v dobrodelne oz. družbeno-koristne namene. Letos je eno delo Petra Vernika prejelo Društvo paraplegikov Prekmurja in Prlekije za opremo njihovih novih društvenih prostorov.

Razstava v beltinskem gradu je bila odprta do

Sodelujoči umetniki ob otvoritvi razstave v Beltincih, 25. 9. 2004

25.10.2004. Poleg številnih obiskovalcev na otvoritvi razstave si je razstavo ogledalo še večje število obiskovalcev in turistov, ki so si ob ogledu gradu ogledali tudi razstavo učencev OŠ Beltinci, kar je za umetniško vzgojo naših mladih še kako primerno.

Zagorje, 5.11. - 30.11.2004

Z namenom, da si dela udeležencev lipovske kolonije ogleda čim več ljubiteljev umetnosti, društvo z razstavo gostuje tudi izven domačih krajev. Tako je bila v petek, 5. 11. 2004, otvoritev razstave del Likovne kolonije Izak Lipovci 2003 in 2004 v galeriji Medija Zagorje.

Likovna kolonija Izak Lipovci ima 12 letno tradicijo. Slikarska kolonija Izlake je najstarejša likovna kolonija v Sloveniji in deluje že več kot 40 let. Cilj obeh kolonij je povezovanje umetnikov, nastanek umetniških del in predstavitev le-teh širšemu občinstvu.

Razstava del Likovne kolonije Izak Lipovci v Zagorju pomeni začetek tesnejšega sodelovanja med obema kolonijama, začetek dogovorjene vsakoletne izmenjave razstav likovnih kolonij. Slikarska kolonija Izlake bo namreč v marcu 2005 s svojo razstavo gostovala v galeriji Grad Beltinci. Gre tudi za izmenjavo kulturnih programov ob otvoritvah razstav.

Društvo Aquila je ob pomoči in sodelovanju podmladka KUD Beltinci za obiskovalce otvoritve v Zagorju pripravilo kvaliteten in pristrčen kulturni program, izvirajoč iz korenin naše folklorne in ljudskega izročila. Predstavili in razdelili smo tudi večje število katalogov, ki smo ga izdali ob razstavah del lanske in letošnje kolonije. Razstavo je, na našo prošnjo, odprl g. Franc Obal, direktor Galerije M. Sobota. Otvoritve smo se udeležili v velikem številu in naši gostitelji so bili z udeležbo celega avtobusa obiskovalcev iz občine prijetno in pozitivno presenečeni. Prisotnost župana in predsednika KS Lipovci, ki sta prisotnim tudi spregovorila in predstavila naše društvo, jim je samo še potrdila, da kljub povsem prostovoljnemu delu v društvu delamo kvaliteto, organizirano in na visokem nivoju. Tako pa delajo tudi naši gostitelji, le da oni delajo bolj profesio-

nalno v sklopu kulturnega centra Delavski dom Zagorje.

Naš kulturni program ob otvoritvi ni bil namenjen le promociji našega društva, ampak je bil lepa predstavitev našega kraja in naše občine.

Otvoritev razstave v Beltincih in prijeten družaben večer po njej ter obisk otvoritve razstave v Zagorju pa so bili za člane društva, kakor tudi za ostale povabljene in sodelujoče, prijetni trenutki druženja, ljubiteljskega soustvarjanja in pozitivnega odnosa do umetnosti.

Člani društva Aquila ob velikem osebnem angažiranju ter ob, to moramo posebej poudariti, veliki pomoči in odobravanju krajanov Lipovec in lokalne skupnosti nekako uspemo zagotoviti dovolj sredstev za izpeljavo našega programa na relativno visokem nivoju. Želeli bi si mogoče ta nivo še dvigniti, kar ob razvitosti in posluhu domačega gospodarstva in družbe za projekte, kot je naš, verjetno ne bo enostavno.

Zagotavljamo pa, da bomo kolonijo, spremljajoče prireditve in razstave v našem kulturnem prostoru ohranili. To smo dolžni zaradi spoštovanja do Izaka, zaradi želje sodelujočih umetnikov, ki se v naš kraj radi vedno in s prijetnimi občutki vračajo, zaradi domačinov, ki te umetnike vsako leto z veseljem sprejmejo pod svojo streho, zaradi ljudi, teh pa ni malo, ki so nam vedno bili pripravljeni pomagati.

Odprtje razstave v Galeriji Medija v Zagorju, 5. 11. 2004

JoP

LJUBEZEN DO BESEDE

“Pod krinko ljubezni nastopa izsiljevanje, ker ponujamo ljubezen, a zanjo postavljamo pogoje”, je zapisal LEO Felice Buscaglia v svoji knjigi *Živimo, ljubimo in se učimo*.

Predava o ljubezni in se razdaja za druge. Njegova ljubezen je tako velika, da lahko objame tudi vas.

Ljubezen se pojavlja v različnih oblikah: do sočloveka, narave, predmetov in navsezadnje obstaja tudi ljubezen do besede. V kulturno-umetniškem društvu Lipovci poleg ljubezni do petja, glasbe in gledališča gojimo tudi ljubezen do besede.

V okviru mladinske sekcije je bilo organiziranih že

nekaj literarnih večerov, na katerih so se predstavili pesniki amaterji beltinske občine. Ko boste prebrali ta članek, bo že izšla tudi pesniška zbirka enajstih ljubiteljskih pesnikov Beltinci. V njej objavljajo Mojca Jerebic, Katja Sraka, Tadej Jerebic, Franc Cigan Vera Bezjak, Miroslav Lebar, Bojan Bohnec, Staša Tušak, Valentina Novak, Renata Ficko in Svetlana Zrinski.

Pesniško zbirko smo poimenovali NAJDEVANJA. Poleg strokovnega dela urednic Cvetke Rengeo in Simone Zaderavec (slednja je tudi idejna vodja), je s svojo ljubeznijo do besede dodal velik pečat tudi Milan Vincetič s svojo spremno besedo.

Ustanovljena bo tudi literarna sekcija, v kateri se bomo združevali ljubitelji Besede.

Če izhajam iz samega uvoda, je LJUBEZEN kriterij velikega pomena za kakovostno življenje. Pri ustvarjalnih besedah je čutiti razdajanje svojih osebnih čustev, ljubezni, bolečine, predvsem pa ljubezni do prekmurske ravnice. Naj bo ta naša pesniška zbirka poklon ljubezni vsem vam, ki jo boste prebrali. Kot darilo ljubezni, v kateri ne postavljamo pogojev, da smo to, kar smo in kaj čutimo. Navsezadnje smo snovalci besed, besede pa so lahko tudi pasti. Upam, da boste v Najdevanjih odkrili predvsem pasti ljubezni in čutili z nami ljubezen do besede.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali pri projektu.

Renata FICKO

PROJEKT ODMEVI OB MURI

*"Splet je vseh, iskrenih želja,
ko z nami ponos in sreča je doma.
Deliti z Vami trenutek zahvale želim.
Vse dati, iz srca globočin."*

S ponosom se obračam nazaj na obdobje plodnega in učinkovitega dela KUD-a Melinci ter posameznikov, ki jim kot vodja projekta za doseg zastavljenih ciljev, sprejetih na občnih zborih našega društva, izrekam posebno zahvalo.

Nada Forjan je nepogrešljivi člen v verigi delovanja KUD-a na Melincih. Njen prispevek na kulturnem področju je velik. V njenem poslanstvu ne pozna besede "ne zmorem". Posebna zahvala velja mladim, tudi ti so prispevali delež k projektu in s svojim delom potrdili znani rek "Tukaj smo".

Omenim naj tudi Benjamina Lebarja in Natašo Forjan, pevce mešanega in moškega pevskega zbora ter zborovodjo Andreja Maroša, upravni odbor KUD-a, ki si je začrtal in uspešno izvedel ta projekt.

Takšen projekt je za nas, našo vas ter občino Beltinci uspešen dosežek, ki je za mnoge nedosegljiv in sega v sam srž narodove biti, to je nas samih. S ponosom si lahko rečemo: "Od tu smo, tukaj smo". Besede ostanejo zapisane, pa najsi bo na krajši čas ali daljše obdobje. Da bodo zanamci lahko posegli za oprijemljivimi dokazi o naši omiki kulturnega izražanja in življenja. Ne posameznika, ampak skupine ljudi, ki so še kako pomem-

bni, da se jih omeni. Naša vas namreč premore že nekaj knjižnih izdaj, ki so izšle pred časom.

Naj spoštljivo omenim avtorje: Andrej Maroša, Nace Duh, bratje Sraka, Jože, Janez in Alojz, Martin Maroša, Stanko Koštric in kot zadnji, Miroslav Lebar s samostojno pesniško zbirko V jutru zarje.

Besedo zahvale naj posebej namenim pokrovitelju, podjetju KLIMA Forjan, Martinu Forjanu, za pripravljenost pokroviteljstva vseh kulturnih dejavnosti našega KUD-a. Vsem donatorjem, sponzorjem, občini Beltinci in KS Melinci, ki so zaznali čut in odgovornost, da pisana oz. peta beseda ostane zapisana za naše prihajajoče rodove in duše vseh naših ljudi. Beseda kulture zagotavlja sobivanje in obstoj ter ohranitev vitalnosti vrednot, ki poudarjajo ponos sredine, iz katere smo izšli, in kateri pripadamo.

Donatorji oz. sponzorji so v današnjem času nepogrešljiv segment. Brez njih si dela na kulturnem področju ne moremo zamisliti. S finančno podporo so omogočili izid pesniške zbirke V jutru zarje, Miroslava Lebarja, ter video kaseto in CD z naslovom Odmevi ob Muri, mešanega in moškega pevskega zbora KUD Melinci, pod vodstvom Andreja Maroše.

Vsem, ki ste sodelovali pri realizaciji projekta KUD Melinci, posebno donatorjem, v imenu skupine, ki je vodila projekt ter ga pripeljala do današnje predstavitve, izrekam javno zahvalo.

Miroslav LEBAR

KULTURNI VIKEND NA MELINCIH

Zakaj Melinčarji poleg vsakodnevnega dela ne pozabljajo na duhovne vrednote? Njihov umetniški izraz je viden na področju petja, slikarstva, glasbe in literarnega izražanja.

KUD Melinci se je odločilo, da bo ustvarjalno delo

nekaterih posameznikov pokazalo tudi širšemu krogu ljudi.

Pa pogledjmo, kaj vse se je dogajalo zadnji vikend v septembru. Nastop glasbene skupine in domačega moškega pevskega zbora sta popestrila sobotni večer, ko

je bila na ogled razstava likovnih akvarelov in predstavitev zbirke pesmi *V jutro zarje*. Otroška folklorna skupina OŠ Beltinci, pevke in pevci mešanega pevskega zbora iz Melinca, pevci moškega pevskega zbora iz Lipovec in recitatorji pa so popestrili Melinčarjem nedeljsko popoldne ob predstavitvi videokasete obeh melinških pevskeh zborov z naslovom *Odmevi ob Muri*.

V dneh kulturnega vikenda na Melincih je tako KUD Melinci z dokaj uspešnim projektom dodalo svoj delež v zakladnico naše kulturne dediščine. *Odmevi ob Muri* je simboličen naslov projekta ter hkrati naslov kasete in zgoščenke, katerega pobudnik in iniciator je bilo KUD Melinci s svojo projektno skupino. Zapete pesmi, posnete tudi na video kaseti, so nastale pod peresom našega "kanctorja", Andreja Maroše.

Andrej Maroša je skladatelj, zborovodja, predvsem pa človek tople besede in bistrega duha. Je človek, obdarjen z mnogimi talenti. Že nekaj let ustvarja svoje, iz duše izlite, likovne umetnine. Pred nami je razgnil opus akvarelov krajine, cvetja, tihožitja, vse do razpetega Kristusa na križu. Andrej je zaznamoval s svojimi deli čas, podobe slik ter pisano besedo v notnem črtovju. Vzgojil je veliko število dobrih pevcev. Tudi zaradi njegove ustvarjalne volje je mnogo ljudi vzljubilo tako zborovsko petje kot petje nasploh. Je človek, katerega dela, in s tem on sam, postajajo nesmrtni.

V sklopu tega projekta je izšla knjiga pesmi *V jutro zarje*, ljudskega pesnika Miroslava Lebarja, ki v imenovani pesniški zbirki "nadaljuje tradicijo slovenske krajinarsko-domačijsko-ljubezensko-refleksivne lirike", kot pravi pesnik Milan Vincetič. Miroslav Lebar, domačin, je vpet v lepo prekmursko ravnicu ob naši reki Muri, ob krušni peči domačij in prekmurske matere. Kar se rojeva, se tudi rodi, in prav je tako. Čeprav je to prva zbirka pesmi, srčno upamo in hkrati želimo, da zagleda luč sveta še kakšna zbirka pesniških biserov.

Hvala za delo, za drobce sreče. Za minute, ure, ki so namenjene nam vsem, zdajšnjim in poznejšim rodovom, da ne izsušimo korenin naše tu bivanjske resnice, sedanjosti v neznano prihodnost.

Benjamin LEBAR

35. TABOR SLOVENSKEH PEVSKIH ZBOROV

"So trenutki, ko smo srečni, ure, ko smo zadovoljni, in dnevi, ki jih moramo živeti!"

In naše pevke živijo tako, saj s pesmijo vedno znova polepšajo svoje življenje in okolico, s katero živijo. S pesmijo si napolnijo svoj vsakdan, ki je prežet z delom in ljubeznijo. Pesem jih druži in povezuje in vedno znova napolnjuje z lepoto. Zato jim ni težko prihajati na vaje, ko pridno vadijo in prepevajo pesmi za nastop v Šentvidu. Širši naslov "Hodil po zemlji sem naši" je za letošnje druženje izbral Gorenjsko in od tod naslov "V GORENJSKO OZIRAM ...". Tako so pevci v teh nekaj letih s pesmijo prehodili vse pokrajine naše lepe Slovenije in vedno vnesli v program tudi pesmi naših zamejskih Slovencev, ki se vsako leto udeležijo tabora. In letos je bilo še posebno slovesno, saj je 35. letnica sovpadala z vstopom Slovenije v EU. S številčno udeležbo so pevci dokazali, da se slovenski jezik in kulturo izročilo ne bosta izgubila v množici številčnejših narodov, s katerimi po kulturni plati znamo in zmoremo stopati z ramo ob rami. Tako je bila za začetek ob spremljavi pihalnega orkestra zapeta najprej naša Zdravljica, potem pa še evropska himna ODA RADOSTI. Veličasten je bil občutek, ko je iz tisočerih grl pevcev zadonela mogočna pesem, ki je marsikomu privabila v oči solze sreče in veselja.

Takrat so bili pozabljeni vsi težki trenutki, ki so spremljali pevce in jih niti slabo vreme (včasih neznosna vročina, včasih pa toča in neurje) ne more odvrniti od druženja. Na vse to pa so ponosni tudi organizatorji in seveda zvesti dirigent Igor Švara, ki pevcem dirigira že vrsto let in jih za vso to plemenito delo tudi pohvali. In ko se po zapeti pesmi pevci poslavljajo, si vedno znova rečejo: "Vidimo se na srečanju prihodnje leto." In obraz se jim razleze v širok nasmeh, saj se zavedajo, da se dan nasmehne tistemu, ki se mu zna nasmehiniti. In naše pevke se prav gotovo ZNAJO!"

Marija ZVER

PESTRO V KUD ŠTEVAN KÜHAR

13. 8. 2004 smo se člani KUD Števan Kühar in ostali vaščani Bratonec spomnili našega rojaka Števana Küharja, zbiratelja in hranitelja naše kulturne dediščine. Na njegov grob na bratonskem pokopališču smo odnesli šopek, prižgali svečo, v domači kapeli pa je duhovnik Ivan Sušec daroval sveto mašo. Po maši smo imeli kratko slovesnost. Člani

KUD-a smo zapeli nekaj pesmi. Pod vodstvom Maje Balažic je slovesnost popestril tudi naš otroški pevski zbor. Odlomek iz življenjepisa Števana Küharja in nekaj življenjskih napotkov za kmete je prebral Jemej Balažic.

Meseca decembra pa vabimo vse ljubitelje petja na tradicionalni koncert, ki bo 18.12.2004 v gasilskem

domu v Bratoncih.

Vsem občanom občine Beltinci, kakor tudi krajanom Bratoncev, želimo blagoslovljene božične praznike ter srečno in zdravo novo leto 2005, ki naj vsem prinese notranji mir, zadovoljstvo in mnogo uspehov.

Emilija SRAKA

PARIZ

*"Pariz je popoln, Pariz je strop človeštva...
Kdorkoli vidi Pariz, misli, da vidi temelj celotne zgodovine,
vmes pa nebo in zvezde.*

*Pariz je sinonim za kozmos ... nima meja.
Pariz ne ustvarja samo zakonov, ustvarja tudi modo.
Pariz je lahko neumen, če hoče, včasih si celo dovoli to
razkošje...*

*Je več kot velik, je brezmejen. Zakaj? Ker si upa!"
(Victor Hugo)*

Pariz, glavno mesto Francije ob reki Seini, je eno najlepših evropskih mest, ki se razprostira na 1500 km² in šteje (skupaj z vsemi predmestji) okrog 10 mio prebivalcev. Razvilo se je v srednjem in novem veku okrog starega naselja l'le de la Cité, na katerem stoji danes gotška cerkev Notre Dame.

V svojem osrčju skriva mnogo lepot, naravnih znamenitosti, živahnosti in elegance. Upravičeno mu pravijo mesto ljubezni, brezmejne romantike, prestolnica mode, bogate in raznolike kulture, zgodovine, ki je povsod navzoča, in seveda neprimerljive arhitekture. Vse te tesno povezane lastnosti najdete le v redkih drugih prestolnicah po svetu.

O Parizu sem prebrala nešteto romanov, turističnih vodnikov, potopisov in sanjala o potovanju tja že dolgih 20 let, ko se kot majhna osnovnošolka zagledala v to mesto. Sanjala sem o romantičnih sprehodih po pariških

ulicah, kjer diši iz pekarn po slastnih francoskih rogljičkih, o posedanju v bistroju ali čajnici ob topli mlečni kavi, ob poslušanju francoskih šansonov, o mestnem vrvežu, kjer se srečujem s Francozi, ki so bili zame vedno skrivnostni in zanimivi tudi zaradi svojega jezika, ki je tako melodičen in mističen.

Tako smo se v mesecu juniju letošnjega leta doma odločili in rezervirali izlet preko turistične agencije Palma Celje. In ko je končno prišel dan odhoda, ko sem se s svojim možem Brankom in hčerko Mojco odpravila na to tako zeleno pot, "svojim sanjam naproti", sprva nisem mogla verjeti. Ko pa smo prispeli v mesto in sem zagledala Eiffelov stolp, sem spoznala, da se mi je izpolnilo tiho hrepenenje, ki je živelo in zorelo v meni toliko let.

V štirih dnevih, ki smo jih preživeli v tem svetovljanskem mestu, smo si ogledali res vse pomembne znamenitosti. Dovolite mi, da naštejem le nekatere: Pont Alexandre III, Arc de Triomphe, Place de la Concorde, Le Invalides, Institut de France, Palais de Justice et Sainte Chapelle, Place de Trocadero, Musee du Louvre, Palais Royal, Basilique du Sacre-Coeur, Place de la Madeleine, Opera Garnier...

Večino dnevor in večerov smo skupaj z našim vodičem Dejanom iz Ljubljane preživeli na ulicah Pariza (Latinska četrt, Montmartre, Place Pigalle, Avenue

Moja družina v Parizu

Champs-Elysees), kjer nas je večkrat tudi pustil same, da smo se lahko "pomešali" med domačine in tako tudi na lastni koži občutili njihov način življenja, njihov slog, njihovo neverjetno sproščenost kljub delovnim obveznostim. Končno sem razumela misel, ki sem jo nekoč prebrala v eni od knjig o Franciji, da se znajo Francozi resnično zabavati, da si v tem prehitrem tempu življenja znajo vzeti čas za nakupe, za posedanje ob kavici, za dolge pogovore z znanci in tudi za romantično ljubezen. Pariz ima veliko obrazov in spoznaš jih lahko

le, če se peš odpraviš skozenj. Je kot kakšna velika knjiga, katere naslov bi lahko bil: "Pariz čistih življenjskih radosti", ki na vsaki svoji strani ponuja najrazličnejše zanimivosti.

In nenazadnje najlepši simbol Pariza, EIFFLOV STOLP, ki se s svojimi 307 metri bohota sredi Champs de Mars (Marsovih poljan). Njegova fascinantnost je še večja, ko te pozdravi obsijan s soncem in obdan z nebesno modrino, ko stopiš pred njega na ploščadi Trocadera in bi ga lahko kar objel, tako blizu se ti zdi. Zgrajen je bil 1889, narejen je iz jeklenih traverz in ima 3 ploščadi ter 1710 stopnic prav do vrha, od koder se ti odpre čudovit razgled na celotno mesto. Zvečer pa ga osvetlijo, da zažari v vsej svoji veličini in te tako prevzame, da ti privabi solze v oči ...

A ker vse lepo hitro mine, smo tudi mi dočakali dan odhoda, ko smo se poslovili od Pariza in odšli domov, polni lepih občutkov na nepozabne dneve in noči v tem sanjskem mestu. Še dolgo po tako izjemnem dopustu ti tisti drobni spominčki, ki smo jih nakupili, budijo najtoplejše spomine, te pomirjajo in razveseljujejo.

Večkrat si s hčerko Mojco radi vzameva v roke fotografije, ki so nastale na tem prečudovitem potovanju, in spet v mislih poletiva na pariške ulice, se spet peljeva z ladjico po reki Seini, počivava na klopci v Bolonjskem gozdu, sediva na stopnišču pred baziliko Le Sacre Coeur ali gledava slikarje pri ustvarjanju svojih umetnin na Montmartre. Takrat se Mojca obme k meni, me pogleda s svojimi črnimi očmi in reče: "Mama, kako lepo je bilo v Parizu. A bomo še kdaj šli tja?"

"Kdo ve! Mogoče...čez nekaj let...", ji odgovorim.

Kako že pravijo: "Ko se enkrat zaljubiš v Pariz, je ta ljubezen večna!" In to drži kot pribito.

Če mi ne verjamete, dragi bralci, pojdite tja in pustite, da vas prevzame, kot je prevzel mene in mojo družino.

Lilijana ŽIŽEK

NOGOMETNI KLUB LIPA

O sami vasi

Vas Lipa leži na levem bregu Mure sredi prekmurske ravnine. 3 km južneje vodi pomembna tranzitna cesta Murska Sobota-Lendava. Prebivalci vasi so že od nekdaj znani kot dobri pridelovalci krompirja in odlični nogometaši. V vasi že vrsto let deluje več društev, med njimi tudi nogometni klub.

Začetki nogometa

Tako kot drugod v severovzhodni Sloveniji je tudi pri nas nogomet najpomembnejša postranska stvar.

Tekanje mladih fantov za okroglim telesom (napihnjene svinjski mehur, živalska dlaka v blagu ...) sega verjetno daleč pred pojav usnjene žoge. Prva prava žoga se je v vasi pojavila po drugi vojni, ko jo je iz Francije prinesel Jože Hohšteter. V poznih petdesetih letih je podobno žogo imel Viktor Tkalec, dolgoletni nogometaš in trener domačega kluba. Najbolj navdušeni za ta šport so bili študentje in mlajši fantje. Prvo igrišče je bilo na "šolskem", vzporedno z današnjo cesto ob vaškem domu. S pogostim igranjem se je počasi oblikovala ekipa. Prvo

prijateljsko tekmo so odigrali s sosednjimi Gomilicami. Nastopali so v modrih dresih, rdečih hlačkah in brez nogometnih čevljev - bosí. Za nabavo dresov so organizirali vaško veselico. Ker klub ni bil formalno ustanovljen, so številni odšli igrat

drugam, največ v Beltince, kjer je leta 1960 klub že deloval. Med ustanovitelji so bili tudi naši vaščani. V ekipi Beltinec pa je zelo uspešno nastopalo več fantov.

Ustanovitev NK Lipa

15. avgusta 1974 je bil klub uradno ustanovljen.

Najzaslužnejši za ustanovitev so bili sami igralci, in sicer Ludvik Škalič, Štefan Škafar in Alojz Zver.

Prvi občni zbor je bil 14. novembra 1974. V vodstvo kluba so bili izvoljeni za predsednika Ludvik Škalič, za podpredsednika Alojz Zver, za sekretarja Avgust Zdravec in za blagajnika Ivan Matjašec.

Klub je začel jeseni 1974 tekmoovati v občinski nogometni ligi Murska Sobota.

Športno opremo so si igralci kupili sami, za druge obveznosti pa je bila izvedena nabirka krompirja, ki se je prodal. Igrišče so uredili igralci in simpatizerji s prostovoljnim delom. Stalo je ob vaškem vodovodu. Slačilnic še ni bilo. Nadomestili so jo prostori v vaškem domu.

Leta 1975 je bilo zgrajeno novo nogometno igrišče, ki z dobrim vzdrževanjem svojemu namenu služi še danes. Leži jugovzhodno od prvega, ki je danes pomožno igrišče. Potrebno je bilo zgraditi še slačilnice s klubskimi prostori. Le-ti so začeli služiti svojemu namenu leta 1978. Pri izgradnji igrišča in klubskih prostorov je bilo izvedeno na stotine ur prostovoljnega dela, traktorskih ur, posamezniki pa so prispevali tudi gradbeni material. V letih 1988 in 1989 je bila še dograjena pisarna oziroma sejna soba in prostori za stroje in orodje. V preteklem letu (oktober, november) smo začeli v neposredni bližini igrišča graditi večnamenski prostor (za skladiščenje in prodajo pijač). Za samo igrišče smo uredili namakalni sistem, ki bo onemogočal običajno presušitev trave poleti. V letu 2002 pa smo s pomočjo raznih donatorjev kupili tudi novo kosilnico s košem, ki omogoča pobiranje pokošene trave, s

tem pa se izboljšuje tudi kakovost travnate površine.

30 let NK Lipa

V letošnjem letu je NK Lipa praznoval 30-letnico delovanja kluba. V ta namen smo v okviru 16. tradicionalne Krumplove noči

organizirali tudi skromno proslavo, na kateri so naši najmlajši v igri pokazali, kako se je v praksi začel igrati nogomet. Na sami prireditvi pa smo pozdravili tudi naše zveste prijatelje iz mesta Neue Anspach iz Nemčije. Ob tej priložnosti so klubu podarili žoge in spominska darila.

Tekmovalni rezultati

V tridesetih letih obstoja kluba so bili tekmovalni uspehi različni. Bili so časi, ko je klub spadal v sam vrh pomurskega nogometa, in seveda manj uspešni časi, trenutki stagniranja. Največji uspeh smo dosegli v sezoni 1982/83, ko smo zasedli tretje mesto v enotni pomurski nogometni ligi, današnji tretji ligi. V pokalnem tekmovalstvu pa je bil dosežen največji uspeh spomladi 1980, ko je moštvo postalo pokalni prvak prve medobčinske nogometne lige Murska Sobota.

Sedaj tekmuje klub v II. MNL M. Sobota. Po jesenskem delu smo na četrtem mestu, kar nam daje lepe možnosti za napredovanje v I. MNL M. Sobota. Ta liga nam je tudi želja in cilj. Zaradi finančno vedno zahtevnejšega tekmovalstva je to naša realnost in zmožnost. Tekmovalno pa ne nastopajo samo člani ampak tudi mladinci. V posameznih obdobjih smo imeli tudi

mlajše selekcije. Veliko doma vzgojenih igralcev uspešno nastopa v številnih klubih doma in v tujini. Posamezniki so nosili državni dres in igrali v prvi slovenski ligi.

Mednarodno sodelovanje

Po zaslugi naših zdomcev od leta 1989 prijateljujemo in več kot uspešno sodelujemo z nemškim klubom SG Anspach. V začetku so bila to srečanja članskih ekip, danes pa druženje in srečanja veteranov. Običajno vsako drugo leto naši veterani sodelujejo in uspešno tekmujejo na tradicionalnem turnirju v Neue Anspachu. Prijatelji iz Nemčije pridejo k nam vsako leto. Ne pridejo igrati, ampak se običajno odpravimo raziskovat in občudovat našo prelepo domovino, ki je tako zelo pri srcu tudi njim. Že dvakrat smo skupaj osvojili naš najvišji vrh Triglav, po enkrat pa smo se povzpeli na dvatisočaka Raduho in Krn, vedno v spremstvu izurjenega planinca Jožeta Ružiča iz Gančan. Podobna srečanja načrtujemo tudi v prihodnje.

Prireditve, ki jih organizira NK Lipa

Leta 1988 je klub organiziral maškerado, ki je postala tradicionalna. Pred nekaj leti jo je po dogovoru za koledar prireditev prevzelo turistično društvo.

Leto pozneje je bila organizirana velika zabavna prireditev Krumpluva noč. To zahtevno in odmevno prireditev klub organizira tradicionalno že 16 let. Gostom nudimo poleg pijače še številne krompirjeve dobrote. Pri organizaciji prireditve sodelujejo člani kluba in ostala društva v vasi. Njeni dohodki predstavljajo pomemben del klubskega proračuna. Na posamezni noči se zbere tudi petkrat toliko obiskovalcev, kot je prebivalcev vasi.

Turnirji

Lahko se pohvalimo, da smo med prvimi v okolici začeli organizirati tako imenovane ulične nogometne turnirje. Ekipe so sestavljene iz igralcev določene ulice. Igra se mali

nogomet, in sicer na travnatem igrišču. Vedno je vsaj osem sodelujočih ekip. Turnir običajno poteka v času dopustov in to cel dan. Zadnja tri leta zmagovalna ekipa dobi prehodni pokal krajevnih skupnosti.

Pred dvema letoma smo prvič organizirali tudi memorialni veteranski turnir v velikem nogometu. Turnir je posvečen tragično preminulemu in aktivnemu golmanu ter trenerju Jožetu Gjerkešu - Juretu. Populami Jure je bil vrsto let odličen golman NK Lipa, poznan in cenjen daleč naokoli. Že v osnovnošolskih letih je branil za pionirsko ekipo, ki je pozneje postala steber najuspešnejše generacije nogometašev Lipe doslej. Branil je za različne selekcije in med drugim bil poklican tudi k NK Mura. Organizacija turnirja je naša skromna zahvala in spomin na njega.

Vsako četrto leto smo pred začetkom jesenskega tekmovanja organizator članskega turnirja. Na njem sodelujejo poleg nas še NK

Odranci, NK Črenšovci in NK Bistrica.

V letu 2004 pa smo prvič organizirali tudi prijateljsko tekmo med ekipama GORENČARI in DOLENČARI v košarki na novo zgrajenem asfaltnem igrišču. Sam izid tekme ni bil v ospredju, čeprav borbenosti ni manjkalo.

Načrti

Na športnem področju si želimo uvrstitve ekipe v prvo medobčinsko nogometno ligo M. Sobota. Naša želja je postati stabilen prvoligaš. Želimo si urediti večnamenski prostor ob igrišču. Vzporedno z igriščem je krajevna skupnost v letu 2002 zgradila asfaltno igrišče za mali nogomet in košarko. Igrišče in samo okolico je še potrebno primerno urediti. Na prejšnjem velikem igrišču pa so veterani začeli urejati travnato malo nogometno igrišče.

Ivan TKALEC

KOLESARSKI KLUB TIM MLIN BELTINCI

Člani Kolesarskega kluba TIM MLIN smo 8. oktobra letos organizirali tematski večer z Juretom Robičem. Povod za organizacijo tega dogodka so izjemni uspehi, ki jih je letošnja tekmovalna sezona dosegel Jure Robič, kateri je letošnji zmagovalnik najvztrajnejše kolesarske dirke čez Ameriko RAAM. V grajski dvorani beltinskega gradu se je na večer prireditve zbralo okrog osemdeset

kolesarskih navdušencev. Veseli nas, da so se povabilu odzvali nekateri kolesarski klubi in društva, s katerimi tudi drugače dobro sodelujemo.

V imenu občine Beltinci je Jureta in prisotne najprej nagovoril predstavnik občine,

Janko Bezjak, ki je spomnil na Juretove dosežke in pozitivno ocenil podobne prireditve. Jure nas je nato popeljal skozi letošnji RAAM. Najprej s pomočjo projekcije slik, nato pa še s 45 minutnim filmom o dogajanju na letošnjem RAAM-u. Razlaga slik in predvsem film sta lepo pokazala, kaj vse sta morala prestati Jure in njegova ekipa, da so skupaj dosegli končni uspeh.

Po končani predstavitvi projekta RAAM so sledila še vprašanja. Ob izčrpnih odgovorih smo lahko spoznali, kakšen mojster kolesarjenja je Jure. Prekolesariti 4951 kilometrov v osmih dneh in devetih urah je dosežek, ki vsakemu prestavi mejo nemogočega. Zagotovo bi povedal še marsikaj zanimivega, če nas ne bi začela preganjati ura. Več kot dve uri dolgo druženje se je končalo ob pogostitvi. Vsi smo mnenja, da je to

bil največji dosežek kluba v letu 2004.

Jure Robič je po našem mnenju eden izmed najboljših slovenskih

športnikov, ki pa mu slovenska javnost posveča premalo pozornosti. Sami se bomo še naprej trudili promovirati kolesarjenje v Pomurju s podobnimi prireditvami in upamo, da bomo s tem prispevali k boljši prepoznavnosti kluba in tudi naše občine.

Kolesarski klub TIM MLIN Beltinci s tem dogodkom uspešno zaključuje sezono 2004, v kateri so poleg udeleževanj na kolesarskih maratonih v pokrajini ob reki Muri, pohodih, triatlonu in meddržavnih srečanj priredili dva tematska večera z gostom, prireditve "Večer pri starem mlinu" s projekcijo izbranih prekmurskih mlinov in atraktivno vožnjo na 7-sedežnem kolesu od Gornje Radgone do Lendave.

Simon MAGDIČ

ŠPORTNE IGRE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Športna zveza Beltinci je v sodelovanju s KS Melinci in ŠD Meteor Melinci, ki so bili na vrsti po vnaprej določenem vrstnem redu, v sklopu občinskih poletnih prireditev že petič organizirala vaške športne igre. Igre so namenjene predvsem rekreaciji, druženju, zabavi in zdravemu ter aktivnemu načinu preživljanja prostega časa.

Sobota, 21.8.2004, je bila dan izvedbe 5. športnih iger krajevnih skupnosti občine Beltinci. Datum je bil določen pri oblikovanju občinskega koledarja prireditev, katerega stalnica vaške igre zdaj že vsekakor so. En dan prej je bil

preizkus pripravljenega poligona, katerega se je udeležilo kar precej predstavnikov ekip. Iger so se udeležile ekipe vseh 8 krajevnih skupnosti iz občine, kar je zelo razveseljivo.

Dogajanje na igrišču ŠD Meteor Melinci se je pričelo z zborom vseh sodelujočih ekip in slavnostnim prihodom le-teh na igrišče do prireditvenega prostora. Po nagovoru predsednika KS Melinci in drugih najodgovornejših so se športni boji, v takrat še lepem vremenu, lahko pričeli. Vodstvo tekmovanja so prevzeli: vodja Andrej Dugar, zapisnikar Jože Pivar in sodnika Franc Erjavec in Jože

Predstavniki zmagovalne ekipe KS Lipovci ob podelitvi nagrad

Pozdrec. Za obrazložitve iger, objavljane rezultate, vzpodbudo tekmovalcem ter za nekatere pikre, a duhovite in za igre zelo primerne šaljive pripombe pa je preko mikrofona in zvočnikov skrbel Milan Zrinski.

Začelo se je s prevažanjem opeke. To naj bi bila domača igra, saj Melinci slovijo po ciglarski tradiciji. Nekaj opek je bilo potrebno naložiti v leseno samokolnico, jih na drugem mestu razložiti, spet naložiti in na cilju ustrezno razložiti. Glede na izkušnje tradicija ni vedno dovolj za najboljši rezultat. To se je pokazalo tudi v tej igri, saj so bili najboljši Andrej, Martin in Suzana iz Beltinec, pred kolegi iz Lipe, domačini, ki so veljali za tihe favorite te igre, pa so bili tretji. Je pa za domačine v tej igri nastopil tudi sam predsednik krajevne skupnosti, Peter Dugar in dal tako tekmovalcem njegove ekipe veliko vzpodbudo vnaprej.

Sonce se je počasi skrivalo, vendar pri naslednji igri še ni bilo slutiti dežja. Met na koš je bila ena od najbolj izenačenih disciplin, saj so si 1. mesto razdelile ekipe Lipovec, Lipe in Gančan, ki so dosegle največ košev.

Pri metu prečke, ki je že utečena igra, so ekipno zmagovalci iz Beltinec, od vseh tekmovalcev pa je prečko najdlje vrgel Roman Jona iz Lipovec (33,10 m). Med pripadnicami nežnejšega spola je prečko najdlje zalučala Cvetka Serec iz Melinec (21,62 m) in bila s tem rezultatom boljša od kar nekaj moških konkurentov.

Vmes je bilo izvedeno vselej zelo zanimivo tekmovanje v vlečenju vrvi, ki pa ni štel za točke v končni uvrstitvi ekip, ampak se je tekmovalo za poseben pokal in posebno nagrado. V predtekmovanju je ekipa Melinec premagala ekipo Dokležovja, ekipa Lipovec ekipo Ižakovca, ekipa Bratonec ekipo Lipe, v najbolj izenačeni vleki pa je bila ekipa Beltinec boljša od svojih tradicionalnih rivalov iz Gančan.

V vrečah so najhitreje tekli oz. skakali tekmovalci in tekmovalke iz Lipovec. V tej igri sta drugo in tretje mesto osvojili ekipi Dokležovja in Melinec.

Oblaki so že nakazovali možnost kakšnega neprijetnega presenečenja, zato je vodstvo tekmovalca pohitelo z igrami. V naslednji, tudi specifični melinški igri, je bilo potrebno na palico natakajeno jabolko vreči v za to

pripravljen bazenček z vodo. Med metanjem jabolka pa je sodnike in tekmovalce presenetil prvi dež, zato je bila igra za kratek čas prekinjena in kasneje nadaljevana. Tudi ta igra je bila zelo izenačena, saj so si 1. mesto razdelile ekipe Beltinec, Bratonec in Lipovec. V tej igri je uspešno nastopil tudi, verjetno najstarejši tekmovalec iger, Franc Dugar in se ob tem spomnil, kako so nekdaj z metanjem jabolka s palico čez reko Muro nagajali sosedom in ribičem na drugi strani reke. Največ točk v tej igri pa je sicer dosegel Andrej Baša iz Beltinec.

Pri metu kamna je bil zopet, letos že petič zapored, najuspešnejši Aleš Šebjan iz ekipe Bratonec, ki ga je zalučal 8,81 m daleč. Aleš je tako dokazal, da mu v tej disciplini zaenkrat še ni para. Še najbolj sta se mu približala Boštjan Puhan iz Gančan (7,55) in moštveni kolega Jernej Mujdrica (7,47). Ekipno 1. mesto v tej disciplini je seveda zasedla ekipa Bratonec.

Dež, ki se je ponovno zelo okrepil, pa je zahteval ponovno prekinitve iger. Po polurnem premoru in številnih, v nebo uperjenih pogledih, pa je vodstvo tekmovalca na sestanek poklicalo vodje ekip. Ugotovljeno je bilo, da tekmovalca ne bo mogoče nadaljevati. Ob nekaj manjših pripombah je vodstvo tekmovalca odločilo, da se tekmovalce prekine, čeprav bi morali biti izvedeni še dve igri: tek z vrečo krompirja in slalom z žogo. Kot končna uvrstitev so šteli dotedanji rezultati, s tem da so se brisale točke, ki so jih ekipe pridobile s t.i. jockerji. Vse ekipe do prekinitve namreč še niso vložile jockerjev. Nagrade za najboljše v vlečenju vrvi pa se letos ne podelijo.

Medtem ko so člani mladega ansambla Feeling pod občinskimi šotorom, ki se je zopet izkazal za dobro naložbo, zabavali vse prisotne s svojimi prvimi komadi, je vodstvo tekmovalca še enkrat preverilo vse rezultate in še enkrat seštel osvojene točke. Sledila je razglasitev rezultatov in podelitev nagrad. Pokale najboljšim so podelili predsednik ŠZ Beltinci, Jože Horvat, župan občine Beltinci, Milan Kerman in predsednik KS Melinci, Peter Dugar.

V skupni uvrstitvi, kamor so se seštele točke iz vseh posameznih disciplin, je bila najboljša ekipa Lipovec, ki

Igre si je ogledalo veliko število gledalcev. Dvoboji v vlečenju vrvi so vselej zanimivi.

je osvojila 45 točk. Vodja ekipe Roman Jona je prejel pokal za 1. mesto, kakor tudi prehodni pokal občine Beltinci. Ekipa Beltinec je bila na koncu s 37 točkami in z drugim mestom prav tako zadovoljna. Ekipa Lipe na 3. mestu je osvojila 34 točk. Preostale ekipe so dosegle naslednje število točk: ekipi Melinec in Bratonec 32 točk, ekipa Gančan 29 točk, ekipa Dokležovja 21 točk, pa tudi ekipa Ižakovec z 18 točkami ni bila preveč razočarana.

Tudi povezovalc Milan Zrinski, ki je s svojim duhovitim vodenjem skozi cel popoldan dal igram še poseben pečat, se je zahvalil ekipam za športne borbe in lep popoldan.

Po razglasitvi rezultatov pa je sledilo prijetno druženje ob pravih mürskih ribah, dobri kapljici in glasbi do poznih ur. Ob zadovoljstvu organizatorjev zaradi uspešne organizacije, ki je bilo sicer ob vremensko pogojeni prekinitvi nekoliko manjše, so se tudi člani drugih ekip po kar naporem popoldnevu znali povесeliti.

Po vnaprej določenem vrstnem redu bodo 6. športne igre krajevnih skupnosti občine Beltinci leta 2005 v KS Beltinci.

JoP

NADALJEVANJE USPEŠNEGA DELA IN TEKMOVANJA HOKEJSKEGA KLUBA LEK LIPOVCI TUDI V PRIHODNJE

Hokejski klub "LEK" Lipovci tudi po minuli najuspešnejši sezoni v zgodovini kluba letos nadaljuje z uspešnimi nastopi tako v domačem prvenstvu kakor tudi v mednarodni Interligi. Tako klub v državnem prvenstvu vodi na lestvici brez izgubljene točke, prav tako se je klub uvrstil v finale pokala Zveze za hokej na travi Slovenije in kar je najbolj razveseljivo, da klub vodi tudi na lestvici mednarodne Interlige.

V letošnji sezoni Interlige nastopa 8 ekip (po dve ekipi iz Slovenije, Madžarske, Slovaške in Hrvaške), kar pomeni, da se je Interliga povečala z dosedanjih 6 na 8 ekip, kajti letos sta se priključili dve novi ekipi iz Hrvaške, tako da je Interliga dobila še več na področju večje konkurence in kvalitete hokeja na travi. Hokejski klub "LEK" Lipovci je v letošnji sezoni Interlige najprej gostil najboljši ekipi iz Hrvaške, kjer je dosegel zelo dober rezultat (zmago in neodločen rezul-

tat), kar je nekoliko presenetilo hrvaška kluba in tudi naš klub v pozitivnem smislu. V nadaljevanju sezone je klub gostoval na Madžarskem v Budimpešti in se vrnil z dvema zmagama, za kar so se morali igralci LEK-a zelo potruditi in pustiti

veliko energije in borbenosti na igrišču. Po uspešnem nastopu na Madžarskem je klub doma na svojem igrišču nastopil proti slovenskemu podprvaku Moravskim Toplicam in tudi to tekmo, sicer veliko negotovosti do konca, pripeljal do pomembne zmage. Za konec jesenskega dela letošnje Interlige je klub potoval na Slo-

vaško v Bratislavo, kjer se je srečal z nasprotnikoma iz Slovaške. Po zelo enakovrednima tekmaroma je ekipa še enkrat pokazala svoj karakter in borbenost do konca, kar se je ekipi z nekaj sreče tudi obrestovalo, in se vrnili iz prestolnice Slovaške z dvema težkima zmagama, ampak tudi zelo pomembnima za nadaljevanje tekmovalja v Interligi. Tako je po koncu jesenskega dela prvenstva v Interligi klub osvojil prvo mesto, kar pomeni, da bo klub naslednje leto z veliko verjetnostjo nastopil na zaključnem turnirju najboljših štirih ekip v Interligi za sezono 2004/2005.

SKUPINA TROPHY:

Skupina A

Wiener AC (Avstrija)
CA Montrouge (Francija)
Cardiff HC (Wales)
HK Lek Lipovci (Slovenija)

Skupina B

K.S. Poczowiec TP (Poljska)
Kolos - Sekvoya Vinnitsa (Ukrajina)
Dinamo Kazan (Rusija)
Stroitel Brest (Belorusija)

Finalni turnir Interlige bo potekal najverjetneje v Bratislavi ali pa v Zagrebu od 28.05. do 29.05.2005.

Poleg članske ekipe HK "LEK" Lipovci uspešno nastopa tudi mladinska ekipa, ki je po jesenskem delu zasedla prvo mesto v državnem prvenstvu. Uspešno pa so začeli tudi najmlajši (pionirji v kategoriji U12 in U14), tako da se tudi v letošnji sezoni klubu obeta zelo uspešna sezona na vseh področjih.

Evropska hokejska federacija pa je določila organizatorje in opravila žreb za evropska klubska tekmovanja za leto 2005. Z nestrpnostjo so žreb pričakovali igralci LEK-a, ki so si preteklo sezono zagotovili nastopanje v skupini B oz. po novem Trophy. V tekmovanju državnih

prvakov se bodo tako Lipovčarji v predtekmovalni skupini pomerili s prvaki Avstrije, Francije in Walesa. Gre za nasprotnike, ki prihajajo iz hokejsko bolj razvitih držav in čudežev ne gre pričakovati. Kljub temu bo turnir lepa prilo-

žnost za potrditev kakovostnega napredka v klubu iz zadnjih let in dvigovanje bele zastave vnaprej je seveda izključeno. Turnir bo od 12. do 15. maja 2005 potekal v beloruskem mestu Brest, na katerega Lipovčarje vežejo lepi spomini, saj so si prav na stadionu v Brestu maja letos zagotovili zgodovinsko napredovanje v skupino B.

Za konec bi dodal samo še to, da je za klubom zelo uspešno leto 2004 in da bo celoten klub veči-

no časa in dela v letu 2005 posvetil zgodovinskemu nastopu na evropskem prvenstvu državnih prvakov skupine B v Belorusiji meseca maja prihodnje leto. Vsekakor pa bo klub veliko pozornosti posvetil ostalim tekmovanjem, v katerih nastopa, predvsem pa se bo osredotočil na tekmovanje v Interligi, ki bo predstavljala velike priprave na evropsko prvenstvo v Belorusiji. Klub pa se bo v tudi prihodnje posvetil delu z mladimi, ki so velika prihodnost lipovskega hokeja na travi. Skratka, klub v prihodnosti čaka veliko dela na vseh področjih in hkrati priložnosti, katere bo klub znal izkoristiti ali pa tudi ne.

Robert MESARIČ

TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA POKAL OBČINE BELTINCI

Zmagovalna ekipa KS Ižakovci

V sklopu občinskih poletnih prireditev Beltinci je bil 24. 7. 2004 odigran že 8. tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal občine Beltinci, ki ga je organizirala Športna zveza Beltinci, sama izvedba pa je bila po

vnaprej določenem vrstnem redu letos zaupana KS Gančani oz. NK Gančani. Kar se tiče organizacije turnirja, je bil tako sklenjen prvi krog. Turnir je bil namreč organiziran že v vseh vaseh občine po enkrat.

Na turnirju so sodelovale ekipe krajevnih skupnosti iz občine Beltinci, razen ekipe KS Bratonci. V finalu je ekipa KS Ižakovci premagala mlado ekipo KS Melinci ter se jim maščevala za poraz v predtekmovanju, tretje mesto pa je osvojila ekipa KS Gančani, ki je bila boljša od ekipe KS Beltinci.

Tri prvouvrščene ekipe so prejele pokale, zmagovalna ekipa je prejela še prehodni pokal občine Beltinci. Vodstvo tekmovanja je izbralo tudi najboljšega vratarja in igralca turnirja. Za najboljšega vratarja je bil proglašen Marjan Kuzma iz ekipe Gančanov, najboljši igralec turnirja pa je bil Cvetko Antolin iz ekipe Ižakovcev.

Dosedanji zmagovalci tradicionalnega turnirja za pokal občine Beltinci:

S peto številko "MALEGA RITARJA" stopamo v leto 2005 in si rečemo: "Čas nezadržno teče in leto se stopi z naslednjim. Lahko se le predamo toku in trenutke, ki bežijo naredimo zlate."

Prvi stavek zagotovo drži, v to nihče ne dvomi, temu nihče ne oporeka. Čas je tisti, ki nas vedno bolj bremeni, ki ga je vedno premalo, predvsem za nas zaposlene.

"Nimamo časa", trdijo tudi upokojenci. Oh, ko bi imeli več časa za stvari, ki jih radi počnemo! Saj bi naredili kaj za svoje zdravje, šli na obisk k prijateljem, si ogledali dobro oddajo, gledališko ali filmsko predstavo, prebrali knjigo, delali v društvu, vendar NIMAMO ČASA.

Ga res nimamo, si ga ne vzamemo ali ga ne znamo razporediti? Čas je izjemno dragocen, zato pokažimo, da ga cenimo. Potrudimo se zase, za delo, ki ga opravljamo, za najbližje, prijatelje, za sovaščane - soobčane in ga razdelimo tako, da ga bo za vse dovolj!

Drugi stavek je tisti, o katerem bi lahko razpravljali. Smo trenutke preteklega leta znali pozlatiti? Z drugimi besedami smo bili uspešni, smo naredili, kar smo si zadali ter s tem zadovoljili in osrečili sebe in druge?

Vsak bo premislil in sklepal zase. Ta prispevek vam pišem kot urednica glasila, zato bom predvsem na tem področju ugotavljala, kaj smo v iztekajočem letu naredili. S čim smo bili zadovoljni, čigave trenutke smo pozlatili in komu jih nismo?

V letu 2004 smo izdali tri številke glasila, kot smo načrtovali. Izdali smo jih v marcu, juliju in decembru, kot smo napovedali. Uredniški odbor se je sestel šestkrat, sklenili in zapisali smo kar nekaj skupnih dogovorov in zadolžitev, ki smo jih sproti uresničevali. Šest članov UO

je zavzeto delalo in prihajalo na delovne sestanke. Pred izdajo pete številke je v UO prišlo do spremembe. Računalniško pripravo glasila je prevzel Robert Kuzma iz Gančan. Matiji Gaborju se za dosedanje sodelovanje zahvaljujem in mu želim, naj bo na novo izbrani poti prav tako uspešen. Posebna zahvala gre lektorici za strokovno dosledno opravljeno delo, županu za podporo in neposredno sodelovanje na delovnih srečanjih. Nenazadnje se zahvaljujem naši neumorni Liljani, ki ob tajniških nalogah skrbi še za popestritev glasila s prispevki, likovnimi dodatki, ki jih z veseljem izbrska in objavlja. Lepo je urednikovati, ko imaš take sodelavce ter podporo odgovornega urednika in župana.

Poleg članov UO se ob izteku leta iskreno zahvaljujem vsem dopisnikom, stalnim in občasnim, za vse zapisano, saj brez vas, spoštovani, Mali Rijtar ne bi bil takšen kot je.

Preden zaključim svojo BESEDO in vam izrečem iskrene želje za prihajajoče praznike, še tole obvestilo:

Vse dopisnike ponovno obveščam, da nam članke posredujete po elektronskih medijih, fotografije priložite (skenirane so slabše kvalitete) in vse prispevke podpišite z imenom ali psevdonimom. Pošiljajte jih sproti, kot nastajajo. V marčevski številki bodo objavljeni vsi, ki bodo prispeli od decembra do februarja. Točni datumi bodo objavljeni na internem kanalu K3.

Pred prihajajočimi prazniki mi dovolite še iskreno voščilo za božič in novo leto.

*Ko se prižgejo praznične luči
sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želje vzpno se iz srca v višine.
Vse kar je slabo z novim letom naj zbledi!
Vse kar je dobro naj za vekomaj ostane!
Vse kar je lepo naj raste in cveti!
Naj v miru sreča nežno vas objame!*

Mira Šomen

URADNE URE OBČINSKE UPRAVE ZA STRANKE

Spoštovani!

Obveščamo Vas, da bomo s 1. 1. 2005 na občinski upravi Občine Beltinci uvedli uradne ure za stranke.

PONEDELJEK OD 8.00 DO 11.00 URE IN OD 12.00 DO 15.00 URE

SREDA OD 8.00 DO 11.00 URE IN OD 12.00 DO 16.00 URE

PETEK OD 8.00 DO 11.00 URE IN OD 12.00 DO 14.00 URE

MALICA OD 11.00 DO 11.30 URE

Prosimo Vas, da omenjene uradne ure upoštevate!

**Župan občine Beltinci je za stranke dosegljiv
vsako sredo od 13.00 do 17.00 ure.**

PRAVILNIK O STIMULACIJI ŠTUDENTOV

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi Ur.l.RS št. 72/93, 6/94 - Odločba US RS 45/94 - odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 - odločba US RS, 73/95 - odločba US RS, 9/96 - odločba US RS, 39/96 - odločba US RS, 44/96 - odločba, 26/97, 70/97 in 68/98 - odločba US RS, 74/98, 12/99 - sklep US, 16/99 - popravek sklepa US)) 16. člena Statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 46/00, 118/00, 67/01 in 11/03), je Občinski svet Občine Beltinci na svoji 16. redni seji, ki je bila dne 05.08.2004 sprejel

PRAVILNIK O STIMULACIJI ŠTUDENTOV OBČINE BELTINCI

1. člen

S tem pravilnikom se določajo merila in postopek za dodeljevanje stimulacij rednim in izrednim študentom na območju Občine Beltinci. Izredni študenti, ki študirajo ob delu in iz dela, niso upravičeni do stimulacije.

2. člen

Sredstva stimulacij se zagotavljajo iz občinskega proračuna.

I. MERILA IN POSTOPEK ZA PODELJEVANJE STIMULACIJ

3. člen

Stimulacije se podeljujejo študentom, ki so državljani Republike Slovenije in imajo stalno prebivališče na območju Občine Beltinci.

4. člen

Pri podeljevanju stimulacije se upošteva vpis v višji letnik na višješolskih, visokošolskih in univerzitetnih zavodih za tekoče študijsko leto, začeniši od 01.10.2004 naprej.

Pogoj za pridobitev stimulacije je potrdilo o vpisu v naslednji letnik.

5. člen

Višina stimulacije se vsako leto uskladi z rastjo cen v preteklem letu in velja za celo leto.

6. člen

Višina stimulacije se razlikuje glede na stopnjo študija (višješolski, visokošolski in univerzitetni).

7. člen

Stimulacija ob diplomi je enaka petkratni vrednosti stimulacije zneska ob vpisu v višji letnik glede na stopnjo študija.

Posebna stimulacija se lahko dodeli študentom, ki opravljajo diplomsko, magistrsko nalogo ali doktorsko disertacijo, ki je neposredno vezana na območje Občine Beltinci.

Višino posebne stimulacije študentu odobri Občinski svet Občine Beltinci, na predlog Odbora za družbene dejavnosti.

II. PODELJEVANJE STIMULACIJ

8. člen

Ob izplačilu stimulacije je potrebno predložiti potrdilo o vpisu v naslednji letnik, ki se hrani na občini v arhivu za čas študija študenta.

Čas izplačevanja stimulacije za napredovanje v višji letnik je ob koncu študijskega leta.

Stimulacije iz 7. člena se izplačajo po opravljeni diplomi, magisteriju oziroma doktorski disertaciji.

Pred izplačilom stimulacije se sklene pogodba o stimulaciji med občino in študentom, ki jo podpiše župan.

Podatki o študentu se hranijo v skladu z Zakonom o varovanju tajnih podatkov.

9. člen

Če študent ne pridobi pogojev za vpis v naslednji letnik, ni upravičen do stimulacije.

10. člen

Študent mora vmiti stimulacijo:

- če navaja neresnične podatke ali predloži lažno potrdilo o vpisu v naslednji letnik.

11. člen

Neupravičeno dobljena stimulacija skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi se vrne v roku enega leta, računajoč od dneva, ko je bila študentu izplačana.

12. člen

Višina stimulacije študentom za vpis v višji letnik znaša:

- za višješolski in visokošolski program 15.000,00 SIT;
- za univerzitetni program 20.000,00 SIT;

13. člen

Pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Beltinci, dne 05.08.2004

Št.: 032-01/2004-16-255/III

Župan Občine Beltinci:

Milan KERMAN

JAVNI RAZPIS

ŠPORTNA ZVEZA BELTINCI

Mladinska 2, 9231 Beltinci

objavlja

JAVNI RAZPIS

**ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA IZBOR
NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV OBČINE BELTINCI
ZA LETO 2004**

1. Predloge za izbor najboljših športnikov lahko posredujejo športna društva, pravne in fizične osebe.

2. Izbrani in proglašeni bodo športniki v naslednjih kategorijah: najboljši športniki posamezniki, najboljši športni kolektiv in perspektivni športniki.

3. Predlogi morajo vsebovati: naziv predlagatelja, ime in priimek športnika oz. ime društva ali ekipe, kategorijo, za katero se predlaga, in čim širšo obrazložitev. Za posamezno kategorijo lahko predlagatelj predlaga več kandidatov.

4. Rok za posredovanje predlogov je 10.1.2005.

5. Po pooblastilu župana bo predloge obdelalo in opravilo izbor najboljših športnikov predsedstvo Športne zveze Beltinci. Proglasitev najboljših športnikov bo predvidoma v mesecu januarju 2005.

6. Predloge je potrebno poslati na naslov: Občina Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci ali Športna zveza Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci.

Beltinci, 13. 12. 2004

Predsednik SZ Beltinci:

Jože HORVAT

SKRIVNOSTI

Vzpenjam se po poti kamniti,
višje, visoko, še višje.
Obstanem.
Zagledam zidove, prekrasne - zidane.

Sprehajam se po grajskem dvorišču,
iz sobe v dvorane,
pa spet nazaj v sobane.
Prevzeta od grajskih lepot obstanem.

Prevzame me magična krogla,
ki zalesketa se v sončnem zahodu.
Občutim skrivnosti male sobane,
ki živijo iz leta v leto
iz stoletja v stoletje.

Resnice in laži, prepiri in tolažbe.
Mogoče še mnogo hujše reči skriva
ta soba in krogla, ki visi v njej.

Simona PODLESEK

METULJ NEBA

Perut pristigli ste.
Komu? Vprašali niste.
Izbran sem jaz, metulj neba.
Bo sreča kdaj tudi meni namenjena?

Čutim jaz le to praznino,
kot trohneča veja se budi.
S tipalko prijemljam te, praznino.
Sreča, kje si skrita ti?

V svet strupen, peruti pristriženih,
misel moja zdaj hiti.
Sreča zopet bo na ustih,
ko v jati srečamo se mi.

Tu čas, misel se bo zbistrila,
srečo zase izbral si bom.
Hranil bom le drage spomine,
bolečino srca iztrgal bom.

Miro

1997 - KS Bratonci	2001 - KS Melinci
1998 - KS Beltinci	2002 - KS Lipovci
1999 - KS Dokležovje	2003 - KS Melinci
2000 - KS Ižakovci	2004 - KS Ižakovci

V letu 2005 bo gostitelj tradicionalnega turnirja, ki bo že deveti po vrsti, krajevna skupnost Lipovci.

JoP

OTROŠKE ŠPORTNE DELAVNICE BELTINCI 2004

Kot je že tradicija, je en teden v prvi polovici avgusta namenjen športu za najmlajše. Športna zveza Beltinci je namreč v letošnjih počitnicah že šestič organizirala otroške športne delavnice.

Delavnice so vodili že prekaljeni vaditelji Ludvik, Tomas in Marko, s katerimi so bili otroci, večina fantov in tudi dve dekleti, zelo zadovoljni. Poleg vnaprej začrtanega programa so vaditelji dopuščali seveda tudi igre po želji otrok, skupaj z organizatorji pa poskrbeli še za številne popestritve.

Poleg spoznavanja in igranja različnih športnih panog (nogomet, košarka, badminton, odbojka na mivki, hokej na travi, tenis, namizni tenis, streljanje z zračno puško ...) na športnih terenih OŠ Beltinci in v nekaterih društvih iz občine, so se s kolesi en dan odpravili na krajši izlet na Otok ljubezni v Ižakovce, en dan pa v kopališče v Mursko Soboto, kjer so prav gotovo tudi zelo uživali. Ob koncu so se v nekaterih igrah po skupinah še pomerili med sabo.

Da so tudi na zunaj izgledali kot organizirana skupina, pa čeprav precej razposajenih otrok, je poskrbela Športna zveza Beltinci, saj je za sodelujoče priskrbel enotne

Mladi športniki med igro namiznega tenisa

majice z natisnjenim logotipom prireditve. Poskrbljeno je bilo tudi za prehrano in osvežilno pijačo za sodelujoče.

Otroške športne delavnice so postale nepogrešljiv sestavni del poletnih občinskih prireditev in to predvsem zato, ker si jih otroci želijo in se jih radi udeležujejo.

JoP

S POMOČJO NAS BO LIPA ZELENELA

Od ustanovitve turističnega društva v Lipi leta 1999 je naše društvo zelo napredovalo tako po številu članov kot po izkušnjah z delom v turizmu. Novi člani so se nam priključili na letnem občnem zboru, kjer se vsako leto zberemo, pregledamo delo prejšnjega leta ter naredimo program za novo delovno leto, ki je za nas člane iz leta v leto bogatejše. Želja nas samih je, da bi naš kraj bil vzorno urejen in s tem privlačen za obiskovalce oziroma turiste od blizu in daleč.

Turistično društvo Lipa je v mesecu januarju že četrtoč podelilo priznanje za naj domačijo in naj kmetijo v vasi za leto 2003.

Namen našega društva je med drugim tudi to, da se zberemo in družimo, pogosto tudi zabavamo, kakor smo se na vaški maškaradi na pustno nedeljo. Vrhunec te je bila

nagraditev naj maske. Trudimo se, da ta dolgoletna tradicija v naši vasi na pustno nedeljo ne bi zamrla.

Pregovor pravi: Zdrav duh v zdravem telesu. Tako se že nekaj let vaščani naše vasi skozi različne projekte izobražujejo o zdravem načinu

Sodelovanje na Kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni

življenju, kamor spada tudi način pripravljanja zdrave prehrane. Zato smo tudi letos organizirali kuharski tečaj, katerega je, tako kot prejšnja leta, vodil priznani mojster ter učitelj kuhanja, gospod Dušan Zelko, ki v svoj pouk vključuje tudi makrobiot-sko prehrano. To pa je zelo pomem-bno v moderni kuhinji, saj takšnemu načinu kuhanja pripisujejo zdravniki in tudi drugi veliko pozitivnega.

V mesecu marcu smo ob materinskem dnevu pripravili bogat kulturni program in obiskovalke pre-senetili s skromno pogostitvijo.

Da bi lipa res zelenela, zacvetela smo organizirali skupaj z osnovno šolo in s čebelarji v mesecu aprilu očiščevalno akcijo. Zato se vsem, ki so pomagali pri organizaciji in izved-bi akcije, zahvaljujemo.

Vstop v Evropsko unijo smo primemo proslavili s proslavo in kre-som. V bodoče pričakujemo določene spremembe glede večje podpore države lokalnim turističnim društvom, brez katere bodo odmakn-jeni predeli naše države ostali nepoz-nani, ki pa so v svojem bistvu zelo pomembni za državo kot celoto.

Priskočili smo na pomoč nogometnemu klubu na Krumplovi noči in tako dali vedeti, da je za dobro uveljavitev manjšega kraja pomembno sodelovanje vseh društev v kraju.

Letos smo se odločili za nabiran-je in sušenje lipovega cvetja, ki ga ponujamo na stojnicah povsod tam,

Člani starodobnih koles ob odpravi v Razkrižje na povabilo tamkajšnjega župana

kjer se predstavljamo. Za nabiranje tega čajnega cvetja smo se odločili simbolično zaradi imena našega imena vasi. "S cvetjem smo se pokazali" tudi na folklornem festi-valu v Beltincih. Tja smo prišli z "liplansko konjenico", ki se na novo ustanavlja, saj je v Lipi vedno več konj in želja rejcev je, da se z njimi predstavijo.

S ponosom lahko povemo, da smo letos prvič sodelovali na Kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni. Tam smo skupaj s Turistično zvezo Pomurja in Podjetjem za informiranje predstavl-jali turistične ponudbe Pomurja. Med obiskovalci sejma je veliko pozornost zbujala gospa Magda Zver iz Lipe, ki s spretnimi prsti izdeluje

najrazličnejše rože iz krep papirja. Po samem sejmišču se je v pozvačin-ski obleki sprehajal predsednik društva, gospod Franc Jerebic.

Dolgoletna želja naših članov je bila ustanovitev sekcije ljubiteljev starih koles, ki bi na tak način pred-stavljali Liplančare, ki so v pretek-losti daleč naokoli bili znani trgovci in švercarji. Tako se je nekaj naših članov na kolesih zapeljalo v Razkrižje na občinski praznik, kamor jih je povabil župan občine Razkrižje. Upamo, da se bo, tej na novoustanovljeni sekciji TD Lipa, priključilo še več novih ljubiteljev koles iz prejšnjega stoletja.

Bojan ZADRAVEC

"NJENO GOPSPODARSTVO" - BÜJRAŠKI DNEVI 2004

Murino, tisto, ki se navezuje na reko.

Ker reka je kot kralj pravice, ki vlada v Salemu, mestu miru, se giblje kot Sonce na nebu, deli dneve in letne čase, ritem in harmonijo. Take morajo biti "dejavnosti" na reki, odnos obmurskega človeka do nje: sonaravno urejanje rečnih brežin in toka, mletje žit na plavajočih mlin-ih, v ta namen pa biološko pridelane kulture, lan in konoplja, ki se gojita na vlažnih obrečnih njivah, se v njej

namakata, se sušita v odprtih pečeh (pečnicah), ki se zgradijo iz protja in obdelajo z murskim blatom; končna faza, trenje, preja in tkalstvo se vrši-ta na domovih.

V preteklosti je bil obmurski človek z reko z roko v roki. V "šumah" je sekal vejevje, spletal velike butare (pavše) ali pripravljaj kole za izdelovanje vrbovih popletov in si tako služil "kruh". Pripravljeni material pa so murski delavci (bujraši), zdravitelji njenih "razdi-

ranj" uporabljali za vegetativne (na-ravne) gradnje na poškodovanih rečnih brežinah, zavedajoč se mejne-ga vodnega telesa, v katerega ni dovoljeno posegati. Opremljeni z naravnimi sredstvi bujraši iz lesov vrb, topolov, jelš in drugih hitro ras-točih sanirajo dele brežin, da spletajo pleteže ali spuščajo vanje butare (pavše) in tonjače (volcline), ki so še z gramozom utrjeni. Reka oziroma ranjena brežina sprejmeta naravni material. Ob obilni vlagi in murski

prsti naravni material odganja, se vkorenini, tako utrdi brežino, obvaruje, vas ali zaselek, Muri pomore k njenemu toku, gradnjam rečemo vegetativne, ker naravno porastejo brežine, jo tako utrdijo, so v simbolni povezavi s kaljenjem semen v nilskem mulju, iz katerega zrastejo hitro rastoči Ozirisi, poganski kipci ali bogovi.

Le na ta način "obdelana" reka še naprej meandrira, ustvarja tolmane, se vije, naredi rokav, posedi v lunini kopreni, tako pripomore k obilnemu globokemu napajanju podtalnih voda, ki v času suš pripomorejo k napajanju koreninskih sistemov lesov in njivskih kultur.

Štirideseta leta dvajsetega stoletja prekinejo naravne gradnje na reki Muri. Zaradi srečnega spleta okoliščin ni Mura docela regulirana in skrito nosi v sebi svojo izvorno fiziografsko-hidrogrološko podobo, katere energije se docela ne prekinjajo, pač pa pretočijo v druge, ko poplavlja in dela rokave in mrtvice.

Kjer so ribe, tam so ribiči. Ulov ribe je sreča, posebej, če je ulovljena na "roko". Tudi dejavnost. Z vršami, koši, košarami, spletenimi iz vrbovih in drugih gibčnih vej v široko ustje, ki se stožčasto zožuje. Obmurski ribiči uporabljajo še vrše iz "kono-pljinega motvoza", v reko mečejo tudi mreže, vrečaste oblike so "saki", štirioglati pa "kržaki". Ulovljene ribe se hranijo v "sararjih" ali "sačarjih". Na ribiško pot se podajo tudi z ladjo, pred dežjem in soncem se obvarujejo, da postavljajo kolibe iz šumskega protja.

Dober ulov jim pomeni možnost dopolnilnega zaslužka, kulinarčno ponudbo vaške tržnice.

Prebivališče na Muri in dejavnost obenem predstavljajo plavajoči mlini. Na dveh čolnih ali kumpih, z velikim vodnim kolesom omogočajo zadovoljevanje človeških potreb, pridelavo in predelavo najbistvenejše kulture /žita/, prastarega pra-žita ali pirc, še drugih agrokultur, stare avtohtone koruze, mletja na murskih mlinih, katerih stroji (mlinski kamni) se vrtijo počasi, tako tudi meljejo, ne

pregrevajo moke in je na ta način ne osiromašijo bistvenih sestavin, meljejo še scela, torej vso zmo, da so tako v moki vse bogate sestavine rastline, prepotrebne za krepitev človekove odpornosti in zdravljenje bolezni, za katere medicina nima primernih zdravil (rak, alergije).

Ob mlinih so še brodovi. Nepogrešljivo prevozno sredstvo, ki kljubuje rečnemu toku in za svojo vožnjo koristi njen strmec. Na dveh čolnih povezanih z akacijevimi ali hrastovimi tramovi, vamo podeskani in zaščiteni z ograjo drsijo po kolesju močne jeklene vrvi, speljane čez reko. Vrhovni element v brodarjevih rokah je "kret", krmilo broda. Trk ob pomol (šamrlin) in žvenket verig je pristajanje broda.

Brodovi so postavljeni predvsem ob mlinih, da omogočijo mlinarsko dejavnost, služijo še za druge potrebe, gospodarske, kmetijske, turistične ...

Sporočilo tradicionalnih murskih dejavnosti je, naj se civilizacija ozira po naravi, naj ji človek ne jemlje, kar je njenega, ker se mu početje povrne, naj bodo energetski viri obnovljivi, naj je tudi učilo mladim, naj se na nekočno ne gleda z oznako nenapredno, na ročno ne z zapostavljanjem.

Torej Murino gospodarstvo, dopolnilna dejavnost v začetni fazi, kasneje redna, po principu vaške destinacije (tržnice), mobilne oblike,

s ponudbo pridelkov in izdelkov ruralnega obmurskega okolja, biološko pridelanih. Destinacija se vrši pod okriljem vaške tržnice, z zakonsko urejenimi dovoljenji (registracijami), pridobljenimi za skupinsko dejavnost zainteresiranih v vasi ali individualno, društveno, podjetniško ... Dejavnost je antipol "zrevitaliziranim" projektom, nenaravnim rekreacijam (golf), zabavi, drugim množičnim pojavom v porečju reke Mure.

Sonaravna ekonomija kulturne murske krajine, ekološko kmetovanje sloneče na mikroekonomiji, sinergijski odnos človek - narava, ekološki turizem v čim bolj aktivni obliki, opravila v naravi, na kmetijah, na murskih objektih, mlinih, brodovih, drugih obrteh, najbolj mehka varianta turizma, ki se izogiba masovnim trendom zgolj uživanja v naravi so elementi kulturne krajine in za reko sprejemljive možnosti gospodarske eksploatacije.

Kot pilotski projekt kulturne krajine predstavljamo vsebine otoka ljubezni v Ižakovcih na Muri, ki smo jih realizirali po ključu: civilna iniciativa, lokalna skupnost, občina Beltinci, KS Ižakovci, Društvo za kulturo in ljudsko izročilo Ižakovci, TD Bujraš Ižakovci, ostala društva, vaščani.

Sredstva smo pridobivali predvsem na lokalni ravni (pretežno Občina Beltinci za mlin, KS za infra-

strukturo z brodom, Društvo za kulturo in ljudsko izročilo je v letu 2000 izvajalo PHARE - mali projekt, pridobilo še sredstva iz državnih razpisov in prizivnih ministrstev, TD

pa preko prireditve Bujraški dnevi in turistične destinacije).

Elementi kulturne krajine otoka ljubezni so hkrati argument za krajinski park in ščit pred agresivnimi

gospodarskimi interesi, ki so v nasprotju z naravo reke Mure, torej zanje inkompatibilni in človeku nedovoljeni, da jih realizira.

Tine MLINARIČ

ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO BELTINCI

O potrebi po ustanovitvi javnega zavoda na področju turizma in kulture v občini Beltinci smo v občinskem glasilu MALI RIJTAR že poročali. Občinski svet Občine Beltinci je v mesecu juliju 2004 sprejel odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zavod za turizem in kulturo Beltinci.

V letu 2005 bo zavod svojo dejavnost opravljal v obnovljenih prostorih beltinskega gradu (v banjšto obokani veži - desni prostor).

Turistično-informativno pisarno v gradu bo občina Beltinci opremila in usposobila s pomočjo evropskih sredstev (Sklad za male projekte Phare CBC Slovenija - Madžarska 2002), ki jih je prejela za projekt "Zakladi panonskega podeželja".

Vizija in poslanstvo

Zavod za turizem in kulturo Beltinci (v nadaljevanju zavod) bo kot krovna občinska organizacija na področju turizma in kulture skrbela za načrtovanje in izvajanje promocije kulturne in turistične ponudbe občine Beltinci, za pospeševanje razvoja in trženje obstoječih ter novih produktov kot pomembnega dela celovite turistične ponudbe pokrajine ob Muri.

Poslanstvo zavoda je pozicionirati občino Beltinci kot turistično destinacijo z izvimo in prepoznavno kulturno identiteto, z natančno določenimi primerjalnimi in tekmovalnimi prednostmi ter tako turizmu v pokrajini ob Muri konkretno

pomagati pri trženju celovite ponudbe.

Temeljni cilji zavoda

- Vzpostaviti prepoznavnost občine Beltinci kot zanimive turistične destinacije.
- Razviti visoko strukturirano turistično ponudbo, ki bo pozitivno vplivala na kakovost življenja prebivalcev občine Beltinci in ki bo privlačna za domače in tuje obiskovalce.
- Vzpostaviti možnost doseganja stabilnega prihodka ponudnikov turističnih storitev.
- V razvoj in promocijo turistične ponudbe vključiti dejavnosti, ki so

neposredno in posredno povezane s turizmom.

Področja delovanja zavoda

- Oblikovanje turistične in kulturne ponudbe.
- Promocijske aktivnosti in pospeševanje prodaje.
- Odnosi z javnostmi.
- Razvoj in kakovost turistične in kulturne ponudbe občine Beltinci.
- Informiranje in agencijska dejavnost.
- Spodbujanje društvene dejavnosti.

Elia HORVAT

KRATKA PREDSTAVITEV

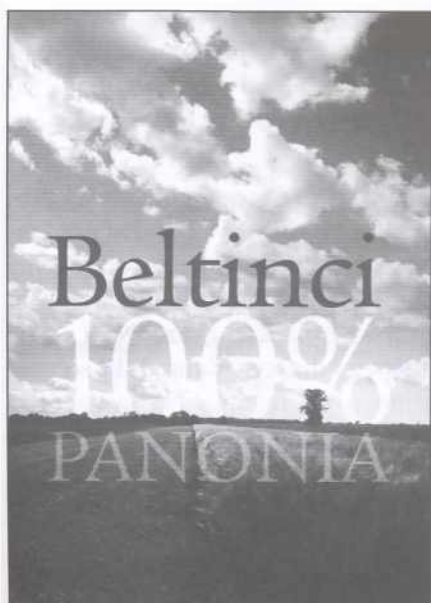
ZAVODA ZA TURIZEM IN KULTURO BELTINCI

Ime:	Zavod za turizem in kulturo Beltinci
Skrajšana oblika imena:	ZTK Beltinci
Naslov:	Mladinska ulica 2, 9231 Beltinci
Ustanovitelj:	Občina Beltinci
Ustanovitveni akt:	Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zavod za turizem in kulturo Beltinci
Pravna oblika:	Javni zavod
Direktor:	Milan KERMAN, v. d. direktorja
Matična številka:	1994255
Davčna številka:	SI73508438
Podračun pri UJP:	01202-6000000069
Telefon:	02 541 35 52
Faks:	02 541 35 70
E-pošta:	obcina@beltinci.si
Spletne strani:	www.beltinci.si

TURISTIČNI KATALOG OBČINE BELTINCI

Zavod za turizem in kulturo Beltinci in Občina Beltinci bosta v mesecu decembru izdala katalog celovite ponudbe občine Beltinci.

Koncept izdelave kataloga temelji na trendih pri trženju in promociji turistične ponudbe v Sloveniji in po svetu, nagovarjanje potencialnih obiskovalcev s

čim bolj zanimivimi in kvalitetnimi fotografijami, s tekstom, ki je jasen in s pozitivnimi asociativnimi namigi.

Hkrati bo v katalogu veliko pomembnih informacij, ki lahko vsem, ki jim je katalog namenjen, pomagajo pri iskanju predstavljene zanimivosti, konkretne ponudbe ipd.

V katalogu bo predstavljena najzanimivejša ponudba: kulturno-zgodovinske znamenitosti, sakralni objekti, naravne značilnosti, etnološke posebnosti, tradicionalne

prireditve, kulinarika, gostinska ponudba, pomembne informacije in zemljevid občine Beltinci (Geodetski zavod Slovenije).

Katalog formata A4 ima 12 strani. Izdali smo ga v nakladi 6.000 izvodov. Slovenski tekst je simultano preveden v nemški in angleški jezik.

Katalog bo možno dobiti na sedežu Občine Beltinci, Mladinska ulica 2.

Elica HORVAT

RAZVOJ IN TRADICIJA TURISTIČNO DRUŠTVENE ORGANIZACIJE

Množična udeležba na posvetu kaže na pomembnost TDO v Sloveniji. (foto: J. Bezjak)

Predstavniki turističnih društev iz Pomurja na Račjem otoku (foto: J. Bezjak)

Ob svetovnem dnevu turizma, 27. septembra 2004, je na Brdu pri Kranju potekal posvet za predsednike turističnih društev. Naslov posveta je bil Razvoj turistično društvene organizacije po vstopu v EU in 100-letnica Turistične zveze Slovenije in organiziranega turizma v Sloveniji.

Beseda je tekla o strategiji razvoja Slovenije po vstopu v EU z možnostmi

razvoja turizma in položajem ter vlogi TDO.

Na štirih delavnicah je bila obravnavana TDO in razvoj turističnih programov v slovenski turistični ponudbi, sodelovanje mladih v turizmu in TDO, smeri razvoja celotne TDO in vrednotenje prostovoljnega dela v turizmu.

Po plenarnem zasedanju s predstavitvijo zaključkov delavnic in spre-

jemom sklepov smo si ogledali še protokolarne objekte na Brdu.

V skupni organizaciji Pomurske turistične zveze smo se posveta udeležili predstavniki iz Občine Beltinci, TD "Büjraš" Izakovci, TD Gančani, TD Beltinci, TD Lipa in TD Lipovci.

Elica HORVAT

PRAZNIK BUČ - POZDRAV JESENI V LIPOVCIH

V jesenskem letnem času nas narava obdari z bogatimi darovi. Eden izmed teh je vsekakor buča. Ampak ne samo ena. Množica le-teh okroglih plodov različnih velikosti in barv ter umetelno oblikovanih krasi naša polja v mesecu septembru in še dlje po zaslugi tistih, ki jih pozabijo na njivah. Po raziskovalnih podatkih jih je na

zemeljski obli registriranih celo 800 različnih sort, tehtajo celo do 606 kg, v slovenskih podnebnih razmerah pa do 100 kg.

V krajevni skupnosti Lipovci smo v nedeljo, 19. septembra 2004, s pomočjo turističnega društva Lipovci že drugič organizirali Praznik buč - pozdrav jeseni.

Prireditev pod tem naslovom bo seveda tudi prihodnje leto, saj smo jo sprejeli v letnem programu turističnega društva kot tradicionalno. Za svojo prireditev pa jo je sprejela večina naših gospodinjstev, ki je pripravila kar 191 "tikvinih" zelo različnih in domiselnih ter občudovanja vrednih aražmajev po celotni krajevni skupnosti.

Člani našega TD smo posadili v spomladi kar 52 vrst različnih buč. Zrasle so lepo, toda zaradi sorazmerno nizke letne temperature so bile manjše kot leto poprej. Buče zahtevajo med rastjo namreč poleg vlage še dokaj visoko temperaturo. Največja je dosegla okrog 25 kg, lansko leto pa kljub sušni letini 38 kg.

Bogat program letošnjega praznika buč je poleg razstave teh lepih plodov narave vseboval še široko paleto razstavljenih bučnih pogač, ki jih znajo speči iznajdljive in skrbne lipovske gospodinje. Prireditev je bila tudi obeležje 10-letnice aktivnega delovanja TD Lipovci, ki je bilo ustanovljeno leta 1994. Ob tem jubileju je predsednik TD Stefan Forjan-Piči podal pregled društvenega delovanja v tem obdobju. Ob tej priložnosti je deset zaslužnih članov TD prejelo priznanja, šest članov zahvale, med njimi tudi KS Lipovci in občina Beltinci. Program praznika je vključeval še javno razglasitev in podelitev priznanja za naj domačijo in naj kmetijo v

Lipovcih. Priznanje za naj domačijo za leto 2004 je prejela družina Legen, hišna št. 178, za na kmetijo pa družina Matjašec-Vukovič, hišna št. 219. Velja omeniti, da naj domačijo izbiramo v TD Lipovci od leta 1995, naj kmetijo pa od leta 1997.

V lepi in sončni nedelji so se praznika buč poleg presenetljivo velikega števila obiskovalcev iz različnih krajev udeležili tudi najvišji predstavniki javnega življenja domače občine, več krajevnih skupnosti, turističnih in drugih društev ter Pomurske turistične zveze. Naši gostje so bili tudi člani turističnega društva Vuhred, ki so nam izročili podpisano listino o pobratenju. Na ta način je delovanje našega TD poseglo na medregijsko raven. Prijetno so nas presenetili s svojim obiskom še člani TD iz Kaplje na Koroškem, s katerimi smo tudi že sodelovali v starih ljudskih običajih.

Zahvala za uspešno prireditev velja vsem članom TD Lipovci za izvirne ideje in sodelovanje, vsem nastopajočim v programu, dobitnikom priznanj in pohval ter iznajdljivemu povezovalcu programa. Posebej pa velja zahvala vsem domačinom, ki so sprejeli "tikvin" praznik za svojega, ki tudi sami "pripovajo tikve" in te "tikvaše" že zdaj vabim k sodelovanju ponovno v prihodnjem letu.

Janko BEZJAK

RECEPT ZA MEDENI BUČNI KRUH Z MARELICAMI

Bučni kruh z marelicami je odlična bučna specialiteta, ki vam bo zelo teknila. Lahko jo ponudite tudi vsakemu gostu ob kavici ali z drugimi napitki.

Potrebuje:

200g suhih marelic,
250g medu,
1/4 l mlačnega mleka,
750 g pšenične bele moke,
1 zavitek pecilnega praška,
1 žličko mletega cimeta,
1 ščepec naribanega muškatnega oreška,
1 ščepec klinčkov v prahu,
300g bučnega pireja.

Marelice drobno sesekljamo in prelijemo z malo tople vode. Mleko segrejemo in v njem raztopimo med. V skledi zmešamo presejano moko, pecilni prašek, začimbe in bučni pire. Primešamo marelice in toliko medenega mleka, da nastane mehko testo. Testo položimo v rahlo namaščeni model, dolg približno 25 cm in pečemo 80 minut pri temperaturi 180 stopinj.

Kruh je nizkokaloričen, saj je vsebnost maščobe nadomestil bučni pire.

Poskusite. Pa dober tek!

Vera BEZJAK

KINO NA PROSTEM

Beltinski park je 11. avgusta 2004 privabil veliko število občanov in občank, ki so si prišli ogledat celovečerni film iz leta 1987 Moj ata socialistični kulak. Ogromno platno, ki je bilo razprto v parku, je dalo predvajanemu filmu še poseben čar in vzbudilo polno lepih občutkov na stare čase, ko smo bili veliko bolj sproščeni, zadovoljni in veseli. Odlična igralska zasedba (Polde Bibiž, Milena Zupančič, Ivo Ban, Ivan Godnič) ter humoristično obarvana vsebina je marsikomu tega večera privabila nasmeh na ustnice in solze radosti v oči. Ob koncu filma je občinstvo burno zaploskalo in radostni so se vračali na svoje domove.

Glede na tako velik obisk ugotavljamo, da je takšna prireditve zaželena in dobro sprejeta v Beltincih, zato bomo v naslednjem poletju organizirali predvajanje kar treh celovečernih filmov.

Lilijana ŽIŽEK

NEKAJ UTRINKOV IZ TRADICIONALNIH 13. BÜJRAŠKIH DNEVOV 2004 V IŽAKOVCIH

BREZ PRIDNIH IN MARLJIVIH BUJRAŠEV TAKO ALI TAKO NE GRE ...

Letos so v vasi ob Muri, v Ižakovcih, na Otoku ljubezni, spet potekali že tradicionalni 13. Bujraški dnevi. Vsi, ki ste se jih udeležili, ste lahko bili priča dogodkom, ki so se takrat ob Muri dogajali, videli ste lahko bujanje naših bujrašev, si ogledali Bujraški muzej. Ogledali ste si lahko tudi edini plavajoči mlin na Muri, popeljali ste se lahko z brodom, ogledali predstavo Mürske device, igro Slamnati mož, poizkušali bujraške specialitete: pajani krūj, ribe na "bati ...", pa še bi lahko našteval. V nedeljo ste se lahko udeležili slovesne maše za pokojne bujraše. Vsako leto pa na Bujraške dneve povabimo tudi kakega pomembnega in znanega Slovenca, letos je bil med drugimi pri nas tudi domačin prof. dr. Pavel Poredoš, svetovno znani zdravnik. Ob vsem tem pa smo gostili še priznane slovenske ansamble, ljudske godce in pevce.

Ker pa bujraških dnevov v Ižakovcih ne bi bilo tudi brez pridnih vaščanov, se jim zahvaljujemo za potrebno pomoč, ki so jo vložili v prireditev, da je ta lahko uspela.

Hvala tudi vsem sponzorjem, ki so nam pomagali pri prireditvi in na koncu velja pozdrav, da se vidimo spet na 14. Bujraških dnevih.

Franč HORVAT

SREČANJE UPOKOJENCEV POMURJA V BELTINCIH

Lansko leto so se ustanovile Pokrajinske zveze upokojencev. Člani društva upokojencev so se na občnih zbiorih v lanskem letu na predlog Zveze društev upokojencev odločili, da se ustanovi Pomurska zveza upokojencev, v kateri se združujejo vsa društva desnega in levega brega reke Mure. To so vsa društva iz Radgone, Ljutomera, Lendave in Murske Sobote, torej vseh bivših pomurskih okrajev. V Pomurski zvezi je vključenih večina občinskih odborov novih občin. Vseh je enaintrideset.

V letu 2003 je bilo v Rakičanu na letališču organizirano vseslovensko srečanje upokojencev, ki je bilo zelo dobro obiskano. Ker je pomurska regija sedaj organizirana po zgoraj omenjenem območju levega in desnega brega reke Mure in zaradi uspelega srečanja v lanskem letu v Rakičanu, se je odbor pomurske regije odločil, da letos pripravimo drugo srečanje upokojencev v Pomurju za našo regijo. Odbor se je odločil, da srečanje organizira naše DU Beltinci v občini Beltinci. Odbor društva upokojencev Beltinci smo se izgovarjali, da je srečanje upokojencev cele pomurske regije za naše društvo zaradi dela težko izvedljivo. Regijski odbor nam je obljubil pomoč v izvedbi in tudi s finančnimi sredstvi. Po tej obljubi smo v našem

društvu pristali, da se srečanje organizira v Beltincih.

Priprave za srečanje so stekle že v zimskih mesecih na regijskem odboru, kakor tudi v našem odboru Društva upokojencev Beltinci. Večkrat smo se sestajali pri županu občine Beltinci, gospodu Kermanu, in ga zaprosili za pomoč, katero nam je tudi bil pripravljen nuditi. Izbrali smo datum, primeren za izvedbo tega srečanja. V naši občini je namreč veliko prireditev po posameznih društvih v krajevnih skupnostih in je težko izbrati datum, ki je primeren za izvedbo. V naši občini je v letnih mesecih skoraj vsako nedeljo po naših vaseh proščenje, potem pa različni dnevi: ciglarski dnevi, krum-plova noč, bújraški dnevi in še druge prireditve. Zaradi tega smo določili datum, to je 16. avgust, v tednu, ko je praznik občine. Pred tem rokom se je odvijal festival, zaradi katerega so bile že nekatere stvari pripravljene ter tako pripravljene za srečanje upokojencev. Kljub temu da so nam s strani občine šli na roko, je bilo potrebno vložiti ogromno dela pri nabavi miz in klopi, postavljanju šotora, potrebna so bila dovoljenja za prireditev, poslati vsem društvom, občinam in gostom vabila z zloženko

naše občine. Večkrat smo se z odborom sestali in si delo za srečanje skušali porazdeliti. Odbor je priprave za srečanje dobrovoljno sprejel in v koordinaciji odbora pomurske regije društev upokojencev tudi izvedel. Samo srečanje je bilo proti pričakovanju zelo množično obiskano. Pričakovali smo okrog tisoč obiskovalcev, prišlo pa jih je približno tisoč petsto. Imeli smo srečo, da je bilo lepo, toplo vreme, ki je obiskovalce pritegnilo, da so se srečanja udeležili. Slavnostni govornik na srečanju je bil takratni predsednik državnega zbora, gospod Feri Horvat. Na srečanju je govoril tudi predsednik republiške zveze društva upokojencev Slovenije, gospod Vinko Gobec. Oba govornika sta upokojencem priznavala njihove zasluge v času aktivnega delovanja, zaradi česar so upravičeni do svoje poštene pokojnine. Po srečanju so nam zaigrali Veški dečki iz Beltincev in nekateri upokojenci so se ob zvokih muzikantov tudi zavrteli. Povedati moram, da so se srečanja udeležili župani iz nekaterih pomurskih občin, med njimi naš župan, gospod Milan Kerman, ki je kratko predstavil našo občino Beltinci. Za vso pomoč pri

Sedijo od desne proti levi: Jože Špindler, župan iz Ljutomera; Milan Kerman, župan iz Beltincev; Vinko Gobec, predsednik ZDUS; Jože Kovač, predstavnik Mestne občine Murska Sobota; Anton Rous, predsednik DESUS.

organizaciji tega srečanja se v imenu odbora DU Beltinci zahvaljujem občini Beltinci in njenim strokovnim službam, folklorni skupini, ki je nastopala, društvu KUD Beltinci in njegovim predstavnikom, gasilcem pri vzpostavljanju reda, tudi odboru društva upokojencev Beltinci za vso pomoč pri izvedbi srečanja. Ne smemo pozabiti med drugim tudi na naše pridne žene, ki so pripravile lan-gaš in krapce.

Društvo upokojencev je med letom prirejalo različna srečanja v

Sloveniji in izven naše domovine. Udeležili smo se tudi vseslovenskega srečanja v Slovenj Gradcu. Ob koncu leta se pripravljamo še na slovesnost razvitja praporja. Prapor si je društvo želelo precej časa, vendar nismo imeli vseh pogojev za prapor. Ta možnost se nam je zdaj ponudila in zato smo se odločili, da prapor nabavimo. Mislim, da upravičeno, saj društvo upokojencev obstaja že več kot petdeset let.

Jožef BOJNEC

VELIK DAN ZA PGD LIPOVCI

V soboto, 12. 6. 2004, smo zgodaj zjutraj vstala dekleta, ki smo imela pred sabo razburljiv dan. Čeprav smo se zbudile ob istem času kot vsak dan, se nismo pripravljale za šolo, ampak smo se z mešanimi občutki odpravile h gasilskemu domu.

Pred nami je bil velik dan za PGD Lipovci. A ne le za PGD Lipovci, ampak za celotno GZ Beltinci. Vesele smo bile te časti, vendar smo si jo zaslužile s trdnim delom in vztrajnostjo. Dosegle smo 2. mesto na občinskem tekmovanju v Beltincih, bile 3. na regijskem tekmovanju v Veržeru in tako dobile vstopnico za državno tekmovanje v Celju. Našo mladinsko ekipo sta vodila in še vedno vodita mentorja Bojan Erjavec in Boštjan Tivadar. Zato gre posebna zahvala njima, saj sta nas onadva "preganjala" na vajah, da smo dosegle in še vedno dosegamo izjemne rezultate. Kdo pa sploh sestavlja našo ekipo? Dolores Marton, Nina Hanžič, Ksenija Vrbnjak, Jelka Stanko, Nina Benčec, Tina Križanič, Ksenija Mesarič, Nataša Sraka in jaz, Petra Erjavec.

Ko smo se pred gasilskim domom zbrale vse tekmovalke, naši starši in navijači, ki jih ni bilo malo, smo z avtobusom odrinili na dolgo pot in novim izzivom naproti. Na poti do Celja smo se ustavili na Šmartinskem zvezu, ki je bilo prava paša za oči.

Ker pa se je počasi približevala tista ura, ob kateri bi poklicali h komisiji, smo se odpravili na kraj tekmovanja. Vsem nam je zastal dih, ko smo videli polne tribune navijačev in tekmovalcev. Tudi mi smo se ustavili na tribune spremljat ostale pionirje in mladince. Kmalu se je iz zvočnika slišal glas: „Mladinke Lipovci h komisiji A!“ Polne adrenalina smo si oblekle uniforme in nadele čelade ter se odpravile h komisiji. Komisija je preverila naše rojstne podatke, nato pa smo se že znašle pri pripravljanju vaje na tekmovališču. Vse to se je odvijalo tako hitro, da sem ob koncu tekme, ki je naznanil naš start, komaj dojela, kaj se dogaja. Rezultatu so pripomogli tudi naši navijači, med katerimi je bil tudi predsednik GZ Beltinci, Jože Lebar, ki je na tekmovališče slišali vzkliki: "Lipovci,

Lipovci!, Dajmo naše!,..." Z rezultatom na poligonu smo bile zadovoljne, vendar smo vedela, da zmoremo še hitreje, kar smo tudi dokazale. Za vajo je sledila štafeta z ovirami, katera nam je povzročila majhno nevšečnost, ampak nič ne de, bile smo zadovoljne z opravljenim delom. Po opravljenem tekmovanju smo se odpravili na zaslužen kosilo, saj so se naši trebuščki že na ves glas oglašali. Po premoru, kateri nam je zelo dobro del, so se nam zopet zatresla kolena, saj je prišel trenutek razglasitve rezultatov. Na kraj dogajanja smo vse desetine, od najmlajših do najstarejših, prišle v povorki. Napovedovalec je govoril rezultate mladinskih enot in povedal: "Mladinke PGD Lipovci 15. mesto." Rezultata smo se zelo razveselile, saj je na tekmovanju sodelovalo 47 mladinskih enot. V Lipovce smo se vrnili hitro, saj smo za odlično mesto hotele še na pice.

Utrujene in polne lepih vtisov smo se v poznih večernih urah prepustile sanjam. Kaj pa veste, morda smo v njih bile celo državne mladinske prvakinja.

Petra ERJAVEC

UTRINKI S PLANIN

Pododbor Beltinci ni samostojno društvo, ampak je, kot po domače pravimo, podružnica PD Matica Murska Sobota. Radi hodimo na vse pohode in ture, katere razpiše matično društvo, če le moremo. Dosti imamo tudi svojih tur. Tako smo bili letos na Vincekovem pohodu, na Potrčevem pohodu, Valentinovem pohodu, na Prešemovem pohodu, na Boču, na Golici, na Raduhi. Imeli smo Dimek - Hrovatov memorial, prav tako organiziramo nočno srečanje v Slopatici, kolesarimo po pomurski poti, na Veliki planini, Pohorju, Orešlju in Kamniškem sedlu...

Naj vam opišem nekaj utrinkov s ture na Orešelj in Kamniško sedlo (14 udeležencev).

Odpravimo se v soboto zjutraj, še malo zaspani, vendar polni pričakovanj. Vožnja, malo postanka na avtocesti za odtok in dotok goriva človeštvu, nato nadaljujemo vožnjo proti Logarski dolini. Končno prispemo na parkirišče, pozajtrkujemo in pot pod noge. Srečni, da se rešimo asfalta. Po nekaj minutah hoje že zagledamo slap Rinka. Slikanje in že krenemo skozi gozd naprej. Vzpenjamo se ob vodi po skalah in klinih čez mostičke pa tudi prve zajle so tukaj. Novo doživetje za tiste, ki so prvič v planinah. Takšnih imamo kar nekaj. Po dobri uri prispemo na Orešelj. Okrepčamo se, odložimo odvečno prtljago (kajti prespali bomo tukaj) ter krenemo proti Kamniškemu sedlu. Pot se vije med grmičevjem, delno travnatem pobočju, nato se začne skalni svet. Ob pomoči klinov in zajl se počasi in vztrajno vzpenjamo. Malo strahu za novince, za stare mačke pa lep občutek. Skupina je zelo disciplinirana in prijetna - enkratna. Pot

nas vodi naprej po travnatem pobočju do kočice na Kamniškem sedlu (1864 m). Prijeten klepet z oskrbnikom. Izdamo, da imamo med sabo ABRAHAMKO REGINO, prvo pristopnico, novo planinko. Oskrbnica prinese pehtranovo potico, oskrbnik pa buteljko.

Nazdravimo in ji zaželimo še mnogo zdravja, še več pa planinskih doživetij.

Z vrha Kamniškega sedla je najlepši razgled na Tursko goro, planoto Okrešlja, slap Rinka, Mrzlo goro... Še gasilska slika za spomin ter nazaj po isti poti na Frišaufov dom na Okrešlju. Pripravimo si vse potrebno za prenočitev. Sledi krst novincev, zavedamo se, da ne smemo delati nočnega nemira, zato se odpravimo spat. Oskrbnika sta tudi tukaj zelo v redu. Zjutraj se po zajtrku poslovimo in vračamo v dolino. Z avtomobili se nekaj kilometrov odpeljemo, nato spet postanek, kajti čaka nas še vzpon na Klemenčo jamo pod Ojstrico. Kratka, a lepa tura, nato spust z avtomobilom. Nadihani svežega zraka, polni doživetij, malo utrujeni varno prispemo v rodni kraj Beltince. Srečni z željo, da gredo drugič spet, se razide-mo.

Takšni smo BELTINSKI PLANINCI, sicer pa vabimo vse, da se nam pridružijo in z nami delijo planinska in tudi osebna doživetja. Več nas je - lepše je!

Planinski pozdrav!

Zinka BENKOVIČ

LETO 2004 JE BILO USPEŠNO ZA GASILCE IZ GANČAN

Leto 2004, ki se počasi izteka, je bilo za gasilce iz Gančan precej delovno in tudi uspešno.

Gasilsko društvo Gančani je bilo ustanovljeno pred 80-imi leti, zato smo letos poleti dostojno proslavili visok gasilski jubilej. Prireditve je

potekala dva dni. V petek, 16. julija, je bila opravljena sv. maša za vse gasilce, ki sta jo darovala domačin Janez Maučec ter beltinski kaplan Jože Rogač. Po maši je bila slavnostna seja gasilskega društva Gančani, na kateri so bila podeljena priznanja

gasilec ter vsem donatorjem. Sledil je družabni večer, katerega je popestrila domača pevka Dragica Maučec - DICA. Osrednja prireditev je bila v nedeljo, 18. julija. Že zjutraj je vaščane prebudila gasilska budnica. Na prireditvenem prostoru v

športnorekreativnem centru v Gančanih se je zbrala skoraj vsa vas in skupaj z gasilci in gosti iz Radelj ob Dravi smo svečano proslavili gasilski jubilej.

S pričetkom leta 2004 so se pričele tudi aktivnosti okrog gradnje novega gasilskega doma. Želja po novem gasilskem domu je v gasilcih tlela kar nekaj let. V spomladanskih mesecih smo odkupili Srakovo domačijo. Pričeli smo z rušitvijo dotrajane zgradbe. Sledil je postopek za pridobivanje dokumentacije, ki je potrebna za novogradnjo. Na praznik gasilcev, na Florjanovo nedeljo, smo položili temeljni kamen za nov gasilski dom.

V začetku poletja smo tako pričeli z gradbenimi deli in nov gasilski dom je pričel dobivati končno podobo. Tudi tokrat smo gasilci poprijeli za delo in s svojim prostovoljnim delom pripomogli, da danes gasilski dom kaže pravo podobo. Gasilci smo do sedaj opravili preko 600 ur prostovoljnega dela.

Prostovoljstvo je narodno bogastvo

Država bi morala ustvarjalni potencial prostovoljstva, ki je izjemno nacionalno bogastvo, obravnavati bolj stimulatивно oziroma drugače povedano, z več olajšavami vsaj v tistem delu, ki deluje na socialnem, humanitarnem in varnostnem področju. Razmisliti bi kazalo o razlikovanju prostovoljstva v splošnem javnem interesu za razliko od drugega splošnega prostovoljstva, to je druženju državljanov, ki s tem uresničujejo osebne želje in interese.

Za razumevanje pobude je prav, da povemo, da gasilec prostovoljec, ko postane član prostovoljnega gasilskega društva, prevzema dolžnost, odzvati se na poziv na intervencijo, pri ljubiteljskem druženju državljanov pa take obveznosti ni. Prav s tega vidika je Zakon o društvih do prostovoljnega gasilstva krivičen, saj grobo povedano, dolžnost enači z ljubiteljsko aktivnostjo, ki ni zavezujoča.

To bi prostovoljstvu in še posebej gasilstvu dalo nove dimenzije, možnosti in ustvarjalnost, saj bi članstvo v takšnem pristopu videlo interes najodgovornejših organov države, da razumejo in podpirajo napore ustvarjalnega dela državljanov, ki s svojo državljsko in humanitarno vlogo gradijo in ohranjajo kvaliteto prostovoljstva, ki je gibal razvoja in napredka na vseh področjih našega življenja in dela.

Gasilski piknik

Gasilci smo že drugo leto zapored pripravili piknik v zaselku Hraščice, saj je na lanskem padla ideja, da naj bodo taka srečanja tradicionalna.

Člani gasilskega društva so prikazali vajo s hidrantom, nato so se udeleženci tega srečanja formirali v ekipe in se preizkusili v vaji s hidrantom.

Sledil je preizkus moči. Pripravili smo igro vlečenje vrvi, v kateri so nastopile ekipe gasilcev, Gorenčarov, Dolenčarov ter ekipa Hraščice -Turopolje.

Alojz VINČEC

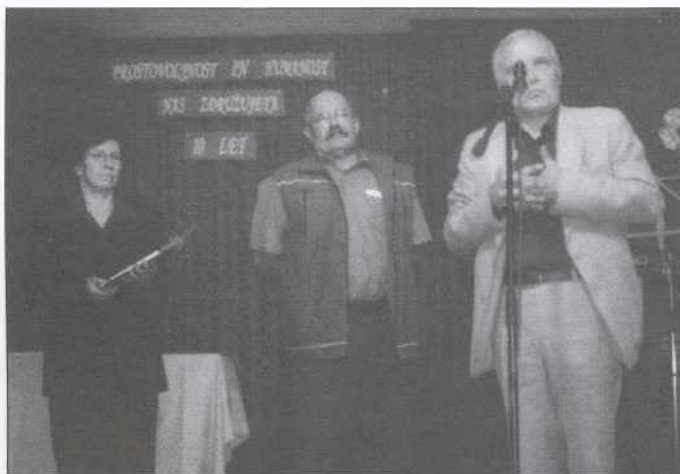
KORK LIPA IN KRVODAJALCI IZ LIPE SMO PRAZNOVALI

Letošnje leto je bilo za člane KORK zelo pestro.

V prvih mesecih letošnjega leta smo se vključili v izvajanje programa "MANJ STRESA VEČ ZDRAVJA". Februarja in marca so potekale tri različne delavnice. Vsako delavnico je vodila druga predavateljica. Obisk je bil odličen, saj se je delavnic udeleževalo več kot 35 slušateljev. Iz tega lahko sklepamo, da nas stres spremlja vsepovsod in vso populacijo, saj se je predavanju udeležila tako mlada kot tudi starejša populacija iz Lipe. Skrajni čas je torej, da tudi na tem področju nekaj storimo. Po zaključenem delu v vseh treh delavnicah je bilo zado-

voljstvo obojestransko, saj so bili slušatelji seznanjeni z vsako podrobnostjo, ki ga spremlja stres in kako ga najlažje sami ublažimo, čeprav to v današnjem tempu življenja ni tako enostavno. Za opravljene delavnice v Lipi se je predavateljem in organizatorjem z zahvalnim pismom OORK M. Sobota zahvalil župan občine Beltinci, g. Milan Kerman, in tako na svojstven način zaključil te pozitivne in poučne delavnice.

Mesec maj je bil za krvodajalce prazničen, saj smo se v odboru KORK Lipa začeli intenzivno pripravljati na slovesnost ob koncu meseca. Najprej smo se 20. maja

odpravili na krvodajalsko akcijo z več kot tridesetimi krvodajalci, krona vsega dogajanja pa je bil 29. maj, ko so naši krvodajalci in KORK Lipa slavili. Skupaj z OORK M. Sobota, Občino Beltinci in KS Lipa smo pripravili podelitev priznanj za večkrat darovano kri, vključili pa smo tudi praznik KORK Lipa, to je 10. obletnico organiziranega krvodajalstva v Lipi. Ob tej priložnosti smo medse povabili slavnostne goste: župana občine Beltinci, Milana Kermana, predstavnico za socialne zadeve v občini Beltinci, Milko Kavaš, predsednika KS Lipa, Jožeta Ferčaka, častnega člana KORK Lipa, dr. Jožeta Magdiča in najožje vodstvo OORK M. Sobota, sekretarko Angelo Sobočan in predsednika odbora za krvodajalstvo Mirka Šerugo.

Krvodajalci v Lipi smo se začeli organizirati l. 1994. Takrat smo naše krvodajalce pod vodstvom predsednice KORK Lipa, Darinke Pucko začeli popisovati in jih vabiti na skupno krvodajalsko akcijo za prepoznavnost vasi Lipa in občine Beltinci. Začetki so bili težki, saj smo morali krvodajalce, ki so hodili na akcije individualno ali preko delovnih organizacij, prepričati, da pomagajo propagirati našo vas in občino. Dolgoročno gledano, nam je to v teh desetih letih odlično uspelo, če se spomnimo, da se nas je na prvo organizirano akcijo odpravilo pet krvodajalk in krvodajalcev. To so bili pionirji lipljanskega organiziranega krvodajalstva. Vsako leto smo pridobivali nove člane, tako da se nas sedaj odpravlja na organizirane akcije trideset in več krvodajalcev. Upamo, da se nam bo pri tem pridružilo še več mladih.

Da smo vsa ta leta dobro delali, pove tudi podatek o podeljenih priznanjih. Podelili smo 51 priznanj in sicer: za 5-krat darovano kri 24 priznanj, za 10-krat darovano kri 11 priznanj, za 15-krat darovano kri 3 priznanja, za 20-krat darovano kri 4 priznanja, za 25-krat darovano kri 3 priznanja in za 30-krat darovano kri 5 priznanj. Podelili smo tudi priznanje za več kot 35-krat darovano kri, in sicer za 38-kratno darovanje ge. Mariji Režonja iz Lipe 101, ki se je zaradi let poslovila kot aktivna krvodajalka, ostaja pa še naprej članica KORK Lipa. Prisrčno smo se ji zahvalili za vse, kar je dobrega in humanega kot krvodajalka prispevala.

Odbor KORK Lipa je od OORK M. Sobota prejel priznanje za predano delo v organizaciji RK. Kot predsednik KORK Lipa sem prejel posebno državno priznanje RK Slovenije za humanitarno in predano delo. Na slovesnosti sem se za to častno priznanje zahvalil in dodal, da je to priznanje plod vseh krvodajalcev in članov. Brez njih tega priznanja ne bi bil deležen, je pa to neke vrste potrditev, da naša organizacija dela dobro in da je naš trud viden.

Se nekaj besed o akcijah, v katerih smo sodelovali:

- Na poziv krovne organizacije RK Slovenija, smo sodelovali v akciji s sloganom SOLIDARNOST PRI-NAŠA TOPLINO.

- Kot vemo, je Posočje letos spet prizadel hud potres. Naša KORK se je odločila, da bo sodelovala v tej akciji. Tako smo klicu po humanitarnosti sledili na drugačen način. Zadolženi smo bili, da izpeljemo nabirno akcijo v naši vasi. Glede na finančno situacijo naših vaščanov, ki so že tudi pretrpeli marsikatero naravno nesrečo, smo se odločili, da zberemo denar od društev, ki delujejo v KS Lipa. Nismo naleteli na gluha ušesa, ampak na ljudi, ki so pripravljeni pomagati, zato smo akcijo uspešno zaključili. Zbrani denar smo nakazali OORK M. Sobota za akcijo ZA POSOČJE. Izkoristil bi dano priložnost in se zahvalil vsem, ki so prispevali denar in bili pripravljeni sodelovati s KORK Lipa: KS Lipa, NK Lipa, KUD Lipa, TD Lipa in PGD Lipa.

Uspehi in pohvale, ki sem jih omenil, nas spodbujajo k še aktivnejšemu delu, zato se že v času, ko nastaja ta članek, v odboru KORK Lipa dogovarjamo za naslednje naloge:

- razdelili smo pakete iz akcije FIHO,
- s KS Lipa in Občino Beltinci se pripravljamo na DAN STAREJŠIH,
- obisk bolnikov na domu in v Domu starejših Rakičan,
- čaka nas novembrska krvodajalska akcija,
- raznos koledarjev za leto 2005,
- planiramo in usklajujemo datume z organizatorji in predavatelji za dve predavanji na temo OBNOVA PRVE POMOČI in OSTEOPOROZA,
- merjenje osteoporoze v mesecu decembru,
- skrb za socialno ogrožene družine.

Ko boste prebirali ta članek, bo že verjetno božično-novoletni čas, zato bi vsem, še posebej pa članom KORK Lipa in vaščanom Lipe, zaželel vesele božične praznike, zdravja in osebne sreče v novem letu 2005. Hkrati pa hvala za vse, kar ste dobrega storili za KORK Lipa.

Štefan OLAJ

*"Dobra zamisel, ki je ne delimo z drugimi,
počasi zbledi in ostane jalova;
kadar pa jo delijo, živi večno,
ker prehaja od človeka do človeka
in ob tem raste." (Lowell Fillmore)*

Tega se zavedamo tudi v DPM Dokležovje in prenašamo zamisli tudi na mlajše generacije. Seveda se ob tem plemenitimo in bogatimo, saj se drug od drugega veliko naučimo. Kajti v vsakem, še tako majhnem koraku, je smisel življenja. O vsem tem smo razmišljali tudi v tednu otroka, ki je letos potekal pod geslom Mladi in EU v prvem tednu oktobra.

Mladi so se družili v delavnicah, v goste pa smo povabili tudi lutkovno skupino LUNA iz Murske Sobote -

učence II. OŠ, ki so nam zaigrali lutkovno igrico z naslovom Tiho, tukaj beremo. Ogledali so si jo najmlajši iz vrtca in šolski otroci. Z junaki iz igrice smo ugotovili, da se tudi branja lahko naučimo, seveda, če imamo voljo in smo dovolj vztrajni. To pa smo povezali z življenjem v EU, kjer je prav tako potrebno veliko znanja, volje, vztrajnosti in poguma, da kljub različnosti in jezikovnim preprekam ne pozabimo svojega materinega jezika. Zavedamo se, da kdor se uči, se nauči, kdor razmišlja, ZNA! Samo znanje je tisto, ki nam ga ob negovanju naših kulturnih in domovinskih pravic nihče ne more vzeti.

Naši mladi obiskovalci si bodo prav gotovo like iz igrice dobro zapomnili in njihovo razmišljanje povezali z vsakdanjim življenjem.

Marija ZVER

OBISKALI SMO PTUJSKI GRAD

Čeprav se poletje počasi posklavlja, nas prijetno toplo sonce greje, ko se po kamniti poti vzpenjamo proti gradu.

Pred nami se razprostire veliko dvorišče, obdano z obzidjem, in grad, ki kar sam vabi v svojo notranjost.

Prijazna vodička nas odpelje v prvo nadstropje in nam ptujski grad pričara v vsej njegovi zgodovini oz. življenje na gradu, ki je bilo nekoč tako pestro. Ogledovali smo si prostore in v vsakem našli nekaj dragocenega, drugačnega kot smo vajeni dandanes. Koliko domišljije in spretnosti so imeli ljudje v tistih časih, da so znali s preprostim orodjem in rokami izdelati pohištvo, slike, peči, skratka vse, kar so potrebovali.

Mojo pozornost so pritegnile raznovrstne peči, ki so postavljene v vsakem prostoru, in vsaka je drugačna. Njihova kurišča niso bila v sobah, temveč na hodnikih. Peči so zelo lepo oblikovane, različnih barv in materialov, katere bi lahko primerjali s keramiko današnjih dni. Toda takrat so ljudje imeli več domišljije in potrpežljivosti, da so lahko ustvarili tako lepoto. Plemiči, ki so tu živeli s svojimi družinami, so verjetno znali ceniti, kar so imeli, sicer se to ne bi ohranilo do danes. Zdaj je grad en sam muzej, čeprav se življenje tu nadaljuje, saj

organizirajo razne prireditve. Lahko bi se sprehajali še in še po sobah in vedno znova bi odkrili kaj novega in si v mislih pričarali ljudi, ki so tam živeli.

Preden smo se odpravili z gradu, smo kar stekli k obzidju. Pod nami se je razprostiral Ptuj v vsej svoji lepoti in reka Drava nam je skrivnostno pripovedovala zgodbe iz preteklosti, ki jih spravlja v zajezenem jezeru.

Maja FRAS

Verjetno ni ljubitelja slovenske glasbe ali pa vsaj bežnega poznavalca slovenske glasbene scene, ki bi ne poznal skupine Orlek. Gre namreč za eno najboljših slovenskih etno rock skupin, ki občinstva, pa naj nastopajo na velikem koncertu ali na manjši zabavi, nikjer ne pustijo ravnodušnega. V to smo se lahko prepričali tudi na njihovem nastopu v vaškem domu v Lipovcih.

Društvo za napredek umetnosti Aquila Lipovci vsako leto organizira likovno kolonijo. Ustanovil in 10 let jo je vodil Izidor Horvat Izak, ki pa je žal po deseti koloniji umrl. In prav Izak je bil vez med Orleki in Lipovci. Kot dober prijatelj Vlada Poredosa in ostalih članov skupine jih je že v prejšnjih letih v času kolonije večkrat povabil v Lipovce. Orleki so se vedno radi odzvali vabilu in na svojih nastopih, običajno so bili to manjši koncerti, navdušili prisotne.

Poskrbeli smo, da se kolonija odvija naprej. In tudi vez med Lipovci in Orleki ostaja. Tako smo na eni od sej upravnega odbora društva Aquila premišljevali, kako izpeljati družabno srečanje. Prva ideja: Orleki. Nekaj telefonskih pogovorov, na drugi strani Vlado in Mitja, in dogovor je bil hitro sklenjen: "Pridemo!"

Društvo vsako leto ob zaključku kolonije za vse, ki kakorkoli pomagajo pri izvedbi, organizira družabno srečanje. Letos smo ga, ob ne preveč ugodnih vremenskih razmerah podnevi, organizirali 25. junija v vaškem domu v Lipovcih.

Povabljeni, ki so se v poznih popoldanskih urah počasi zbirali in se jih je pozneje zbralo kar lepo število, so najprej zabavali fantje obetavne domače skupine Feeling. Sašo, Luka, Miha in Denis so s svojimi komadi kaj hitro ogreli občinstvo in vzdušje je kmalu postalo pravo. K boljšemu razpoloženju je pripomogel tudi bogač.

Prispel je minibus in z njim Orleki. Pristrčen pozdrav ob Vladovem opravičevanju njihove, z naše strani niti ne opažene, nekajminutne zamude: "Saj veste, morali smo se ustaviti še na cintorju!" Kot pravi profesionalci so vljudo zavrnili naše takojšnje povabilo k bogaču: "Bomo že pozneje. Najprej bomo razložili in postavili opremo." Ob postavljanju opreme še številni pozdravi s prijatelji in znanci, katerih imajo v Lipovcih kar nekaj. Nekaj opravil v zvezi z ugaševanjem in ozvočenjem in oder je bil pripravljen.

Na hitro še osvežilna pijača in na oder. Publika v pričakovanju prvega komada. In Vlado je poskrbel za zelo čustven uvod v koncert. Skupina Orlek je namreč prvič v živo predstavila Izaku posvečeno pesem Zbogom Izak oz. Pesem za Izaka, ki govori o njem in o stvareh, ki jih je imel on najraje. Ob izvajanju komada je marsikoga malce stisnilo pri srcu, v očeh prisotnih je bilo tu in tam opaziti kakšno solzo. Vlado je povedal, da pripravljajo novo zgoščenko, na kateri bo tudi ta pesem ter da bodo na koncertu predstavili tudi druge komade s tega projekta, seveda ob tistih njihovih najbolj udarnih. In ko so po novejši skladbi Moja boginja Orleki odigrali eno njihovih najpopularnejših Gremo na bunkovc, je bilo razpoloženje v dvorani takoj na višku. Orleki med svojim nastopom namreč nikogar ne pustijo ravnodušnega, gledalca s svojo glasbo enostavno prisilijo k sodelovanju. V zraku je bilo čutiti neko posebno energijo, ki so jo s svojim profesionalnim nastopom znali ustvariti Orleki. Navdušenje v dvorani je šlo k vrhuncu, ko so predstavili še eno novo skladbo, in sicer v prekmurščini, Pišta bači. Gre namreč za neke vrste priredbo tiste znane prekmurske ljudske Pišta bači, koula vlačiči. Ob tem, da so nadaljevali z njihovimi najbolj znanimi Henrik in Rozika, Na Kum, Balada o Štefu in Blažu ter nekaterimi novimi, ki se bodo med njihovimi poslušalci prav gotovo lepo prijele, je prvi del njihovega nastopa prehitro minil.

Okrepčilo z bogačem, pijačo, malo oddiha, kakšen pogovor z domačini in kaj kmalu so bili spet na odru, poslušalci pa vsi do zadnjega zopet pri stvari. Izvedba narodne Vinske trete, seveda v orlekovski različici, pa je bila tako ali tako skupen nastop Orlekov in publike. Kakor tudi kasneje skladba Koline oz. bolj poznana kot Matjažek je gujdeka kla, ki je obiskovalcem zvenela tudi zelo domače. Mirčeva improvizacija na saksofonu na temo

Nastop skupine Orlek pred polno lipovsko dvorano

Ko pride polnoč je med posameznimi skladbami še dodatno "segrela" občinstvo. Da fantje do potankosti obvladajo svoje instrumente, še posebej Jure svojo harmoniko, so dokazali ob izvedbi vsem dobro znane Golice. Po njihovo seveda. Ob koncu še Pomo polka in nekaj drugih udarnih komadov, odigranih z vsem žarom, zahvala in koncerta bi naj bilo konec.

Toda zadonel je aplavz, ki ga dvorana lipovskega vaškega doma verjetno še ni bila deležna. Obiskovalci, vsi do zadnjega, so začutili, da so doživeli nastop oz. koncert, kot ga še niso in so to znali nagraditi z velikim, dolgim aplavzom. In če koncert obiskovalcev ni mogel pustiti ravnodušnih, aplavz ni mogel pustiti ravnodušnih Orlekov. Prišli so še enkrat na oder ter odigrali še nekaj skladb. In kot je vsega lepega konec, je bil zdaj zares konec tudi njihovega koncerta, ne pa tudi konec prijetnega glasbenega večera.

Za instrumente so spet poprijeli fantje iz skupine Feeling. Z nekaj narodnimi in nekaj bolj divjimi so popestrili že tako vroče vzdušje. Nekateri obiskovalci so si zaželeli plesa in v hipu je bilo nekaj stolov in miz pospravljenih ter plesišče nared. V hipu je bilo plesišče tudi polno. Zdaj so imeli tudi nekateri člani skupine Orlek, ki te možnosti nimajo pogosto, priložnost, da so preizkusili še svoje plesne sposobnosti. In ko so fantje iz skupine Feeling s svojo glasbo zajadrali v bolj zabavne vode je bilo to Mirčevih pet minut slave. Iz kovčka je vzel svoj, že pospravljen saksofon in skočil na oder ter s svojim instrumentom popestril zvok mlade domače skupine. Po nekaj skladbah se mu je pridružil še trobentač Janez. Repertoar te nove šestčlanske zasedbe je bil kar pester. Plesalci, katerih je bilo polno plesišče, so lahko svoje znanje preizkušali ob zvokih slovenskih in hrvaških zabavnih skladb, črnskih

duhovnih, rock and rolla, po dvorani se je razpotegnilo tudi kolo, pa tudi tunel ob ameriški polki jim je uspelo sestaviti. In na Mirčevo celovečerno željo so odigrali tudi Ko pride polnoč.

Od trenutka, ko je nekje okrog polnoči Mitja naznanil: "Mi bomo zdaj počasi šli.", sta minili skoraj še dve uri in na koncu so se Orleki res morali posloviti. Nekaj osvežilne pijače za pot domov, še zadnji pomenki z domačini, zahvale z ene in druge strani in na pot. Minibus je izginjal v noč v smeri domovanja knapov, v smeri Zasavja. Pot, polna zanimivih dogodivščin in dobre volje.

Odlična glasba, dobro vzdušje, skratka lep večer. Člani društva v bodoče obljublajo podobne dogodke. In tudi Orleki bodo v Lipovce verjetno še prišli.

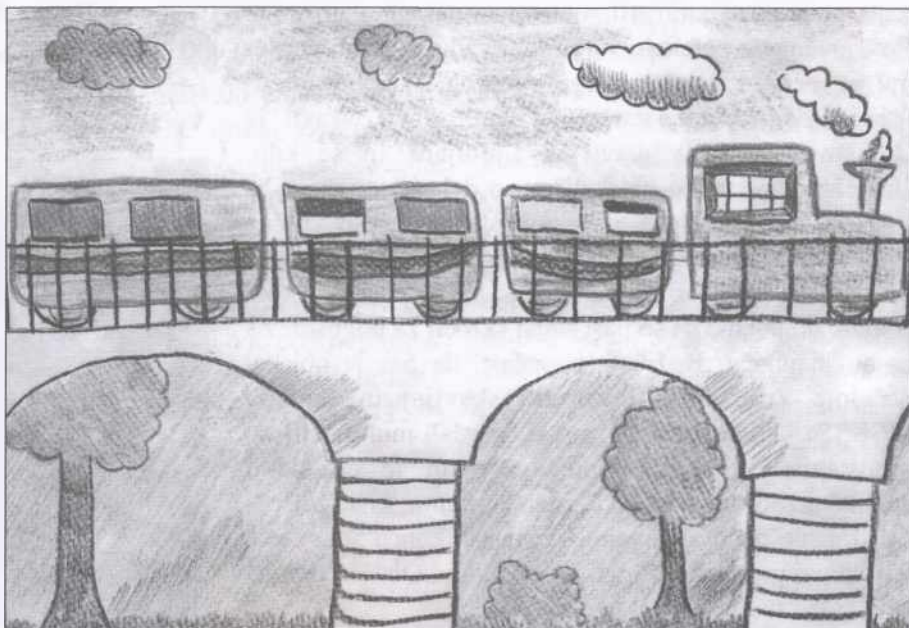
Jop

IZLET NA PTUJ

Pozdravljeni, sem Iva in stara sem 12 let. Saj veste, kako lepo se je peljati z vlakom, še posebej, če imaš ob sebi prijatelje. Mene je ta sreča doletela 30. avgusta, v ponedeljek, ko smo se jaz in še drugi izletniki zbrali na železniški postaji v Murski Soboti. Naš cilj je bil Ptuj - to lepo starodavno mesto z zanimivo in bogato zgodovino. Ob 10.00 uri smo se poslovili od staršev in se odpravili proti vlaku. Izbrali smo si sedeže in začeli uživati v vožnji. Ustavili smo se na kar nekaj postajah. Vsi smo bili zelo razigrani in do ušes nasmejani. S polnimi nahrbtniki dobrot smo komaj čakali, da prispemo. Vzdušje na vlaku je bilo prijetno in vožnja je kar hitro minila. Izstopili smo na železniški postaji Ptuj. Zaloge v nahrbtnikih so se nekoliko zmanjšale - sreča v nesreči, saj smo bili siti in polni energije, kar pa vedno prav pride. Tokrat nam je to pomagalo pri vzponu na grad. Tam smo dobili svojo vodičko, katera nam je povedala, veliko (zares) zanimivih

stvari. Sicer pa je obisk gradu že sam po sebi zanimivo - razburljivo. Ko v mislih premeleš zgodbe o grofičnih in grofih, hkrati pa se zavedaš, da mogoče ravno zdaj hodiš po stopinjah le-teh. V gradu smo videli največjo ohranjeno zbirko turkerij v Evropi. Tam je bilo tudi staro pohištvo, razne lepe tkane preproge ter ure;

med njimi je bila še posebno zanimiva astronomska ura, in še veliko zgodovinskih stvari. Seveda smo si lahko kupili kakšen spominček in tudi fotografirali smo se. Z gradu je bil zelo lep pogled na reko Dravo in jezero, ki se je bleščalo v soncu in seveda na stari del Ptuja, kamor smo zavili, ko smo se spustili z gradu.

Takrat je našo izletniško skupino prevzel pogled na stare zgradbe, bakrene in kamnite spomenike, cerkev in gledališče, ki stoji ravno v osrčju mesta. Naredili smo nekaj fotografij, nato pa nadaljevali pot ter iskali senco za počitek. Seveda smo bili presrečni, ko smo se ustavili pod senčniki in to ravno pred pizzerijo SLONČEK. Naročili smo vsi pizze

ter jih nato z užitek pojedli. Za piko na I pa smo lahko obiskali trgovine v okolici, kjer si je nekaj prijateljic kupilo torbice. Ustavili smo se še na pošti in krenili proti železniški postaji, da bi pričakali vlak. Med čakanjem smo se pogovarjali ter jedli in pili, kar nam je še ostalo, seveda. Vlak je z žvižgom kmalu oznanil, da je že blizu postaje,

ko pa je prisopihal, smo vsi polni novega znanja sedli nanj in se odpeljali proti domu, kjer so nas že pričakovali starši. Ta izlet smo si brez izjeme vsi vtisnili v lep spomin.

DPM DOKLEŽOVJE

Literarna delavnica

Iva DRVARIČ

SKAVTSKO LETO 2003/2004 V STEGU BELTINCI 1

V skavtskem letu 2003/2004 smo skavti iz beltinskega stega "Prekmurski štrki" bili posebej aktivni. Aktivnih skavtov nas je bilo v tem letu okrog 70. Razdeljeni smo v tri starostne skupine oz. veje: krdelo (15 članov), v katerem so volčiči in volkuljice (VV), četa (35 članov) z izvidniki in vodnicami (IV) in klan (10 članov) s popotniki in popotnicami (PP). Vse skupine pa nas vodi 10 voditeljev, ki smo združeni v skupnost voditeljev (SKVO). Z rednimi tedenskimi srečanji smo začeli v začetku oktobra. Na srečanjih smo spoznavali razne skavtske veščine, se družili in se zabavali.

18. oktobra 2003 je bil za skavte v Beltincih velik dan, kajti praznovali smo 10. obletnico našega delovanja. Praznovanje je potekalo v veselem vzdušju kljub mrzlemu vremenu. Udeležilo se ga je okrog 200 ljudi, predvsem sedanji člani, starši, nekdanji skavti, skavti iz Črenšovec, odrasli skavti iz Ljubljane in še kdo. Udeleženci so lahko obiskali razne delavnice; skavtske veščine, skavtske igre in pesmi, skavtski izziv, ročne spretnosti, skavtstvo odraslih, voditeljstvo, počketeš in delavnico, skavtstvo v literaturi in na internetu. Skozi celotno dogajanje pa so naši starši skrbeli za pogostitev s hrano in pijačo. Doživeli smo čast, da nas je obiskal načelnik Združenja slovenskih skavtinj in skavtov (ZSKSS). Po delavnicah smo si ogledali multimedijko predstavitev zgodovine stega. Potem je pa sledil zaključni zbor ter podelitev priznanj tistim, ki so prispevali k uspešnemu delovanju stega. Na koncu smo se še vsi skupaj povsneli ob tabornem ognju. Ob desetletnici smo izdali tudi zbornik.

V oktobru smo še medse sprejeli novince ter imeli prehode iz mlajših starostnih vej v starejše. V začetku adventa smo delali adventne venčke, ki smo jih nato prodajali. V decembru smo tokrat v naše kraje prinesli LUČ MIRU iz Betlehema. Ob tej priliki smo organizirali prireditev sprejema Luči miru skupaj s skavti iz Črenšovec, ki je tokrat potekala v Črenševcih. V januarju smo imeli orientacijski izziv za četo, na katerem je sodeloval tudi klan.

V februarju so se vse starostne skupine odpravile na zimovanje: krdelo v Markovce na Goričkem, četa v Podkum, klan pa v Ribnico na Pohorju. Prav gotovo smo se vsi lepo imeli na zimovanjih ter doživeli marsikaj lepega, poučnega in zabavnega. Zimovanja so potekala v času, ko skavti praznujemo DAN SPOMINA (22.2.), kajti na ta dan se je rodil ustanovitelj skavtstva Robert Baden-Powell. Ta dan smo ob 19.00 ponovili našo obljubo, kar je navada vseh skavtov po vseh deželah sveta in se tako z njimi simbolično povezali. Kot pravi 6. skavtski zakon: "Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo", smo ga tudi mi hoteli kar konkretno izvesti in tokrat v sodelovanju z OŠ. Lepo smo se dogovorili, kaj vse bi lahko počeli, a žal smo nekako tik pred tem zvedeli, da kaj takega ne bo mogoče, pa še tudi danes ne vemo razloga, zakaj je sploh do tega prišlo.

S svojimi zastavami smo se udeležili velikonočne procesije po Beltincih.

In že so tu majske počitnice ter težko pričakovani izhod čete, ki je potekal v obliki tridnevnega tabora v Vučji Gomili, kjer smo se pripravljali na redni poletni

tabor. Nekateri novinci pa so opravili skavtsko preizkušnjo, katero mora vsak novinec opraviti, če želi dati skavtsko obljubo. Tudi ostali so bili preverjeni v svojem skavtskem znanju. Konec maja smo imeli formalen zaključek skavtskega leta, kjer smo preverili, kakšno leto je za nami. Ugotovili smo, da uspešno.

V poletnih počitnicah je čas za poletne tabore. Krdelo volčičev in volkuljic (najmlajši) je taborilo v Zg. Leskovcu pri našem nekdanjem g. kaplanu Ediju Vajdi. Četa je taborila nedaleč od Rogaške Slatine, kjer so šotori tokrat kar za 12 dni (najdlje do zdaj) postali naš novi dom. Sami smo si postavili razne taborne stavbe (kuhinje, ognjišča, WC, tuširnica, jambor), ki so nam pomagale preživeti teh 10 dni v naravi. Prav tako je 5 naših novincev dalo skavtsko obljubo. Novost na tem taboru je bila, da so se nam čez vikend pridružili nekateri starši skavtov, tako da so sami izkusili nekaj skavtskega življenja. Klan žal letos ni šel na potovalni tabor. V počitnicah je nekaj skavtov sodelovalo kot animatorji na oratoriju. Udeležili smo se pa tudi srečanja pomurske mladine v Turnišču v okviru Marijinega praznika. V avgustu sta se 2 izvidnika udeležila tečaja za vodnike.

Razne aktivnosti pa so potekale skozi celo leto. Vsako zadnjo nedeljo v mesecu smo sodelovali pri otroških mašah tudi s petjem, za katerega je poskrbel naš SKAVTSKI BAND, ki je skozi vse leto marljivo vadil in nam popestril maše. Voditelji smo na sestankih SKVO-ja (skupnost voditeljev) načrtovali naše aktivnosti in se izobraževali v skavtskih vodstvenih veščinah. Novost v tem letu je bila ustanovitev skupine bodočih skavtskih voditeljev, v kateri je 6 mlajših odraslih spoznavalo skavtstvo in se pripravljalo za voditelje. Udeleževali smo se raznih državnih srečanj voditeljev in tabornih šol. Počasi je nastajala naša spletna stran, ki vsebuje že toliko besedil in slik ter drugih zadev, da smo si upali povedati, da se jo lahko obižče.

Aktualno

Oktobra se je začelo skavtsko leto 2004 /2005; 16.10. smo praznovali DAN STEGA, takrat je bilo predstavljeno tudi novo vodstvo stega. Sedanjega dolgoletnega stegovodjo Branka Bakana je zamenjal Boris Tibaut, pomočnik stegovodje pa je postal Uroš Koštric. V četo smo sprejeli kar dosti novincev. Dosti skavtov je prestopilo v starejše veje. Uvedli smo noviciat, vmesno starostno skupino med četo in klanom, tako da se je sedaj struktura stega precej spremenila. Zaživela je naša spletna stran, ki je vedno bolj obiskana.

Kaj pa bomo še počeli?

Nadgrajevali bomo našo spletno stran <http://beltinci1.skvt.net> (vabljeni da jo obižčete). Še naprej se bomo dobivali na tedenskih srečanjih, sodelovali pri mašah, delali na raznih projektih, kot so adventni venčki, Luč miru iz Betlehema, in skrbeli, da se bomo "dobro meli" in naredili ta svet nekoliko lepši.

Boris TIBAUT - Močni medved

SMELO PO NADALJNI KREPITVI POŽARNE VARNOSTI

Gasilci Gasilske zveze Beltinci smo 27. marca 2004 opravili letno skupščino naše zveze. V tem letu smo si po programu dela in finančnem planu zadali široko področje našega delovanja. Zaradi stalnih operativnih aktivnosti in operativne pripravljenosti bomo tudi v tem letu posvetili posebno skrb izobraževanju članstva in bomo za vse izobraževalne programe namenili 1.100.000,00 SIT.

Dobro poučen in strokovno izobražen gasilec lahko kvalitetno opravlja naloge zaščite in reševanja, samo če je opremljen s primerno zaščitno opremo. Za zaščito opera-

tivnega sestava bomo v letu 2004 porabili 1.000.000,00 SIT.

Delo operativnih enot v primeru intervencije je dokaj rizično, saj moramo v bodoče naše reševalne enote po veljavni zakonodaji zdravniško pregledati. Vsi gasilci od podmladka do članov v društvih so zavarovani. Prav tako je zavarovana tudi oprema. Za ti dve področji organizacijskega delovanja naših društev bomo namenili 1.600.000,00 SIT.

Iz naslova nabave opreme pa smo iz finančnega plana dela v letošnjem letu namenili 1.200.000,00 SIT za nabavo motorne brizgalne Zigler za PGD Melinci.

Na letni skupščini je bil potrjen petletni finančni plan dela in nadaljnje usmeritve razvoja vseh društev v naši zvezi. V teh petih letih bo podan poseben poudarek samemu razvoju osrednjega društva Beltinci. Prva večja investicija je dograditev gasilskega doma v Beltincih, ki bi jo naj končali nekje v letu 2008. V ta namen bomo v letu 2004 namenili 7.000.000,00 SIT. S to veliko naložbo ne bo okrmjeno samo delovanje ostalih društev. V samih kongresnih usmeritvah 14. kongresa GZ Slovenije in veljavne zakonodaje je naloga lokalnih skupnosti, da temu primerno opremljajo osrednja društ-

Skupščina GZ Beltinci 2004

va in da ta morajo zagotoviti intervencijo ob vsakem času.

Poleg ostalih pomembnejših aktivnosti, ki jih bomo vodili v teh letih, je izgradnja gasilskega doma v Gančanih in nabava cisterne za PGD Lipovci. V tem obdobju bomo nabavili čoln in motor za PGD Dokležovje. Vsa ostala področja našega dela bodo opredeljena v letnih načrtih.

Ključ do nabave opreme je znan, saj so dolžna društva in KS opremo primerno sofinancirati po veljavnih kriterijih glede na kategorizacijo društev.

Glede na organizacijsko področje delovanja zveze bomo v tem letu izvedli preglede društev in občinsko

vajo, ki bo v Lipi. V poletnih mesecih bodo naša tri društva praznovala 80-letnice aktivnega dela (Dokležovje, Bratonci, Gančani).

V jesenskih mesecih bo organizirano veslanje na reki Muri, ki ga bo organizirala GZ Tišina in tega se bodo udeležile tudi naše enote iz obmurskih vasi. V mesecu požarne varnosti bomo izvedli vajo operativnih enot, ki bo v Ižakovcih.

Organizirali bomo dneve odprtih vrat in naše delo predstavili občanom na internem kanalu kabelske televizije.

Uspešni smo lahko samo, če smo združeni in vidimo krepitev požarne varnosti kot celotni segment našega dela v sleherni krajevni skupnosti. Stalna operativna pripravljenost našega operativnega sestava je pokazatelj, da z vso opremo, ki jo imamo na razpolago, lahko uspešno izvajamo naloge zaščite in reševanja v naši občini. Tri društva pa so dobro opremljena z opremo za reševanje na vodi.

Rezultati našega dela so vidni na vseh področjih našega delovanja in to zato, ker smo složni in smo se vedno pripravljeni pogovarjati kot tovariši.

Brez volje in želje po uspehu ni poti!

S pozdravom NA POMOČ

Jože LEBAR

IMELI SMO LJUDI IN MEMORIAM LUDVIK ČERNI (1925 - 2004)

17. julija je bila posmrtno podeljena srebrna plaketa ZZB NOB Slovenije Ludviku Černi iz Beltincev, ki so jo na posebni slovesnosti pod naslovom Ne pozabimo preteklosti na Vaneči prevzele žena Marija ter hčerki Albina in Slavica.

Tovariš Ludvik Černi je vodil Krajevno združenje ZZB NOB v Beltincih kot predsednik, z nekaj vmesnimi prekinitvami, skoraj 30 let. Pri svojem delu je bil vedno zelo vztrajen, kajti delo borčevske organizacije v domačem okolju je vodil dosledno in prepričljivo, tako da se je borčevska organizacija redno vključevala v prireditve in druga druženja v krajevni in občinski skupnosti. Sam je bil aktiven v območnem ter tudi republiškem združenju ZZB NOB.

Rodil se je 27. aprila 1925 v Renkovcih, danes občina Turnišče. Njegova aktivnost v NOB je segala že v leto 1944, ko se je v začetku oktobra srečal s partizani

Džemsove čete v Nedelici (Ivan Majnik Džems je s Kozjaka s 23 partizani Lackovega odreda za šest dni prišel prek Mure v Prekmurje) ter se jim kot kurir pridružil na področju Nedelice, Turnišča in Renkovec. Njegov najbližji sodelavec je bil Jože Čeh Polde, ki je padel 14.01.1945. Černijeva aktivnost ni ostala skrita okupatorjem in 16.01.1945 so ga madžarski žandarji aretirali, ga odpeljali v zapore v Körmend ter ga predali Nemcem, ki so ga odpeljali v taborišče Ausburg, od koder se je k sreči živ vrnil domov junija 1945.

Za svoje uspešno delo na različnih področjih delovanja po 2. svetovni vojni je prejel številna priznanja OF slovenskega naroda, priznan mu je bil Domicil aktivistom OF občin Lendava in Murska Sobota, prejel je plaketo slovenskih obrtnikov, letos februarja pa mu je bilo izročeno priznanje za uspešno delo s strani Območnega združenja ZZB NOB Murska Sobota.

Tokratne dodelitve srebne plakete ZZB NOB Slovenije ni dočakal, kajti umrl je 7. julija 2004 in zadnje slovo, ob praporih Zveze združenj borcev NOB in praporu Združenja obrtnikov, je bilo na pokopališču v Beltincih, 10. julija 2004.

Filip MATKO

POSLANEC LDS V DZ RS

Dr. Mitja Slavinec, ki je v 5. volilni enoti, torej tudi v naši občini, na listi LDS kandidiral za poslanca v Državni zbor Republike Slovenije, je bil izvoljen.

Novoizvoljenega poslanca smo volilci naše občine lahko spoznali tudi na predvolilnem srečanju v beltinskem parku, ki je bilo v soboto, 25. 9. 2004. Ob izvrstnem bograču in v veselem razpoloženju se nas je družilo veliko število članov in simpatizerjev LDS.

Regina Ozmec

*"Naj čas nikoli ne mineva tako hitro,
da ne bi zastali in pomislili na prijatelje,
se nasmehnil, spomnili in občutili lepoto tega,
da imamo drug drugega."*

**NAJ VAS, DRAGI OBČANI IN OBČANKE,
BOŽIČNI MIR TER VESELJE, SREČA IN
ZDRAVJE SPREMLJAJO VSE LETO 2005!**

Občinski odbor in svetniška skupina LDS Beltinci

IN VENDAR SE JE PREMAKNILO

Skoraj ne mine dan, da ne bi na televiziji videli različnih prispevkov o mnogih muzejskih zbirkah v Sloveniji. V veliko naših vaseh in mestih se ljudje trudijo, da bi postavili na ogled zbirke iz naše kulturne dediščine.

Tudi v Beltincih je že dolgo prisotna želja, da bi postavili na ogled določene zbirke zgodovinskih predmetov ali pa ustanovili muzejsko zbirko. V Beltincih imamo dosti zbiralcev starin z različnimi interesi, ki so pripravili že več zelo odmevnih razstav v preteklih letih. Zavedati se moramo, da postavitve muzejske zbirke ni samo razvrstitev predmetov po mizi za ogled. Muzejska zbirka mora biti postavljena smiselno, povezana s spremljajočim besedilom in ustreznim slikovnim gradivom.

Glede na to, da je v Beltincih delovala ena od štirih najstarejših lekarn, in da je tu bil rojen in je deloval dr. Jože Zadavec, priznan strokovnjak in raziskovalec pomurskega zdravstva in zdravstvenih problemov v regiji, smo se odločili, da ustanovimo Medikahistorični muzej za področje Pomurja oz. severovzhodne Slovenije. Poleti je župan občine Beltinci ustanovil projektno skupino, ki bi to željo občine uresničila. Občina je zagotovila tudi začetna denarna sredstva, ki so potrebna za

adaptacijo in pripravo prostorov. Odloženo je bilo, da muzej namestimo v severovzhodni del gradu v pritličju, v delu, kjer je bila včasih telovadnica in drvarnice. Pred kratkim smo začeli tudi z začetnimi gradbenimi deli, ki so pa seveda povezane z mnogimi težavami, kajti natančno moramo upoštevati stroge zahteve zavoda za varstvo kulturne dediščine. Ureditev muzeja je seveda povezana z velikimi materialnimi stroški. Sklenili smo, da bomo muzej odpirali postopoma.

Muzej smo zasnovali tako, da je razdeljen v 4 enote:

- lekarniško dejavnost,
- ljudsko zdravilstvo in padarstvo,
- splošno zdravstvo, s posebnim poudarkom na borbi proti boleznim, ki so bile specifične v Pomurju (trahom),
- bolnišnično dejavnost in zgodovino razvoja soboške bolnišnice, ki je bila ustanovljena leta 1893.

Odločili smo se, da v prvi fazi postavitve muzeja prikažemo lekarniško dejavnost v Pomurju, ljudsko zdravilstvo in padarstvo ter del splošne zdravstvene dejavnosti s posebnim poudarkom na borbi proti trahomu in s tem v zvezi delovanja dr. Jožeta Pečana pri nas.

Poudaril bi rad, da smo uspeli pridobiti zelo

dragocene eksponate, od katerih so nekateri edinstveni v Sloveniji. Ekspoziti so zelo dobro ohranjeni, ostale pa bomo s pomočjo ustreznih strokovnjakov obnovili.

Ker je postavitve takšnega muzeja projekt, ki presega meje naše občine, bomo k sodelovanju pritegnili predstavnike zdravstva iz celotne regije z namenom, da nam svetujejo na svojem področju. Projekt bomo poskušali vključiti tudi v novoustanovljeno medicinsko fakulteto v Mariboru, ker smatramo, da lahko postane del učne baze.

Hkrati apeliram na vse občane, ki bi utegnili imeti doma stvari, ki so pomembne za muzej (različni padarski instrumenti ali klešče za puljenje zob, stare stekleničke za zdravila), da se nam oglasijo, predvsem pa tudi tisti, ki so pred leti odkupili staro lekarniško pohištvo iz lekarn v Beltincih.

Kakor vidite, je pred nami še obilo trdega dela in seveda moralna obveza do vseh tistih, ki so prispevali določene eksponate, da jih čimprej razstavimo.

Nikolaj SZEPESSY

ZGODOVINA DOKLEŽOVJA KRATEK SPREHOD SKOZI ČAS

Z Dokležovjem me vežejo številne vezi, zato sem si za predstavitev izbrala prav ta kraj. V tej vasici ob Muri imam svoje korenine, saj sta se tam rodila moja babica in dedek in tudi moj očka, ki je v Dokležovju preživel svoja brezskrbna otroška leta in mladost. Sam mi je o tem velikokrat pripovedoval in tako poznam številne kotičke ob Muri, kjer je lovil ribe. Tudi sama se rada vračam tja, saj imam v kraju veliko prijateljev. Dokležovje se prvič omenja 1322 leta (po nekaterih virih pa že 1275 leta) kot DOKLESI in leži ob reki Muri na 184 m nadmorske višine. Pod vasjo je stara struga Mure Šanec, v kateri je včasih pritekala na površje voda na več mestih (Ribnjek, Nakel in Kap, stnjek). Ker so ljudje z odpadno zemljo in drugim gradbenim materialom zavažali svoja zemljišča, so te vode v današnjem času usahnile. Včasih je bilo ob vasi veliko močvirnatega sveta, v katerem so veselo regljale žabe. Tako se je udomačilo: "Dokležanci majo žabe na lancii."

Reka Mura pa je v zgodovini velikokrat prestopila svoje bregove in poplavljala. Ko so pred leti zgradili obrambni nasip, so tako preprečili poplave vasi. V starih strugah Mure rastejo lokvanji in na travnikih spomladi narcise. Najlepše pa zacvetijo beli zvončki, ki pobelijo gozdna tla in obronke travnikov kot bela preproga. In ravno tu se začne krajinski park s poplavno floro.

Vas je razdeljena z imeni na več delov: Gomji konec, Spodnji konec,

Trate, Osredek, Krčevine. Pred nekaj leti je vas dobila tudi imena ulic, nadaljša je Glavna ulica.

V davnih časih je vas pripadala beltinski graščini in vse do razpada avstroogrske monarhije k županiji Zala (Madžarska).

V Pokrajinskem muzeju v Murski Soboti je razstavljena kovinska ostroga, najdena v Dokležovju, ki je značilna za 9. in 10. stoletje.

Vas ima zelo bogato zgodovino in iz pisnih virov je znano, da so 19. maja 1641 leta Turki napadli Dokležovje in plenili po vasi. V suženjstvo so takrat odpeljali 22 ljudi, 4 pa so razsekali. Tako so Dokležanci morali hoditi na delo celo v Kanižo kot podložniki Turkov. Prav tako so vas večkrat napadli Kruci (o tem je zapisal tudi v svojih pripovedih pesnik Marko Golar).

V vasici so že leta 1669 zgradili leseno kapelico z zvonikom, ki je bila posvečena sv. Janezu Krstniku. Vaščani so v začetku spadali k turniški podžupniji, nato pa k beltinski županiji. Ker je kapelica pogorela, so v letih 1845-1846 zgradili cerkev in jo posvetili sv. Štefanu, madžarskemu kralju.

Letos smo praznovali 60-letnico samostojne župnije.

Dokležovčani so bili ves čas zelo močno povezani s sosednjim Veržejem, še posebno s selezijanci, tako kulturno kot duhovno.

ŠOLSTVO

1889 so v Dokležovju odprli katoliško ljudsko šolo, ki je bila v kmečki hiši. Imeli so zelo naprednega in ozaveščenega učitelja Ivana Benkoviča, ki mu je uspela gradnja šolskega poslopja z eno učilnico in stanovanjem za učitelja. Takrat je šola obiskovalo več kot 100 učencev, ki so se stiskali v eni učilni-

ci. Bil je zelo napreden in je slovel kot zgleden poljedelec, živinorejec in čebelar. Njegov učenec je bil tudi pokojni Ivan Jerič, poslanec SLS, župnik in pozneje dekan in častni kanonik. Prav Ivan Jerič ima velike zasluge za priključitev Prekmurja k tedanji Jugoslaviji - sedaj Sloveniji, vendar je bil za svoje napredne ideje in plemenita dela velikokrat preganjan in celo zaprt. O tem pričata dve njegovi knjigi, ki pa sta žal izšli po njegovi smrti: Moji spomini in Madžarizacija Prekmurja. V zahvalo za delo je Ivan Jerič prejel posmrtno priznanje občine Beltinci, pred nekaj leti pa so v njegov spomin odkrili doprsni kip, ki stoji v samem središču kraja, pred cerkvijo.

Šola je bila vedno središče dogajanja in je imela na ljudi zelo močan vpliv.

Tudi prva svetovna vojna vasi ni prizanesla, saj je terjala žrtve. Leta 1922 je bil čez Muro zgrajen leseni most, 1924 pa je vas dobila tudi železniško postajo, ko je stekla proga med Ormožem in Mursko Soboto. Žal so 1964 železniško postajo ukinili.

Vse od ustanovitve do razpada Avstro-ogrske so v šoli poučevali v madžarščini, saj učitelji niso znali slovenščine. Poznejši učitelji so v kraj vnesli mnogo novosti in zbirali okrog sebe mlade, ki so se družili v društvih. Najbolj odmevno je bilo gasilsko društvo in kulturno prosvetno društvo. Prirejali so velike proslave in igrali ljudske igre. Po tem

so bili znani daleč naokoli. Prav gotovo je vse to pustilo v samem kraju pozitivne posledice in se odraža še danes. Za Dokležance tudi pravijo: Dokližanci pisnoznalci.

V Dokležovju so bili doma zelo dobri mlinarji, ki so imeli svoje mline na Muri. Žal jih danes več ni, saj so zadnjega razdrli 1964 leta. Ker so ljudje ob Muri pridelovali na polju veliko lanu, so bili v Dokležovju kar trije tkalci, ki so na statvah tkali laneno platno. Iz njega so izdelovali vso obleko za vsakdanjo rabo: robače, brg, še, janke, pa tudi vreča in ponjave ter posteljnino. (Da ne bi vse to izumrlo, najbolj prizadevni v kraju negujejo in ohranjajo običaje ter jih oživljajo.) Tako je pred leti nastal v DPM projekt "Kak je negda fajn bilou", kjer se združujejo vse generacije - tudi sama sodelujem v njem (mladi in starejši). Ljudske pevke se zbirajo in zapisujejo ljudske pesmi, ki so jih pred mnogimi leti pele njihove babice in dedki. Tako sta nastali tudi kaseta in CD pod naslovom: "Lepšega poula nej..."

Tudi druga svetovna vojna vasi ni prizanesla, saj sta bila železniški in cestni most večkrat poškodovana. Aprila 1945 pa je bil leseni most čez Muro porušen, saj so potekali takrat zadnji močni boji med Rusi in Nemci. Ljudje so se morali iz vasi izseliti in so začasno prebivali v Gančanih in Lipovcih.

Pozneje so čez Muro zgradili nov most, ki so ga že večkrat obnovili. V samem središču kraja stoji združni dom, ki so ga vaščani zgradili s pros-

tovoljnimi (udarniškim) delom 1949. leta. Danes je v njem lepa kulturna dvorana in sedež društev. V njem je imel tudi svoje prve zametke vrtec, ki je bil ustanovljen 1964. leta in ga je obiskoval tudi moj očka. Zdaj je vrtec ob šolskem poslopju - Sonček, ki je vedno poln nasmejanih in srečnih otrok. Danes je v kraju podružnična šola s štirimi razredi, učenci pa obiskujejo pouk od 5. razreda v sosednjih Bakovcih. Sam kraj spada v občino Beltinci, saj imajo tam tudi pošto in zdravstveno postajo.

V Dokležovju je res lepo. Tukaj so doma pridni in delovni ljudje, ki so vedno pripravljeni sprejeti in pogostiti obiskovalce.

Meni pa še vedno prijetno zveni v ušesih pesem ljudskih pevk:

"Lepšega poula nej kak je prekmursko, lepšega silja nej kak je pšenica."

Rada imam ta kraj, čutim, da sem vedno bolj povezana z njim.

Tina Zver, DPM Dokležovje
Mentorica: Marija ZVER

Literatura:

- *Vodnik po razstavi Pokrajinskega muzeja*
- *Kronika župnije Dokležovja (Martin Jurčak)*
- *Prekmursko šolstvo (M. Kokolj, B. Horvat)*
- *Beltinci z okolico (P. Šraj)*
- *Zgodovina Prekmurja (I. Zelko)*

OB IZVIRU MURE

Nisi "Obmürec", če vsaj enkrat ne vidiš, kje izvira reka Mura. Odločitev o tem, da gremo pogledat izvir te reke v Avstrijo, je bila sprejeta že lani, ko smo se vračali s planinskega izleta od Krmskih jezer.

24. julija 2004 smo se v ranih jutranjih urah z avtobusom podali temu, dolgo pričakovanemu, cilju nasproti. Pod okriljem Turističnega društva Bratonce, seveda. V

Gederovcih smo zapustili Slovenijo in se podali v notranjost Evrope. Predsednica društva Gena nam je nekaterim kratila spanec s tem, da nam je zaželela dobro jutro ter srečno pot in nam predstavila gorska vodnika Borisa, Jožija s sosednje vasi pa smo itak že prej poznali.

Peljali smo se mimo Leibnitza do Graza. Tam smo zavili na avtocesto za Celovec. Na počivališču

Rosenberg ob avtocesti pred Celovcem smo si postregli s kavico in čajem, tisti, kateri pa s sladkorjem nimamo problemov, smo si lahko privoščili poleg še kaj sladkega.

Pot nas je vodila mimo Celovca in Vrbskega jezera. Pred Beljakom smo zavili na avtocesto za Spittal ob Dravi. Pred Spittalom smo zavili na avtocesto za Salzburg. Peljali smo se skozi Katschberg - pet kilometrov

dolg tunel. Nato smo zavili z avtoceste za mestece Muhr in nato do kočice Arsen, kjer smo na parkirišču zapustili naš avtobus. To je bila tudi naša izhodiščna točka za pohod k izviru Mure. Tu smo se tudi dobili z našimi mariborskimi prijatelji. Preobuli smo se, nekateri tudi preoblekli, oprtali nahrbtnike in pot pod noge. Reko Muro smo tudi tu čisto od blizu prvič videli.

Ljudje pri nas, ki živijo ob njej, so se v preteklosti z njo spopadali, saj je široka, da ne moreš vreči kamna preko nje, globoka, na mestih lahko tudi divja, nevarna in nepredvidljiva. Tu, nekaj kilometrov pred njenim izvirom, je široka približno pet, šest metrov. Prekorakali smo jo po lesenem mostu. Nato smo si začeli "kondicijo" nabirati po asfaltni gozdni cesti ob njeni desni brežini. V začetku je bil vzpon kar velik. Med potjo smo naleteli na gozdne delavce, kateri so v bližnjem gozdu spravljali les. Po slabi uri hoje smo si pri enem izmed kupov hlodovine spočili in se odžejali. V nadaljevanju je asfalta na cesti zmanjkalo. Po ponovnem prečkanju Mure smo nadaljevali pot po makadamski cesti ob njenem levem bregu, gledano po toku navzdol. Tisti, kateri ni mogel iti peš (tak kot Tašekove "ramunike"), se je lahko dal za tri evre peljati s kombijem.

Tako smo šli enkrat na eni drugič pa spet na drugi strani reke Mure proti njenemu izviru. Vmes smo občudovali izvire, potočke, ki so se valili zdaj z enega, zdaj z drugega brega.

Po dveh, ne prenapomnih, urah hoje smo prišli do kočice Sticklerhutte na višini 1752 m. Tu smo malo počivali in opravili malico iz nahrbtnika. Nato smo si tudi pogledali, kje in kako bomo ponoči spali.

Brez nahrbtnikov, na pol lažji, smo se nato odpravili naprej, vse bližje k našemu cilju. Z besedami se ne da opisati: kakšna lepota, kakšna "milina" v tem naravnem, neokrnjenem parku. Kamorkoli ti oko sega, vse zeleno, poraščeno s travo in planinskimi rožicami. Koliko izvirrov, skoraj z vsakega brega se steka kakšen majhen potok v večji potok, reka skoraj tu Muri ne moreš reči, saj bi jo s pomočjo palice lahko preskočil.

Bolj smo se bližali izviru, bolj smo postajali nestrpni. V tem zagonu sploh nismo opazili, da je začelo deževati. Rahel dež nas ni preveč motil, saj smo se bližali mokremu cilju.

In res, po dobri uri hoje smo bili pri izviru Mure, na nadmorski višini 1898 m. Izpod malo večje skale prihaja na plan ta "potočič", ta naša reka Mura. Do gležnjev visoka, če bi se sezul in stopil vanjo, s tremi kora-

ki bi jo premeril. Poleg nje velik kup snega. Pomislite, sredi poletja. Na skali, izpod katere žubori voda, je tabla z napisom: Izvir reke Mure. Nemogoče postaja resničnost. V Avstriji tako ozka in plitva, vendar bistra in čista, neomadeževana s strani človeške civilizacije in dosežkov njene tehnologije.

Mokra voda, premočeni mi, ker dež pač ni nehal padati. Komaj smo se utegnili nastaviti za skupno gasilsko sliko ob samem izviru. Če nam Bog ne bi z vremenom prekrizal načrtov, bi si najbrž dajali kar nekaj časa duška ob samem izviru.

Tako pa smo se po dobre četrte ure postanka pri izviru Mure odpravili nazaj h koči, kjer smo prenočili. Vmes po poti sem poskušal v objektiv uloviti kakšno zanimivost. Sam sem Stanku porinil v roke fotoaparat takrat, ko mi je konj "poziral", seveda ne brez tega, da bi mi mu dal bonbon. Tudi nekaj krav se je paslo v tem rajju. Po poti nazaj do kočice, kjer smo prenočili, smo si nabirali kamne za spomin na izvir Mure. Tik pred kočjo sem slučajno ujel v objektiv, kako je krava oddajala vremenarjem poročilo o vodostaju Mure, tu ob njenem izviru.

Dobro premočeni smo se ob vrnitvi v kočjo Sticklerhutte preoblekli. Globlje smo tudi segli v nahrbtnike tisti, kateri smo imeli kakšno zdravilo "žganico" - proti prehladu.

Večer je bil zaradi tega, ker je deževalo, malo daljši kot navadno, a smo si ga znali skrajšati. Tašek je raztegnil harmoniko, začeli smo peti in se veseliti. Tu in tam je kdo povedal kakšen dober vic. Bojan je bil pravi "majster" za vice. Zelo "živo" ga je znal povedati in celo pokazati, posebno tistega o "gančkih pa lipovskih godcih".

Ni nam bilo dolgčasno. Vici, pa pesmi, celo zaplesali smo. Vrhunec pa je bil, ko se je Vanek s "kompanijo" spomnil, da bi bilo tudi dobro, če bi "edniva oženili". In tako se je tudi zgodilo, samo ne "zaistinsko, tak za

spil", mogoče pa bo to tudi kdaj zares. Nasmejali smo se ob tem, ko smo improvizirali ženitev, pa sezutje "snejinoga šolinja"... Ne da se vsega opisati, vse pa tudi ni za javnost.

Drugo jutro smo se malo izmučeni, bolj pa neprespani, zbudili v dežju. Ta nam je tudi prekrižal načrte, da bi se povzpeli še višje. Potem, ko smo pozajtrkovali, nato smo se odpravili v dolino k naši izhodiščni točki, to je h koči Arsen.

Tašek, Majda, pa še nekateri, so se seveda morali v izvidnico zapejljati naprej z avtom. Takrat, ko smo mi prišli dol, je Tašek že z osebjem te koč, "ramunikarski koncert dol vdaro".

Malo počitka, vmes kava, nato pa smo se odpravili drugemu cilju naproti. Dokaj strmi vzpon, če si šel po planinski stezi, in nekoliko manj, če si šel po cesti. Ob učni gozdni poti table z opisi značilnosti pokrajine. Večkrat prepreke in zapore na cesti. Da se ne moreš peljati z avtom, če ne plačaš?! Da in ne, v glavnem zaradi tega, da krave, ki se tudi tu pasejo, ne morejo uiti v drugi "becirk".

Po dobri uri hoje sta bila cilja, Rodguldenseehute na višini 1716 in jezero ob njem, dosežena. Počitek ob jezeru, paša za oči. Od tu prekrasen pogled na goro Veliki Hafner, vreme se je namreč medtem izboljšalo.

Topla juha za obrok. Kakšno pivo iz nahrbtnika, če je še kaj ostalo, ali pa s koč prineseno v "kriolini". Niti ne previsoke cene.

Približno 350 km od doma. Kazalec na uri se je premaknil v drugo polovico dneva.

Potrebno bo iti nazaj domov. In res, dol nas je kar vleklo. Sploh nismo vedeli, kdaj smo se znašli pri našem avtobusu. Tu smo se poslovili od mariborskih prijateljev. Prešteli smo se, če nas je skupaj s šoferjem 54.

Nato smo se podali proti domu. In to po drugi poti kot takrat, ko smo šli k izviru. Ves čas, skoraj do Graza, smo se peljali ob reki Muri. Od samega začetka - od mesteca Muhr malo večji potok, čim dlje smo se peljali, tem širša je začela postajati ta vaša - naša Mura.

Tri do štiri metre visok "hoblič", pa meter in še drugi rokodelski izdelki ob cestah, po katerih smo se peljali, opozarjajo na lokacije tovrstne

obrti v pokrajini. Obenem ti to daje tudi sliko o tem, s čim vse se ukvarja prebivalstvo v deželah sosednje Avstrije, po kateri smo se vozili proti domu.

Po videnem in doživetem v gorskem raju ob izviru Mure se mi sedaj misel večkrat ustavi ob čudoviti podobi te pokrajine. Izvir reke Mure, ne, več izvirov, majhnih potočkov, kateri se kot veje drevesa valijo iz večih bregov v en potok - v reko Muro. Tako majhna, tako nemočna tam zgoraj, kjer je razpršena. In tako široka ter globoka, tako mogočna tu spodaj, kjer živimo ob njej, to je reka Mura.

Venček

V EVROPI VSI

Ve zalije narodov vsak zazna,
da zemlja naša, vaša,
bratov je, Evropa vsa.

Nekoč se mali z velikimi borili,
si mesto pod soncem
sami pridobili.

Je narod tlačil škorenj trd,
živelj ohranil matere skrb.
Ponosni roda, Prekmurci vsi.
Zgostimo vrste!
V Evropi vsi.

Da smelo rečeno povsod.
Tukaj ob Muri živi
prekmurskih očetov rod.

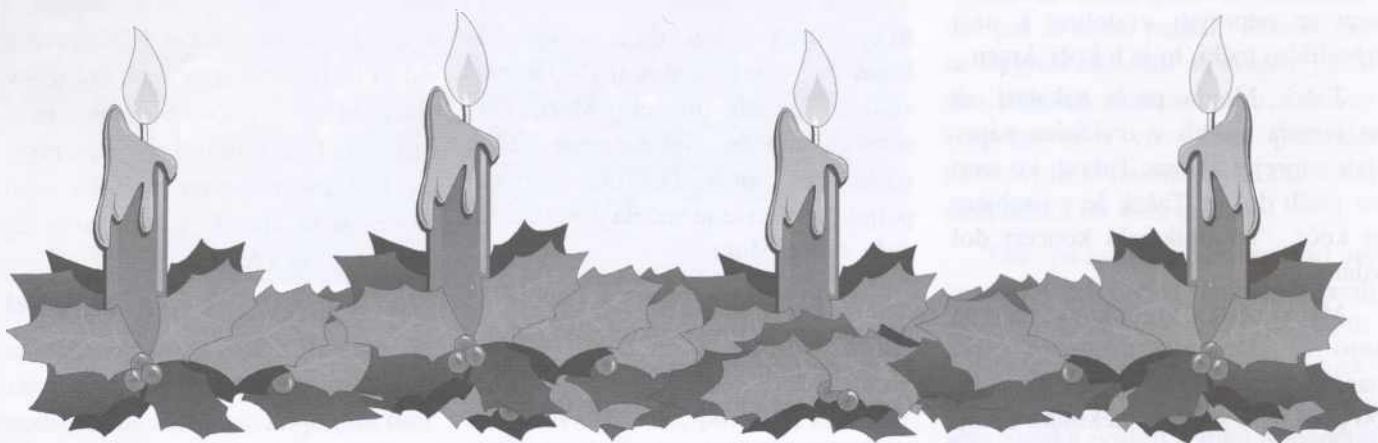
Predniki so naši v to verjeli.
Budimo spomin
na njih ponosno, smelo.

Bili so mnogi roda našega.
Ozaljšajmo njih mesta,
da njih pogum in delo
ni bilo zaman.

Miro

SVEČE SE POGOVARJAJO

*"Življenje je potrebno ljubiti, da bi živeli
in treba ga je živeti, da bi ga ljubili!"
(Thornton Wilder)*

Na adventnem vencu so gorele štiri sveče.

V prostoru je bilo tako tiho, da je bilo mogoče slišati, kako se sveče med seboj pogovarjajo. Prva sveča je zavzdihnila in dejala: "Meni je ime Mir. Moja svetloba sije, toda ljudje se ne trudijo za mir, kar pomeni, da me ne marajo." In njena svetloba je začela bledeti, dokler ni povsem ugasnila.

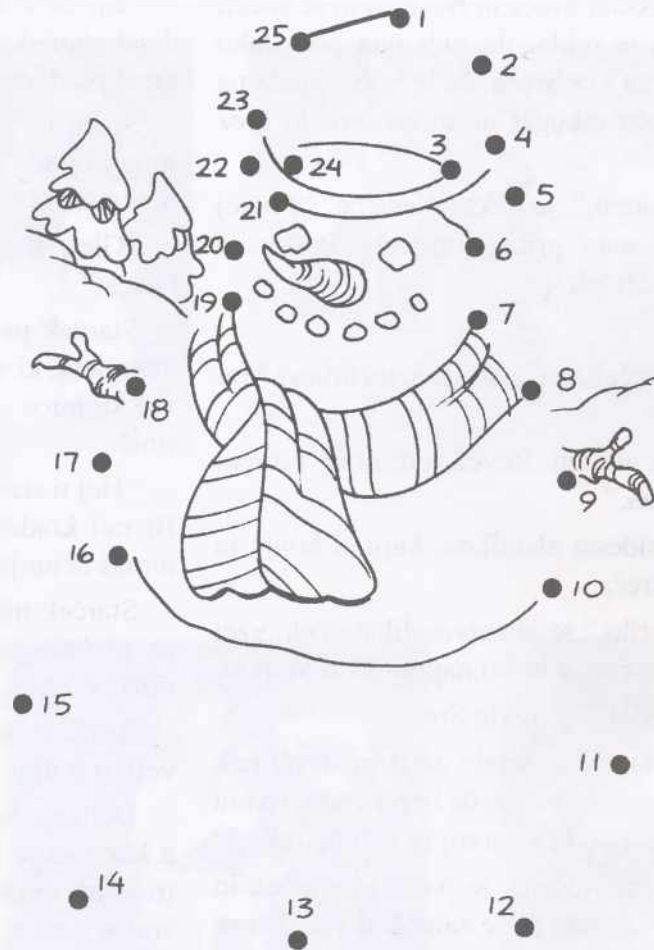
Druga sveča je zatrepetala in spregovorila: "Ime mi je Vera, toda vidim, da sem odveč. Ljudje se ne zmenijo za Boga. Nima smisla, da gorim." In prepil je ugasnil plamen sveče.

Žalostno se oglasi tretja sveča: "Meni je ime Ljubezen, vendar nimam več moči, da bi gorela. Ljudje ljubijo sami sebe in se za svoje bližnje ne zmenijo." In plamen še enkrat zatrepeta, potem pa ugasne.

Tedaj stopi v sobo otrok. Pogleda sveče in pravi: "Ve morate goreti, ne pa biti ugasnjene!" Ko mu je šlo že na jok, se oglasi četrta sveča: "Ne boj se! Dokler gorim jaz, lahko spet prižgemo druge sveče. Meni je namreč ime Upanje!" In otrok vzame trsko ter prenese plamen s te sveče na one tri, ki so ugasnile.

*Za Vas izbrala Lilijana ŽIŽEK
iz knjige: Misel za lepši čas*

POVEŽI
IN
UGOTOVI
KAJ SE
SKRIVA !

POBARVAJ !

Na poti sta se srečali Sreča in Nesreča in se začeli prepirati. Nesreča je rekla, da tudi ona prav tako lahko osreči človeka kot Sreča, če le hoče. Sreča pa je trdila, da Nesreča nikogar ne more osrečiti brez njene pomoči.

“Pa vendar morem,” je rekla Nesreča. “Poglej tamle starčka, ki nam prihaja naproti. Poskusila bom. Dober dan, starček.”

“Dober dan.”

“Kako pa to, starček, da nosiš drva na hrbtu? Mar nimaš voza?”

“Bogme, da ga nimam. Revež sem in ne morem kupiti konja in voza.”

“Na, tu imaš trideset zlatnikov, kupi si konja in voz,” je rekla Nesreča.

“Hvala ti za darilo,” se je razveselil starček, vzel denar, ga vtaknil v srajco in šel naprej po svoji poti.

“Prav, bomo videli,” je rekla Sreča.

Starček je šel naprej, zažejalo ga je in stopil je k reki. Ko pa se je nagnil z brega, da bi pil vodo, so mu cekini zdrsnili iz srajce in se potopili na dno reke.

“Uh, kako sem nesrečen,” je pomislil starček in šel proti domu. Svoji ženi pa je zamolčal vse, kar se mu je pripetilo na poti.

Drugo jutro si je spet privezal opanke in hajd v gozd po drva. Tam sta ga že pričakovali Sreča in Nesreča.

“No, starček,” je vprašala Nesreča, “kje imaš voz in konja? Mar si spet prišel peš po drva?”

Starček je odkritosrčno povedal, kaj se mu je pripetilo. Nesreča se je razjezila, nato pa je rekla:

“Na, tu imaš trideset zlatnikov, dobro pretuhtaj, kaj boš z njimi počel.”

Starček je vzel trideset zlatnikov in jih odnesel domov. Skril jih je v kašči med moko v skrinji, nato pa je šel v vas pogledat, kje bi lahko kupil konja in voz.

Medtem so prišli v starčkovo hišo slepi prosjaki. Kaj naj jim ženica da? Šla je v kaščo in z velnico nagrebla moko v vrečko, ker pa ni vedela za cekine, je z moko vred dala tudi cekine.

Ko je prišel starček domov, je iskal cekine v skrinji z moko, a nikakor jih ni mogel najti. “Ej,

Vprašal je ženo in povedala mu je, kaj je naredila.

“Ej, če je človek nesrečen, je pač nesrečen,” je dejal starček in se je naslednji dan spet odpravil v gozd po drva.

Sreča in Nesreča sta ga čakali. Vse po pravici jima je povedal, kaj in kako se je zgodilo. Potem je Sreča segla v žep, izvlekla dinar in ga dala starčku:

“Glej, starček, tu imaš dinar in kupi zanj, kar hočeš.”

Starček pa pot pod noge in hajdi na trg s tistim denarjem, ki mu ga je dala Sreča. Po vrsti je obhodil vse stojnice z ribami, nazadnje pa mu je rekel neki ribič:

“Hej ti starina, kaj se pa tako motoviliš okoli rib? Bi rad kradel, pa ne znaš, ali bi jih rad kupil, pa nimaš denarja?”

Starček mu je povedal, da mu je zbolele žena in da bi rada jedla ribe, on pa nima več kot en sam dinar v žepu.

Ribič se ga je usmili in mu dal dinar za lepo, veliko ščuko. Vesel jo je starček odnesel domov.

Doma je starček hitro vzel nož in razpolovil ribo, a kako se je začudil, ko je v drobovju našel svojih trideset cekinov, ki so po nesreči padli izza njegove srajce v reko, ko je hotel piti vodo.

Očiščeno ribo je dal v lonec, ga pristavil k ognju, nato pa pohitel na trg, da bo kupil še malo moke.

Na trgu je slepa žena pravkar prinesla vrečico naberačene moke naprodaj. Starček se je koj pogodil z njo, kupil vso moko in hajd domov.

Ko je moko sejal, je našel v njej še trideset zlatnikov, ki jih je žena dala slepcem.

Hej, kdo se bo zdaj lahko meril s starčkom?

Takoj si je kupil konja in voz in pričel na novo živeti.

Ko je nekoč spet šel po drva s svojim vozem in svojim konjem, sta ga srečali Sreča in Nesreča. Vprašali sta ga, kje je dobil konja in voz. Povedal jima je vse po vrsti.

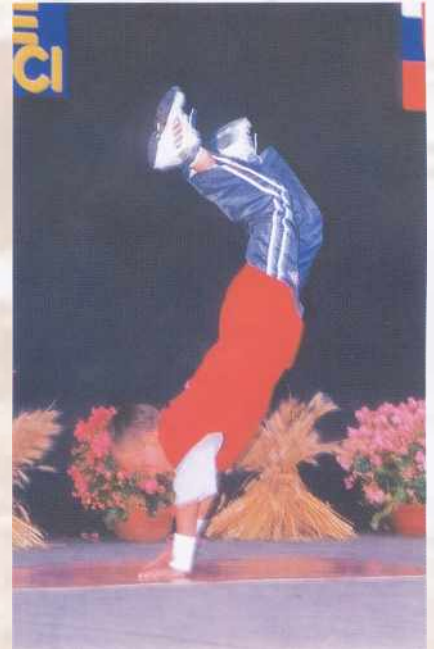
“Glej, Nesreča,” je rekla Sreča, “ti ne moreš nikogar osrečiti, če nima Sreče!”

(poljska pravljica)

Iz knjige Zlata ptica, Mladinska knjiga, 1998

Dragi otroci, naj vas tudi v letu, ki prihaja, spremlja na vsakem Vašem koraku samo SREČA!

OBČINSKI PRAZNIK

UTRINKI IZ ŠOLE

Našim prvošolčkom so se najprej predstavile njihove učiteljice in vzgojiteljice

Učenci nižje stopnje so pripravili razstavo jesenskih pridelkov

Tretješolci so bili oktobra v šoli v naravi na Pohorju

Novim dogodivščinam naproti

Nekateri so doživeli tudi planinski krst